

॥ श्रीमद्ब्रह्मसूत्रभाष्यप्रारंभः ॥

ब्रह्मसू०

॥ १ ॥

श्रीमच्छनुमद्भीममध्वांतर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ॥ ॐ ॥ नारायणंगुणैः सर्वैरुदी
र्णदोषवर्जितं । ज्ञेयंगम्यंगुरुंश्चापिनत्वासूत्रार्थ उच्यते ॥ द्वापरे सर्वत्रज्ञानआकुलीभूते तन्निर्णयाय ब्रह्मरुद्रेन्द्रा
दिभिरर्थितो भगवान्नारायणो व्यासत्वेनावततार । अथेष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारेच्छूनां तद्योगमविजानतां तज्ज्ञा
पनार्थं वेदमुत्सन्नं व्यंजयंश्चतुर्धा व्यभजत् चतुर्विंशतिधैकशतधा सहस्रधा द्वादशधा च । तदर्थं निर्णयाय ब्रह्मसू
त्राणि चकार । तच्चोक्तं स्कांदे नारायणाद्विनिष्पन्नं ज्ञानं कृतयुगे स्थितं । किञ्चित्तदन्यथा जातं त्रेतायां द्वापरे
ऽखिलं । गौतमस्य ऋषेः शापाज्ज्ञाने त्वज्ञानतांगते । संकीर्णबुद्धयो देवा ब्रह्मरुद्रपुरःसराः । शरण्यं शरणं जग्मुर्ना
रायणमनामयं । तैर्विज्ञापितकार्यस्तु भगवान्पुरुषोत्तमः । अवतीर्णो महायोगी सत्यवत्यां पराशरात् । उत्सन्ना
न्भगवान्वेदानुजहार हरिः स्वयं । चतुर्धा व्यभजत्तांश्च चतुर्विंशतिधा पुनः । शतधा चैकधा चैव तथैव च सहस्रधा ।
कृष्णो द्वादशधा चैव पुनस्तस्यार्थवित्तये । चकार ब्रह्मसूत्राण्येषां सूत्रत्वमंजसा । अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्वि
श्वतोमुखं । अस्तोभमनवद्यंच सूत्रं सूत्रविदो विदुः । निर्विशेषितसूत्रत्वं ब्रह्मसूत्रस्य चाप्यतः । यथा व्यासत्वमे
कस्य कृष्णस्यान्ये विशेषणात् । सविशेषणसूत्राणि ह्यपराणि विदो विदुः । मुख्यस्य निर्विशेषेण शब्दो न्येषां विशेष

भाष्यं.

प्र. प्र.

१।१

॥ ८३ ॥

तः । इतिवेदविदः प्राहुः शब्दतत्त्वार्थवेदिनः । सूत्रेषु येषु सर्वेऽपि निर्णयाः समुदीरिताः । शब्दजातस्य सर्वस्य यत्प्रमाणश्च निर्णयः । एवं विधानि सूत्राणि कृत्वा व्यासो महायशाः । ब्रह्मरुद्रादिदेवेषु मनुष्यपितृपक्षिषु । ज्ञानं संस्थाप्य भगवान् क्रीडते पुरुषोत्तम इत्यादि । ॥ ॐ अथातो ब्रह्म जिज्ञासा ॐ ॥ ॥ अथ शब्दो मंगलार्थोऽधिकारानन्तर्यार्थश्च । अतः शब्दो हेत्वर्थः । उक्तं च गारुडे अथातः शब्दपूर्वाणि सूत्राणि निखिलान्यपि । प्रारभन्ते नियत्यैव तत्किमत्र नियामकं । कश्चार्थश्च तयोर्विद्वन्कथमुत्तमतातयोः । एतदाख्याहिमे ब्रह्मन्यथाज्ञास्यामितत्त्वतः । एवमुक्तो नारदेन ब्रह्मा प्रोवाच सत्तमः । आनन्तर्ये अधिकारस्य मंगलार्थे तथैव च । अथ शब्दस्त्वतः शब्दो हेत्वर्थे समुदीरितः । परस्य ब्रह्मणो विष्णोः प्रसादादिति वा भवेत् । सहि सर्वमनोवृत्तिप्रेरकः समुदाहृतः । सिसृक्षोः परमाद्विष्णोः प्रथमं द्वौ विनिःसृतौ । ओंकारश्चाथ शब्दश्च तस्मात्प्राथमिकौ क्रमात् । तद्धेतुत्वं वदंश्चापि तृतीयो त उदाहृतः । अकारः सर्ववागात्मा परब्रह्माभिधायकः । तथौ प्राणात्मकौ प्रोक्तौ व्याप्तिस्थिति विधायकौ । अतश्च पूर्वमुच्चार्याः सर्व एते सतांमताः । अथातः शब्दयोरेवं वीर्यमाज्ञायतत्त्वतः । सूत्रेषु तु महाप्राज्ञास्तावेवादौ प्रयुंजत इति । अधिकारश्चोक्तो भागवततन्त्रे मंदमध्योत्तमत्वेन त्रिविधा ह्यधिकारिणः । तत्र मंदमनुष्येषु यत्तत्तमगणामताः । मध्यमाः ऋषिगं

ब्रह्मसू०

॥ २ ॥

धर्वादेवास्तत्रोत्तमामताः। इतिजातिकृतोभेदस्तथान्योगुणपूर्वकः। भक्तिमान्परमेविष्णौयस्वध्ययनवान्नरः।
अधमःशमादिसंयुक्तोमध्यमःसमुदाहृतः। आब्रह्मस्तंवपर्यंतमसारंचाप्यनित्यकं। विज्ञायजातवैराग्योविष्णु
पादैकसंश्रयः। सउत्तमोधिकारीस्यात्संन्यस्ताखिलकर्मवानिति। अध्ययनमात्रवतः। नाविशेषादितिचोपरि।
शांतोदांतउपरतस्तितिक्षुःसमाहितोभूत्वाआत्मन्येवात्मानंपश्येत्। परीक्ष्यलोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणोनिर्वे
दमायान्नास्त्यकृतःकृतेन। तद्विज्ञानार्थंसगुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठं। यमेवैषवृणुतेतेन
लभ्यस्तस्यैषआत्माविवृणुतेतनूंस्वां। यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवेतथागुरौ। तस्यैतेकथिताह्यर्थाःप्रकाशंतेमहा
त्मनइत्यादिश्रुतिभ्यश्च। व्योमसंहितायांच अंत्यजाअपियेभक्तानामज्ञानाधिकारिणः। स्त्रीशूद्रब्रह्मबंधूनांतं
त्रज्ञानेऽधिकारिता। एकदेशेपरोक्तेतुनतुग्रंथपुरःसरे। त्रैवर्णिकानांवेदोक्तेसम्यग्भक्तिमतांहरौ। आहुरप्युत्त
मस्त्रीणामधिकारंतुवैदिके। यथोर्वशीयमीचैवशच्याद्याश्चतथापराइति। यतो नारायणप्रसादमृतेनमोक्षः
नचज्ञानंविनात्यर्थप्रसादः अतोब्रह्मजिज्ञासाकर्तव्या। यत्रानवसरोन्यत्रपदंतत्रप्रतिष्ठितं। वाक्यंवेतिसतां
नीतिःसावकाशेनतद्भवेदितिबृहत्संहितायां। तमेवंविद्वानमृतइहभवति नान्यःपंथाअयनायविद्यते। प्रियो

भाष्यं.

प्र. प्र.

१।१

॥ ८४ ॥

हिज्ञानिनोत्यर्थमहंसचममप्रियः । यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यः । आत्मावाअरेद्रष्टव्यः श्रोतव्योमंतव्योनिदिध्या
सितव्यइत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः । कर्मणात्वधमः प्रोक्तः प्रसादः श्रवणादिभिः । मध्यमोज्ञानसंपत्त्याप्रसादस्तू
त्तमोमतः । प्रसादात्त्वधमाद्विष्णोः स्वर्गलोकः प्रकीर्तितः । मध्यमाज्जनलोकादिरुत्तमस्त्वेवमुक्तिदः । श्रवणं
मननंचैव ध्यानं भक्तिस्तथैव च । साधनं ज्ञानसंपत्तौ प्रधानं नान्यदिष्यते । नचैतानि विना कश्चिज्ज्ञानमापकुत
श्चनेति नारदीये । ब्रह्मशब्दश्च विष्णावेव । यमंतः समुद्रे कवयो वयं तियदक्षरे परमे प्रजाः । यतः प्रसूता जगतः प्र
सूतीतो येन जीवान्वयससर्जभूम्यामित्युक्ता । तदेव तत्तदुसत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनामिति हि श्रुतिः । त
न्नो विष्णुरिति वचनाद्विष्णुरेव हितत्रोच्यते । नचेतरशब्दात्तत्प्राप्तिः । नामानि विश्वाभिनसंतिलोके यदा विरा
सीद नृत्तस्य सर्वं । नामानि सर्वाण्यमाविशं तितं वै विष्णुं परममुदाहरंतीति भालवेयश्रुतिः । यो देवानां नामधा
एक एव तंसं प्रश्नं भुवनायं त्यन्येत्येव शब्दान्नान्येषां सर्वं नामता । अजस्य नाभावश्चेकमर्पितं यस्मिन् विश्वानि भुव
नानि तस्थुरिति हि विष्णोर्लिंगं । नच प्रसिद्धार्थं विनान्योर्थो युज्यते । अजस्य नाभाव इति यस्य नाभेरभूच्छ्रुतेः
पुष्करं लोकसारं । तस्मै नमो व्यस्तसमस्त विश्वविभूतये विष्णवे लोककर्त्रे इति स्कांदे । परो दिवा परेणा पृथिव्ये

ब्रह्मसू०

॥ ३ ॥

तिसमाख्याश्रुतौ । यंकामयेतंतमुग्रंकृणोमितंब्रह्माणंतमृषितंसुमेधामिलुक्काममयोनिरप्स्वः१तःसमुद्रइत्या
ह । उग्रोरुद्रः । समुद्रेतर्नारायणः । प्रसिद्धत्वात्सूचितत्वाच्चास्यार्थस्य । नचाविरोधेप्रसिद्धःपरित्यज्यते ।
उक्तन्यायेनचश्रुतयएतमेववदंति । वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा । आदावन्तेचमध्येचविष्णुःसर्वत्रगीय
तइतिहरिवंशेषु । नचेतरग्रंथविरोधः । एषमोहंसृजाम्याशुयोजनान्मोहयिष्यति । त्वंचरुद्रमहाबाहोमोहशा
स्त्राणिकारय । अतथ्यानिवितथ्यानिदर्शयस्वमहाभुज । प्रकाशंकुरुचात्मानमप्रकाशंचमांकुर्वितिवाराहव
चनात् । शैवेचस्कांदे श्वपचादपिकष्टत्वंब्रह्मेशानादयःसुराः । तदैवाच्युतयांत्येवयदैवत्वंपराब्जुखइति । ब्रा
ह्मेचब्रह्मवैवर्ते नाहंनचशिवोन्येचतच्छक्त्येकांशभागिनः । बालःक्रीडनकैर्यद्वक्नीडतेस्माभिरच्युतइति । नच
वैष्णवेषुतथा । तच्चैषमोहमित्युक्तं ॥ १ ॥ ब्रह्मणोलक्षणमाह ॥ ॥ॐजन्माद्यस्ययतःॐ॥ ॥ सृष्टिस्थितिसंहार
नियमनज्ञानाज्ञानबंधमोक्षायतः । उत्पत्तिस्थितिसंहारानियतिज्ञानमावृतिः । बंधमोक्षौचपुरुषाद्यस्मात्सहरि
रेकराडितिस्कांदे । यतोवाइमानिभूतानिजायन्तेयेनजातानिजीवंतियत्प्रयंत्यभिसंविशंतितद्विजिज्ञासस्व
तद्ब्रह्मेति । यउत्रिधातुपृथिवीमुतद्यामेकोदाधारभुवनानिविश्वा । चतुर्भिःसाकंनवतिंचनामभिश्चक्रंनवृत्तंव्य

भाष्यं.

प्र. प्र.

२।२

॥ ८५ ॥

तीरवीविपत्। परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवंति। नतेविष्णोजायमानोनजातोदेवमहिम्नःपरमंत
माप। योनःपिताजनितायोविधाताधामानिवेदभुवनानिविश्वेत्यादिच ॥२॥ अनुमानतो न्येन कल्पनीयाः ॥
ॐ शास्त्रयोनित्वात् ॐ ॥ ॥ नावेदविन्मनुतेदंबृहंतं सर्वानुभुमात्मानं सांपराये। औपनिषदः पुरुषइत्यादिश्रु
तिभ्यश्च। नचानुमानस्यनियतप्रामाण्यं। श्रुतिसाहाय्यरहितमनुमानं न कुत्रचित्। निश्चयात्साधयेदर्थप्रमाणां
तरमेवच। श्रुतिस्मृतिसहायं यत्प्रमाणांतरमुत्तमं। प्रमाणपदवींगच्छेन्नात्रकार्याविचारणा। पूर्वोत्तराविरोधे
नकोत्रार्थोभिमतोभवेत्। इत्याद्यमूहनंतर्कः शुष्कतर्कतुवर्जयेदित्यादिमहाकौर्मै। शक्यत्वाच्चानुमानांसर्व
त्र। सर्वत्रशक्यतेकर्तुमागमं हि विनानुमा। तस्मान्नसाशक्तिमतीविनागममुदीक्षितुमिति वाराहे। रेतो
धातुर्वटकणिकाघृतधूमाधिवासनं। जातिस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोबुभक्षणं। प्रेत्यभूताप्ययश्चैवदेवताभ्युप
याचनं। मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणमितिनिश्चयइतिमोक्षधर्मवचनान्ननास्तिक्यवादोयुज्यते। दर्शनाच्चतप
आदिफलस्य। ऋग्यजुःसामाथर्वाश्चभारतंपंचरात्रकं। मूलरामायणंचैवशास्त्रमित्यभिधीयते। यच्चानुकूल
मेतस्यतच्चशास्त्रंप्रकीर्तितं। अतो न्योग्रंथविस्तारो नैवशास्त्रंकुवर्त्मतदितिस्कांदे। सांख्ययोगःपाशुपतंवेदा

ब्रह्मसू०

॥ ४ ॥

रण्यकमेवचेत्यारभ्यवेदपंचरात्रयोरैक्याभिप्रायेणपंचरात्रस्यैवप्रामाण्यमुक्तमितरेषांभिन्नमतत्वंप्रदर्श्यमोक्ष
धर्मेष्वापि । शास्त्रयोनिःप्रमाणमस्येतिशास्त्रयोनि ॥ ३ ॥ अज्ञानांप्रतीयमानमपिनेतरेषांशास्त्रयोनित्वं । कु
तः ॥ ॥ ॐ तैत्तुसमन्वयात् ॐ ॥ ॥ अन्वयउपपत्त्यादिलिंगं । उक्तंचबृहत्संहितायां उपक्रमोपसंहारावभ्यासो
पूर्वताफलं । अर्थवादोपपत्तीचलिंगंतात्पर्यनिर्णयइति । उपक्रमादितात्पर्यलिंगैःसम्यङ्गिरूप्यमाणेतदेवशास्त्र
गम्यं । मांविधत्तेभिधत्तेमांविकल्प्योपोह्यइत्यहं । इत्यस्याहृदयंसाक्षान्नान्योमद्वेदकश्चनेतिभागवते ॥ ४ ॥
ननुयतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासह । अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययंतथाऽरसनित्यमगंधवच्चयत् । अवचनेनै
वप्रोवाच । यद्वाचानभ्युदितंयेनवागभ्युद्यते यच्छ्रोत्रेणनशृणोतियेनश्रोत्रमिदंश्रुतमित्यादेर्नतच्छब्दगोचरं ।
नेत्याह ॥ ॥ ॐ ईक्षतेर्नाशब्दं ॐ ॥ ॥ स एतस्माज्जीवधनात्परात्परंपुरिशयंपुरुषमीक्षते । आत्मन्येवात्मानं
पश्येत् । विज्ञायप्रज्ञांकुर्वीतेत्यादिवचनैरीक्षणीयत्वाद्वाच्यमेव । औपनिषदत्वान्नावचनेनेक्षणं । सर्वेवेदा
यत्पदमामनंतितपांसिसर्वाणिचयद्वदंति । वेदैश्चसर्वैरहमेववेद्योवेदांतकृद्वेदविदेवचाहमित्यादिश्रुतिस्मृति
भ्यश्च । अवाच्यत्वादिकंत्वप्रसिद्धत्वात् । नतदीदृगितिज्ञेयंनवाच्यंनचतर्क्यते । पश्यंतोपिनपश्यंतिमे

भाष्यं.

प्र. प्र.

५।५

॥ ८६ ॥

रोरूपं विपश्चित इति वत् । अप्रसिद्धेरवाच्यं तद्वाच्यं सर्वांगमोक्तिः । अतर्क्यं तर्क्यमज्ञेयं ज्ञेयमेवं परं स्मृतमिति
गारुडे । नचाशब्दत्वमितरसिद्धं ॥ १ ॥ ॐ गौणं श्रेणात्मशब्दात् ॐ ॥ ॥ नचगौणआत्मादृश्योवाच्यश्चननिर्गु
णइतियुक्तं । आत्मशब्दात् । योगुणैः सर्वतोहीनोयश्चदोषविवर्जितः । हेयोपादेयरहितः सआत्मेत्यभिधीयते ।
एतदन्यस्वभावोयः सोनात्मेतिसतांमतं । अनात्मन्यात्मशब्दस्तुसोपचारः प्रयुज्यतइतिवामने । देवावब्रह्मणो
रूपेआत्माचैवानात्माच । तत्रयः सआत्मासनित्यः शुद्धः केवलोनिर्गुणश्च । अथहयोऽनीदृशः सोऽनात्मेतित
लवकारब्राह्मणं । नचमुख्येसत्यमुख्यंयुज्यते ॥ २ ॥ ॐ तन्निष्ठस्यमोक्षोपदेशात् ॐ ॥ ॥ नहिगौणात्मनिष्ठस्य
मोक्षः । यस्यानुवित्तः प्रतिबुद्धआत्माअस्मिन्संदोधेगहनेप्रविष्टः । सविश्वकृत्सहिसर्वस्यकर्तातिस्यलोकः सउलो
कएवेत्यात्मनिष्ठस्यमोक्षउपदिश्यते । अयमात्माब्रह्म । ब्रह्मेतिपरमात्मेतिभगवानितिशब्दयते । दत्तंदुर्वाससं
सोममात्मेऽशब्रह्मसंभवान् । चेतनस्तुद्विधाप्रोक्तोजीवआत्मेतिचप्रभो । जीवाब्रह्मादयः प्रोक्ताआत्मैकस्तुजना
र्दनः । इतरेष्वामशब्दस्तुसोपचारः प्रयुज्यते । तस्यात्मनोनिर्गुणस्यज्ञानान्मोक्षउदाहृतः । सगुणास्वपरेप्रोक्तास्त
ज्ज्ञानान्नैवमुच्यते । परोहिपुरुषोविष्णुस्तस्मान्मोक्षस्ततः स्मृतइतिपाद्मे ॥ ३ ॥ ॐ हेर्यत्वावचनाच्च ॐ ॥ ॥ तमेवै

ब्रह्मसू०

॥ ५ ॥

कंजानथआत्मानमन्यावाचोविमुञ्चथ । अमृतस्यैषसेतुरित्यन्येषां हेयत्ववचनादस्याहेयत्ववचनान्नगौणआ
त्मा ॥ १ ॥ ॐ स्वाप्ययात् ॐ ॥ ॥ पूर्णमदःपूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ।
स आत्मन आत्मानमुद्धृत्यात्मन्येव विलापयत्यथात्मैव भवति । स देवो बहुधा भूत्वा निर्गुणः पुरुषोत्तमः । एकी भू
य पुनः शेते निर्दोषो हरिरादिकृदिति स्वस्यैव स्वस्मिन्नप्ययवचनात् । न हि गौणात्मनि निर्दोषस्य लयः ॥ २ ॥ न च
कासुचिच्छाखास्वन्यथोच्यते ॥ ॥ ॐ गंतिसामान्यात् ॐ ॥ ॥ सर्वे वेदायुक्तयः सुप्रमाणा ब्राह्मं ज्ञानं परमं त्वेकमे
व । प्रकाशयंते न विरोधः कुतश्चिद्वेदेषु सर्वेषु तथेति हास इति पैंगि श्रुतेर्गतेर्ज्ञानस्य साम्यमेव ॥ ३ ॥ ॐ श्रुतत्वा
च्च ॐ ॥ ॥ एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतांतरात्मा । कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेता केवलो
निर्गुणश्चेति । न ह्यशब्दः श्रूयते । न चाप्रसिद्धं कल्प्यं । सर्वशब्दावाच्यस्य लक्षणा युक्तेः ॥ ४ ॥ तमेव समन्वयं प्र
कटयत्यानंदमयोभ्यासादित्यादिना समस्तेनाध्यायेन प्रायेण । प्रायेणान्यत्र प्रसिद्धानां शब्दानां परमात्मनिस
मन्वयः प्रदर्श्यतेऽस्मिन्पादे । नान्यथा तददृष्टेः । ब्रह्म जिज्ञासाकर्तव्येत्युक्तं । तच्च ब्रह्म ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेत्यानंदम
यावयवरूपं प्रतीयते । न ह्यवयविनं विना अवयवमात्रस्य ज्ञेयतेत्यत आह ॥ ॥ ॐ आनंदमयोभ्यासात् ॐ ॥ ॥

भाष्यं

प्र. प्र.

६।१२

॥ ८७ ॥

आनंदमयोब्रह्मादिः प्रकृतिर्विष्णुर्वा । ब्रह्मशब्दाद्धिरण्यगर्भस्य प्राप्तिः शतानंदनाम्ना च । अष्टमूर्तित्वात्सूर्ये प्रो-
 क्त्वा च रुद्रस्य । एवमन्येषामपि । ममयो निर्महद्ब्रह्मेति ब्रह्मशब्दाद्बहुभावाच्च प्रकृतेः । बृहजातिजीवकमलासन-
 शब्दराशिष्विति ब्रह्मशब्दादेव सर्वजीवानां अन्नमयत्वादेश्च । तथापि न त आनंदमयशब्देनोच्यंते । किंतु वि-
 ष्णुरेव । तदेव ब्रह्म परमं कवीनां एतमेव ब्रह्मेत्याचक्षते ब्रह्मशब्दः परे विष्णौ नान्यत्र कचिदिष्यते । असंपूर्णाः
 परे यस्मादुपचारेण वा भवेत् । ब्रह्मेति परमात्मेति भगवानिति शब्दयते । वासुदेवात्मकं ब्रह्म मूलमंत्रेण वायतिरि-
 त्यादिपुतस्मिन्नेव प्रसिद्धं ब्रह्मशब्दाभ्यासात् ॥^{१२} ॥ ॐ विकारशब्दान्नेति चेन्न प्राचुर्यात् ॐ ॥ ॥ विकारात्मकत्वा-
 त्तदभिमानित्वाच्च युज्यते प्रकृत्यादीनां मयद्रशब्दः न तु परमात्मन इति मा भूत् । प्रचुरानंदत्वाच्च आनंदमयः ।
 न तु तद्विकारत्वात् । अन्नादीनां च प्राचुर्यमेव । अद्यतेऽस्ति चेति व्याख्यानात्तत्प्राचुर्यं च युज्यते । उपजीव्यत्वमे-
 वाद्यत्वं । सवा एष इत्यन्यप्रारंभात् । येऽन्नं ब्रह्मोपासत इत्यादि ब्रह्मशब्दाद्बहुरूपत्वाच्च न विकारित्वमविरोधश्च ।
 न च पृथक् कल्पनायुक्ता । स्वरूपे च युज्यते प्रचुरप्रकाशोरविरिति वत् ॥^{१३} ॥ ॐ तद्धेतुव्यपदेशाच्च ॐ ॥ ॥ को ह्ये-
 वान्यात्कः प्राण्याद्यदेव आकाश आनंदो न स्यादिति ॥^{१४} ॥ ॐ मां त्रैविर्णिकमेव च गीयते ॐ ॥ ॥ ब्रह्मविदाप्नोति

ब्रह्मसू०

॥ ६ ॥

परमितिसूचयित्वा सत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मेति मंत्रवर्णोपलक्षितं परमेव ब्रह्मशब्दानुसंधानाद्रीयते । नचावयवत्वविरोधः । सशिरःसदक्षिणःपक्षःसउत्तरःपक्षःसआत्मासपुच्छमितितस्यैवावयवत्वोक्तेश्चतुर्वेदशिखायां । शिरो नारायणःपक्षोदक्षिणःसव्यएवच । प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्चसंदोहोवासुदेवकः । नारायणोथसंदोहोवासुदेवःशिरोपिवा । पुच्छंसंकर्षणःप्रोक्तएकएवतुपंचधा । अंगांगित्वेनभगवान्क्रीडतेपुरुषोत्तमः । ऐश्वर्यान्नविरोधश्चचित्यस्तस्मिन्जनार्दने । अतर्क्येहिकुतस्तर्कस्वप्नमेयेकुतःप्रमेतिबृहत्संहितायां । रसशब्देनविशेषणात्तत्तत्सारभूतंचिन्मात्रमेवोच्यते । इदमितिचदृश्यमानसन्निहितत्वात् । अनन्योप्यन्यशब्देनतथैकोबहुरूपवान् । प्रोच्यतेभगवान्विष्णुरैश्वर्यात्पुरुषोत्तमइतिब्रह्मांडे ॥ १५ ॥ नचोक्तप्राह्याविरिंचादिरुच्यते ॥ ॥ ॐनेतरोनुपपत्तेः ॐ ॥ ॥ नह्यन्यज्ञानान्मोक्षउपपद्यते । तमेवंविद्वानमृतइहभवति नान्यःपंथाअयनायविद्यतइति ह्युक्तं ॥ १६ ॥ ॐभेदव्यपदेशाच्च ॐ ॥ ॥ तेयेशतंप्रजापतेरानंदाः । अदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयंप्रतिष्ठांविंदते । अथसोभयंगतोभवति । सयश्चायंपुरुषइत्यादिभेदव्यपदेशात् । नच तत्त्वमस्यहंब्रह्मास्मीत्यादिश्रुतिविरोधः । नामानिसर्वाणियमाविशंतीतितत्तच्छब्दवाच्यत्वोक्तेः । इदंहिविश्वंभगवानिवेतरो

भाष्यं.

प्र. प्र.

६।१७

॥ ८८ ॥

यतो जगत्स्थाननिरोधसंभवः । असर्वः सर्वइत्यपि । विद्यात्मनिभिदा बोधः । भेददृष्ट्याभिमानेन निःसंगेनापि
कर्मणा । जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोकः । असर्वः सर्वइवात्मैव सन्ननात्मेव प्रत्यङ्पराङ्नि
वैकर्ष्यते बहुधेयते स पुरुषः स ईश्वरः स ब्रह्म । सर्वातिर्यामिको विष्णुः सर्वनाम्नाऽभिधीयते । एषो हं त्वमसौ चेति न
तु सर्वस्वरूपतः । नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वहेत्यादेश्च । उक्ता च प्राप्तिः । ब्रह्मैव सन्नित्यपि जीव एव ब्रह्म श
ब्दः । उपपद्यते च विरोधे । प्रमादात्मकत्वाद्बन्धस्य विमुक्तत्वं च युज्यते । मुक्तिर्हित्वान्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थिति
रिति हि भागवते ॥ १० ॥ न च तत्तदनुमानविरोधः ॥ ॥ ॐ कं मा च नानुमाना पेक्षा ॐ ॥ ॥ यथा कामं ह्यनुमातुं शक्य
ते । अतो न तत्त्वे पृथगनुमानमपेक्ष्यते । उक्तं च स्कांदे यथा कामानुमायस्मात्तस्मात्साऽनपगा श्रुतेः । पूर्वापरा वि
रोधाय चेष्यते नान्यथा क्वचिदिति । नैषा तर्केण मतिराऽपनेयेति च ॥ ११ ॥ ॐ अस्मिन्नस्य च तद्योगं शास्ति ॥ ॐ ॥
अस्य जीवस्य । युक्तिसमुच्चये च शब्दः । सोऽश्रुते सर्वान् कामान्सह ब्रह्मणा विपश्चिता । अनिलयने अभयं प्रतिष्ठां
विंदते । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्यादि ॥ १२ ॥ अदृश्येनात्म्यइत्युक्तं । तच्चादृश्यत्वं अंतःप्रविष्टं कर्ता
रमेतमंतश्चंद्रमसिमनसा चरंतं । सहैव संतन विजानंति देवा इत्यंतस्थस्य कस्यचिदुच्यते । स चेंद्रो राजा सप्तयुं

ब्रह्मसू०

॥ ७ ॥

जंतीत्यादिभिरन्यः प्रतीयते । तस्मात्स एवानंदमय इति नमंतव्यं ॥ ॥ ॐ अंतं तं स्तद्धर्मोपदेशात् ॐ ॥ ॥ अंतः
श्रूयमाणो विष्णुरेव । अंतः समुद्रे मनसा चरंतं ब्रह्मान्वविंदद्दशहोतारमर्णे । समुद्रे तः कवयो विचक्षते । मरीची
नां पदमिच्छंति वेधसः । यस्यां डकोशश्शुष्ममाहुरित्यादितद्धर्मोपदेशात् । सहि क्षीरसमुद्रशायी । तस्य च वी
र्यमंडकोशः । सोभिध्याय शरीरात् स्वात्सि सृक्षुर्विविधाः प्रजाः । अप एव स सर्जादौ ता सुवीर्यमवासृजत् । तदं
डमभवद्धैमंसहस्रांशुसमप्रभं । यस्मिन् जज्ञे स्वयं ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः । आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसू
नवः । अयनंतस्य ताः पूर्वतेन नारायणः स्मृत इति व्यासस्मृतौ । अहंतत्ते जोरश्मीन्नारायणं पुरुषं जातमग्रतः ।
पुरुषात्प्रकृतिर्जगदंडमिति चतुर्वेदशिखायां ॥ १० ॥ ॐ भेदैर्व्यपदेशाच्चान्यः ॐ ॥ ॥ इन्द्रस्यात्मानिहितः पंचहो
ता वायो रात्मानं कवयो निचिक्षुः । अंतरादित्ये मनसा चरंतं देवानां हृदयं ब्रह्मान्वविंददित्यादिभेदव्यपदे
शात् ॥ ११ ॥ को ह्येवान्यात्कः प्राण्याद्यदेप आकाश आनंदो न स्यादित्याकाशस्यानंदमयत्वे हेतुरुक्तः । न तु वि
ष्णोरिति नमंतव्यं । यतः ॥ ॥ ॐ औं काशस्तल्लिंगात् ॐ ॥ ॥ अस्य लोकस्य कागतिरित्याकाश इति होवाचेत्य
त्रभूताकाशस्य प्राप्तिः । न चासौ युज्यते । किंतु विष्णुरेव । स एष परोवरीयानुद्गीथः स एषो नंत इत्यादितल्लिंगात् ।

भाष्यं.

प्र. प्र.

८।२२

॥ ८९ ॥

विष्णोर्नुकंवीर्याणिप्रवोचंयःपार्थिवानिविममेरजांसि । परोमात्रयातन्वावृधानेत्यादिनातस्यैवहितलिंगं ।
 अनंतोभगवान्ब्रह्मआनंदेत्यादिभिःपदैः । प्रोच्यतेविष्णुरेवैकःपरेपामुपचारतइतिब्राह्मे । नामानिसर्वाणिय
 माविशंतीतिचोक्तं ॥ २२ ॥ ॐ^{२३}अतएवप्राणः ॐ ॥ ॥ तद्वैत्वंप्राणोअभवःमहान्भोगःप्रजापतेःभुजःकरिष्यमा
 णःयद्देवान्प्राणयोनवेतिमहाभोगशब्देनपरमानंदत्वंप्राणस्योक्तं । सचप्राणःप्रसिद्धेर्वायुरित्यापतति । न
 चैवं । यतोविष्णुरेवप्राणः । अतएव श्रीश्चतेलक्ष्मीश्चपत्न्यौअहोरात्रेपार्श्वे इत्यादितल्लिंगादेव ॥ २३ ॥
 योवेदनिहितंगुहायामित्युक्तं । तच्चगुहानिहितं । विमेकर्णापतयतोविचक्षुर्वीरुदंज्योतिर्हृदयआहितंयत् ।
 विमेमनश्चरतिदूरआधीःकिंस्विद्वक्ष्यामिकिमुनूमनिष्यइतिज्योतिरुक्तं । तच्चज्योतिरभिसूक्तत्वात्प्रसिद्धेश्चा
 भिरेवेतिप्राप्तं । अतआह ॥ ॥ ॐ^{२४}ज्योतिश्चैरणाभिधानात् ॐ ॥ ॥ विष्णुरेवज्योतिः । कर्णादीनांविच
 रणाभिधानात् । सहिपरोमात्रयातन्वावृधानेत्यादिनाकर्णादिविदूरः ॥ २४ ॥ ॥ ॐ^{२५}छंदोभिर्धानान्नेतिचे
 न्नतथाचेतोर्पणनिगदात्तथाहिदर्शनं ॐ ॥ ॥ अथयदतःपरोदिवोज्योतिर्दीप्यतइत्युक्तस्यज्योतिषोगाय
 त्रीवाइदं सर्वमितिगायत्र्यासमारंभःकृतः । तस्मान्नविष्णुरितिचेन्न । तथाचेतोर्पणार्थंहिनिगद्यते । अ

स्तु तु.

ब्रह्मसू०

॥ ८ ॥

मिगायत्र्यादिशब्दार्थरूपोसावितिचेतोर्पणार्थं हि निगद्यते । तथा हि दर्शनं । गायति त्रायति चेत्यादि । सर्वच्छंदोभिधो ह्येष सर्वदेवाभिधो ह्यसौ । सर्वलोकाभिधो ह्येष तेषां तदुपचारत इति वामने ॥ २५ ॥ ॐ भूतादिपादव्यपदेशोपपत्तेश्चैवं ॐ ॥ ॥ तावानस्य महिमा ततो ज्यायांश्च पुरुषः । पादोस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवीति । सुवर्णकोशं रजसापरीवृतं देवानां वसुधानीं विराजं । अमृतस्य पूर्णांतामुकलां विचक्षते पादं पङ्क्तुर्न किं लाविवित्स इति श्रुतेः । पाद इत्येकदेशपरिमितं । चतुर्भागवल इति वद्विन्नं च । सहिपुरुषसूक्ताभिधेयः । यज्ञेन यज्ञमयजंतेति यज्ञशब्दात् । यज्ञो विष्णुर्देवतेति हि श्रुतिः । तस्मिन्काले महाराजराम एवाभिधीयते । यथा हि पौरुषेसूक्ते विष्णुरेवाभिधीयत इति स्कांदे ॥ २६ ॥ ॐ उपदेशभेदान्नेति चेन्नोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॐ ॥ ॥ त्रिपादस्यामृतं दिवीति पूर्वोपदेशः । परोदिव इति पंचम्यंतः पश्चिमः । तस्मान्नैकं वस्वत्रोच्यत इति चेन्न । त्रिसप्तलोकापेक्षयोभयस्मिन्नप्यविरोधात् ॥ २७ ॥ प्राणो विष्णुरित्युक्तं । तत्र तावा एताः शीर्षं च्छ्रियश्चिताश्चक्षुश्श्रोत्रं मनो वाक् प्राण इत्यत्र प्राणस्य विष्णुत्वं न युज्यते । इन्द्रियैः सहाभिधानादिति । अत आह ॥ ॥ ॐ प्राणस्तथानुगमात् ॐ ॥ ॥ तं देवाः प्राणयंत स एषो सुः स एष प्राणः प्राणऋच इत्येव विद्यात् । तदयं प्राणो धितिष्ठतीत्याद्यनुग

भाष्यं-

प्र. प्र-

१२।२८

॥ १० ॥

मादत्रापिप्राणोविष्णुरेव । विष्णुमेवानयन्देवाविष्णुंभूतिमुपासते । सएवसर्ववेदोक्तस्तद्रथोदेहउच्यतइति
 स्कांदेब्रह्मशब्दानुगमाच्च ॥ ^{२८} ॥ ॐ नैवैकुरात्मोपदेशादितिचेदध्यात्मसंबंधभूमाह्यस्मिन् ॐ ॥ ॥ प्राणोवाअ
 हमस्म्यृषइतिवक्तुरात्मोपदेशादिद्रएवेतिचेन्न । प्राणस्वंप्राणःसर्वाणिभूतानीतिवह्वध्यात्मसंबंधोह्यत्रविद्यते
 ॥ ^{२९} ॥ ॐ शंस्त्रदृष्ट्यातूपदेशोवामदेववत् ॐ ॥ ॥ शास्त्रमंतर्यामि । संविच्छास्त्रंपरंपदमितिहिभागवते । तत्त
 न्नामोच्यतेविष्णुःसर्वशास्तृत्वहेतुतः । नक्वापिकिंचिन्नामास्तितमृतेपुरुषोत्तममितिपाद्मे । अहंमनुरभवंसूर्य
 श्रेत्यादिवत् ॥ ^{३०} ॥ ॐ जीवैमुख्यप्राणलिंगान्नेतिचेन्नोपासात्रैविध्यादाश्रितत्वादिहतद्योगात् ॐ ॥ ॥ ताव
 तिशतसंवत्सरस्याह्नांसहस्राणिभवन्तीतिजीवलिंगं । प्राणसंवादादिमुख्यप्राणलिंगं । तस्मान्नेतिचेन्न । अंतर्व
 हिःसर्वगतत्वेनेत्युपासात्रैविध्यादिहाश्रितत्वाच्च । सएतमेवसीमानंविदार्यैतयाद्वाराप्रापद्यत । सएतमेवपुरु
 षंब्रह्मततममपश्यत् एतच्छस्मैतद्विद्वानाहमहिदासएतरयइत्यादिना । महिदासाभिधोजज्ञइतरायास्तपो
 बलात् । साक्षात्सभगवान्विष्णुर्यस्तंत्रवैष्णवंव्यधादितिब्रह्मांडे । तत्तदुपासनायोग्यतयाचपुरुषाणां । केषांचि
 त्सर्वगत्वेनकेपांचिद्धृदयेहरिः । केषांचिद्वहिरेवासावुपास्यःपुरुषोत्तमइतिब्राह्मे । अग्नौक्रियावतांविष्णुर्यो

ब्रह्मसू०
॥ ९ ॥

गिनांहृदयेहरिः । प्रतिमास्वप्नबुद्धानां सर्वत्रविदितात्मनामिति च ॥ १२ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसू-
त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ १ ॥ १ ॥ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ लिंगात्मकानां शब्दानां विष्णौ प्रवृत्तिर्दर्शयत्यस्मिन्पादे प्राधान्येन । ब्रह्मतत्तममिति सर्वगतत्वमुक्तं वि-
ष्णोः । तच्च तस्यैतस्यासावादित्योरस इत्यादिनाऽऽदित्यस्य प्रतीयत इत्यतो ब्रवीत् ॥ ॥ ॐ सर्वत्र प्रसिद्धोपदे-
शात् ॐ ॥ ॥ स यश्चायमशरीरः प्रज्ञात्मेत्यादिना सर्वत्रोच्यमानो नारायण एव । तदेव ब्रह्म परमं कवीनां । पर-
मं यो महद्ब्रह्म । वासुदेवात्परः को नु ब्रह्मशब्दो दितो भवेत् । सहि सर्वगुणैः पूर्णस्तदन्येतूपचारत इति तस्मिन्नेव प्र-
सिद्धब्रह्मशब्दोपदेशात् ॥ १ ॥ ॐ विवक्षितगुणोपपत्तेश्च ॐ ॥ ॥ स यो तो श्रुत इत्यादि । सहि न ते विष्णो जा-
यमान इत्यादिनाऽश्रुतत्वादिगुणः । स सविता स वायुः स इंद्रः सोऽश्रुतः सोऽदृश्यो हरिर्यः परमो यो विष्णुर्यो न त इ-
त्यादिचतुर्वेदशिखायां ॥ २ ॥ न चादित्यशब्दाच्चक्षुर्मयत्वादेश्च जीव इति वाच्यं ॥ ॥ ॐ अनुपपत्तेस्तु न शरीरः
ॐ ॥ ॥ एकस्य सर्वशरीरस्थत्वानुपपत्तेरेव ॥ ३ ॥ ॐ कर्मकर्तृव्यपदेशाच्च ॐ ॥ ॥ आत्मानं परस्मै शंस-
तीत्यादि ॥ ४ ॥ ॐ शब्दविशेषात् ॐ ॥ ॥ एतमेव ब्रह्मेत्याचक्षत इति । न हि जीवमेव ब्रह्मेत्याचक्षते । एष उ-

भाष्यं.
प्र. द्वि.
१।५

॥ ९१ ॥

एवब्रह्मैषउएवात्मैषउएवसवितैषउएवइंद्रएषउएवहरिर्हरतिपरःपरानंदइतिचेंद्रद्युम्नशाखायां ॥ १० ॥ ॐ स्मृते
श्रु ॐ ॥ ॥ अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः । गामाविश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसेत्यादि । नचा
प्रामाणिकंकल्पं ॥ ११ ॥ ॐ अर्भकौकस्वात्तद्यपदेशाच्चनेतिचेन्ननिचाय्यत्वादेवंव्योमवच्च ॐ ॥ ॥ सर्वेषुभू
तेष्वित्यल्पोकस्वाच्चक्षुमयत्वादिनाजीवव्यपदेशाच्चनेतिचने । अर्भकौकस्वेनचक्षुर्मयत्वादिरूपेणचतस्यैव
विष्णोर्निचाय्यत्वात् । सर्वगतत्वेप्यल्पोकस्वंचयुज्यतेव्योमवत् । सर्वेन्द्रियमयोविष्णुःसर्वप्राणिषुचस्थितः ।
सर्वनामाभिधेयश्चसर्ववेदोदितश्चसइतिस्कांदे ॥ १२ ॥ ॐ संभोर्गप्राप्तिरितिचेन्नवैशेष्यात् ॐ ॥ ॥ जीवपर
योरेकशरीरस्थत्वेसमानभोगप्राप्तिरितिचेन्न । सामर्थ्यवैशेष्यात् । उक्तंचगारुडे सर्वज्ञाल्पज्ञताभेदात्सर्वश
क्त्यल्पशक्तितः । स्वातंत्र्यपारतंत्र्याभ्यांसंभोगोनेशजीवयोरिति ॥ १३ ॥ जन्माद्यस्ययतइत्युक्तं । तत्रातृत्वं
सयद्यदेवासृजततत्तदक्षुमध्रियत सर्ववाअत्तीतितददितेरदितित्वमित्यदितेःप्रतीयते । सयद्यदेवासृजतेति
पुल्लिंगंचकूटस्थोक्षरउच्यतइत्यादिवत् । अत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ अत्ताचराचरग्रहणात् ॐ ॥ ॥ नहिच
राचरस्यसर्वस्यातृत्वमदितेः । स्रष्टापातातथैवात्तानिखिलस्यैकएवतु । वासुदेवःपरःपुंसामितरेऽल्पस्यवान

ब्रह्मसू०
॥ १० ॥

वेतिस्कांदे । एकःपुरस्ताद्यद्दंभूवयतोवभूवभुवनस्यगोपाः । यमप्येतिभुवनंसांपरायेसनोहरिर्धृतमिहा
युषेक्षुदेवइतिश्रुतिः ॥ १० ॥ ॐ प्रकरणाच्च ॐ ॥ ॥ अप्संवत्सरसृष्ट्यादिनातत्प्रकरणाच्च । नेहासीत्किंच
नाप्यादौमृत्युरासीद्धरिस्तदा । सोत्मनोमनसासाक्षीदपएवजनार्दनः । शयानस्तासुभगवान्निर्ममैडंमहत्त
रं । तत्रसंवत्सरंनामब्रह्माणमसृजत्प्रभुः । तमचुंव्याददादास्यंतदासौविरुरावह । अथतंकृपयाविष्णुःसृष्टिक
र्मण्ययोजयत् । सोसृजद्भुवनंविश्वमद्यार्थहरयेविभुरितिब्रह्मवैवर्ते ॥ ११ ॥ सर्वतैकःपरउक्तः । ऋतंपिबंतौसु
कृतस्यलोकेगुहांप्रविष्टौपरमेपराद्धे । छायातपौब्रह्मविदोवदंतिपंचामयोयेचत्रिणाचिकेताइतिपिबंतौप्रतीये
ते । तौकाविति । उच्यते ॥ ॥ ॐ गुहांप्रविष्टावात्मानौहितदर्शनात् ॐ ॥ ॥ गुहांप्रविष्टौपिबंतौविष्णुरू
पेएव । घर्मासमंतात्रिवृतंव्यापतुस्तयोर्जुष्टिमातरिश्वाजगामेत्यादिनातद्दर्शनात् । आत्मांतरात्मेतिहरिरेकए
वद्विधास्थितः । निविष्टोहृदयेनित्यंरसंपिबतिकर्मजमितिबृहत्संहितायां । शुभंपिबत्यसौनित्यंनाशुभंसहरिः
पिबेत् । पूर्णानन्दमयस्यास्यचेष्टानज्ञायतेक्वचिदितिपाद्मे । योवेदनिहितंगुहायामित्यादिनाप्रसिद्धंहिशब्दे
नदर्शयति ॥ ११ ॥ ॐ विशेषणैश्च ॐ ॥ ॥ यःसेतुरीजानानामक्षरंब्रह्मतत्परमिति । पृथग्वक्तुंगुणास्तस्यन

भाष्यं.
प्र. द्वि.
३ । १२

॥ १२ ॥

शक्यंतेऽमितत्वतः । यतोतो ब्रह्मशब्देन सर्वेषां ग्रहणं भवेत् । एतस्माद्ब्रह्मशब्दोऽयं विष्णोरेव विशेषणं । अमिताहि
गुणायस्मान्नान्येषां तस्मृते विभुमिति ब्राह्मे । न च जीवे समन्वयो भिधीयते । सत्य आत्मा सत्यो जीवः सत्यं भिदा स
त्यं भिदा सत्यं भिदा मैवारुवण्यो मैवारुवण्यो मैवारुवण्य इति पैंगि श्रुतिः । आत्मा हि परमः स्वतंत्रो धिगुणो जीवो ल्प
शक्तिरस्वतंत्रोऽवर इति भाल्लवेय श्रुतिः । यथेश्वरस्य जीवस्य भेदः सत्यो विनिश्चयात् । एवमेव हि मेवाचं सत्यां कर्तु
मिहार्हसि । यथेश्वरश्च जीवश्च सत्यभेदौ परस्परं तेन सत्येन मां देवास्त्रायंतु सह केशवा इत्यादेर्ना सत्यो भेदः ॥ ३ ॥
आदित्ये विष्णुरित्युक्तं । य एष आदित्ये पुरुषः सोऽहमस्मि स एवाहमस्मीत्यादावग्नीनामेवादित्यादि स्थित्व मुच्यते ।
अतोक्ष्यादित्ययो रैक्याद्य एषोऽंतरिक्षाणि पुरुषो दृश्यत इत्यत्राप्यग्निरेवोच्यते । अतस्तद्यथा पुष्करपलाश आपो न
श्लिष्यंत एवमेवं विदि पापं कर्म न श्लिष्यत इत्यग्निज्ञानादेव सर्वपापा श्लेषान्मोक्षोपपत्तिरिति । अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐ
अंतर्उपपत्तेः ॐ ॥ ॥ चक्षुरंतस्थो विष्णुरेव । त्रिपादस्यामृतं दिवीत्यादिना तस्यैवामृतत्वाद्युपपत्तेः । ब्रह्मश
ब्दाद्युपपत्तेश्च । सोऽहमस्मीत्यादित्वं तर्याम्यपेक्षया । अंतर्यामिणमीशेशमपेक्षया हंत्वमित्यपि । सर्वशब्दाः प्रयु
ज्यंते सति भेदेऽपि वस्तुष्विति महाकौर्म ॥ ३ ॥ ॐ स्थानादिव्यपदेशाच्च ॐ ॥ ॥ तद्यदस्मिन् सर्पिर्वोदकं वा सिंच

ब्रह्मसू०

॥ ११ ॥

तिवर्त्मनीएवगच्छतीत्यादिस्थानशक्तिः । वामनिर्भामनिरित्याद्यात्मशक्तिश्चोच्यते । तस्यह्येतल्लिंगं । सईशः
सोसपत्नःसहरिःसपरःपरोवरीयान्यदिदंचक्षुषिसर्पिर्वोदकंवासिंचतिवर्त्मनीएवगच्छतिसवामनःसभामनः
सआनंदःसोच्युतइतिचतुर्वेदशिखायां । यत्स्थानत्वादिदंचक्षुरसंगंसर्ववस्तुभिः । सवामनःपरोस्माकंगतिरि
त्येवचिंतयेदिति वामने ॥ १० ॥ ॐ सुखविशिष्टाभिधानादेवच ॐ ॥ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंब्रह्मेति । विज्ञानमानंदं
ब्रह्म । आनंदोब्रह्मेतिव्यजानादित्यादेस्तस्यैवहितलक्षणं । लक्षणंपरमानंदोविष्णोरेवनसंशयः । अव्यक्तादि
तृणांतास्तुविपुडानंदभागिनइतिब्रह्मवैवर्ते । नचमुख्येसत्यमुख्यंयुज्यते ॥ ११ ॥ ॐ श्रुतोपनिषत्कगत्यभिधाना
च्च ॐ ॥ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयतीति । नह्यन्यविद्ययाअन्यगतिर्युक्ता ॥ १२ ॥ ॐ अनवस्थितेरसंभवाच्चनेतरः ॐ ॥
जीवस्यजीवांतरनियामकत्वेअनवस्थितेः । साम्यादसंभवाच्चनजीवः । नियमेप्रमाणाभावात् । अनीश्वरापेक्ष
त्वाच्च ॥ १३ ॥ यःपृथिव्यांतिष्ठन्पृथिव्याअंतरोयंपृथिवीनवेदयस्यपृथिवीशरीरंयःपृथिवीमंतरोयमयत्येषतआ
त्मांतर्याम्यमृतइत्यादिनांतर्याम्युच्यते । तत्रचैतदमृतमित्युक्तममृतत्वमुच्यते । सचयस्यपृथिवीशरीरमित्या
दिनासर्वात्मकत्वात्प्रकृतिस्तत्तज्जीवोवायुक्तः । नहि विष्णोःपृथिव्यादिशरीरत्वमंगीक्रियतइत्यतआह ॥ ॥ ॐ

भाष्यं.

प्र. द्वि.

५।१८

॥ १३ ॥

अंतर्त्याम्यधिदैवादिषु तद्धर्मव्यपदेशात् ॐ ॥ ॥ यं पृथिवी न वेद यः पृथिव्या अंतर इत्यादिना अधिदैवादिषु तद्धर्मव्यपदेशाद्विष्णुरेवांतर्त्यामी । सहि न ते विष्णो जायमानो न जातः स योऽतोऽश्रुतोऽगतोऽमृतोऽनृतोऽदृष्टोऽविज्ञातोऽनादिष्टः सर्वेषां भूतानां मंतर पुरुष इत्यादिना अविदितोऽंतरश्च ॥ १८ ॥ ॐ न च स्मार्तमतद्धर्माभिलापात् ॐ ॥ ॥ त्रिगुणत्वादिप्रधानधर्मानुक्तेर्न स्मृत्युक्तं प्रधानमंतर्त्यामी ॥ १९ ॥ ॐ शरीरश्चोभयेऽपि हि भेदेनैव न मधीयते ॐ ॥ य आत्मनितिष्ठन्नात्मनोऽंतरो यमात्मानवेदय स्यात्मा शरीरं य आत्मानमंतरो यमयत्येष त आत्मांतर्त्याम्यमृतः । यो विज्ञानेतिष्ठन् विज्ञानादंतरो यं विज्ञानं न वेदय स्य विज्ञानं शरीरमित्युभयेऽपि हि शाखिनो भेदेनैव न जीवमधीयते । शीर्यते नित्यमेवास्माद्विष्णोस्तु जगदीदृशं । रमते च परो ह्यस्मिन् शरीरं तस्य तज्जगदिति वचनान्न शरीरत्वविरोधः ॥ २० ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णोरुक्ताः । तत्र यत्तददृश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुःश्रोत्रं तदपाणिपादं नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यंति धीरा इत्युक्ता यथोर्णनाभिः सृजते गृह्णते च यथा पृथिव्या मोषधयः संभवन्ति । यथा सतः पुरुषात्केशलोमानि तथा क्षरात्संभवती हविश्चमित्युक्ता तस्माच्चाक्षरात्परतः पर इति परः प्रतीयत इत्यतो ब्रवीत् ॥ ॥ ॐ अदृश्यत्वादिगुणकोधर्मोक्तेः ॐ ॥ ॥ पृथिव्यादिदृष्टांतमुक्त्वा अक्षरात्संभवती

ब्रह्मसू०

॥ १२ ॥

हविश्वमित्यतः परंतत्परतः पराभिधानात् कूटस्थोक्षरउच्यतइति स्मृतेश्च प्रकृतेः प्राप्तिः । ब्रह्मशब्दात्तत्परतः पराभिधानादेव च हिरण्यगर्भस्य । तमेवं विद्वानमृतइह भवति । तत्कर्म हरितोषं यत्सा विद्या तन्मतिर्यया । अथ द्वे वाव विद्ये वेदितव्ये पराचैवापराच । तत्र ये वेदायान्यंगानियान्युपांगानियानि प्रत्यंगानि साऽपरा । अथ परायया सह रि वेदितव्यो यो सा वदृश्यो निर्गुणः परः परात्मेत्यादिना तद्धर्मत्वेनावगतपरविद्याविषयत्वोक्तेर्विष्णुरेवा दृश्यत्वादिगुणकः ॥^{२१} ॥ ॐ विशेषेण भेदव्यपदेशाभ्यां च नेतरौ ॐ ॥ ॥ यः सर्वज्ञः सर्वविद्यस्य ज्ञानमयंतपइति विशेषणा न्न प्रकृतिः । तस्मादेतद्ब्रह्म नामरूपमन्नंच जायतइति भेदव्यपदेशान्न विरिंचः । अपरं त्वक्षरं यासा प्रकृतिर्जडरूपिका । श्रीः पराप्रकृतिः प्रोक्ता चेतना विष्णुसंश्रया । तामक्षरं परंप्राहुः परतः परमक्षरं । हरिमेवाखिलगुणमक्षरत्रयमीरितमिति स्कांदे त्र्यक्षराभिधानादक्षरात्परतः परइत्यपि विशेषणमेव । जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोकइति भेदव्यपदेशादीशपदप्राप्तोपि न रुद्रः ॥^{२२} ॥ ॐ रूपोपन्यासाच्च ॐ ॥ ॥ यदा पश्यः पश्यते रुक्मवर्णकर्तारमीशं पुरुषं ब्रह्मयोनिमिति । एको नारायण आसीन्न ब्रह्मान च शंकरः । समुनिर्भूत्वा समर्चित यत्तत एते व्यजायंत । विश्वो हिरण्यगर्भो भिर्यमो वरुण रुद्रेन्द्रा इति । तस्यैतस्य परमस्य नारायणस्य च त्वारिरू

भाष्यं.

प्र. द्वि.

६ । २३

॥ १४ ॥

पाणि शुक्लं रक्तं रौक्मं कृष्णमिति । स एतान्येतेभ्योऽभ्यचीकृपत् । विमिश्राणि व्यमिश्रयत् । अत एतादृगेतद्रूपमिति तस्यैव हिरूपाण्यभिधीयन्ते ॥^{२३}॥ अदृश्यत्वादिगुणेषु सर्वगतत्वमुक्तं यस्त्वेतमेवं प्रादेशमात्रमभिविमानमात्मानं वैश्वानरमुपास्तइति वैश्वानरस्योक्तमित्यत आह ॥ ॥ ॐ वैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् ॐ ॥ ॥ अग्राविष्णवोः साधारणस्य वैश्वानरशब्दस्य विष्णावेव प्रसिद्धात्मशब्देन विशेषणाद्वैश्वानरो विष्णुरेव ॥^{२४}॥ ॐ स्मर्यमाणमनुमानं स्यादिति ॐ ॥ ॥ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित इति स्मर्यमाणमत्रापि स एवोच्यत इत्यस्यानुमापकं । समाख्यानात् । इति शब्दः समाख्याप्रदर्शकः ॥^{२५}॥ ॐ शब्दादिभ्योऽन्तःप्रतिष्ठानान्नेति चेन्न तथा दृष्ट्युपदेशादसंभवात्पुरुषविधमपि चैनमधीयते ॐ ॥ ॥ अयमग्निर्वैश्वानरः । वैश्वानरमृत आज्ञातमग्निमित्यादिशब्दः । वैश्वानरे तद्धृतं भवति । हृदयंगार्हपत्यो मनो न्वाहार्यपचन आस्यमाहवनीय इत्याद्यग्निर्लिङ्गमादिशब्दोक्तं । येनेदमन्नं पच्यते तद्यद्भक्तं प्रथममागच्छेत्तद्धोमीयमित्यादिना पाचकत्वेनांतःप्रतिष्ठानं च प्रतीयते । तस्मान्न विष्णुरिति चेन्न । अथ हेममात्मानमणोरणीयां संपरतः परं विश्वं हरिमुपासीतेति सर्वनामा सर्वकर्मा सर्वलिङ्गः सर्वगुणः सर्वकामः सर्वधर्मः सर्वरूप इति स एतमेव मात्मानं विश्वं हरिं मारादरमुपास्ते तस्य सर्वेषु लोकेषु सर्वेषु

ब्रह्मसू०

॥ १३ ॥

भूतेषु सर्वेषु देवेषु सर्वेषु वेदेषु कामचारो भवतीति तत्तन्नामलिङ्गादिना तस्यैव दृष्ट्युपदेशान्महोपनिषदि । अना-
त्तत्वादनात्मान ऊनत्वाद्गुणराशितः । अब्रह्माणः परे सर्वे ब्रह्मात्मा विष्णुरेव हीत्यादिना कोन आत्मा किं ब्रह्मेत्या-
रंभाच्चान्येषामसंभवादिष्णुरेव वैश्वानरः । चंद्रमामनसो जातश्चक्षुः सूर्यो अजायतेत्यादिनायः पुरुषाख्यो विष्णु-
रभिहितः तद्विधमेवात्र मूर्धैव सुतेजाश्चक्षुर्विश्वरूपः प्राणः पृथग्वर्त्मत्यादिनैर्न वैश्वानरमधीयते । चशब्देन सक-
लवेदतंत्रपुराणादिषु विष्णुपरत्वं पुरुषसूक्तस्य दर्शयति । तथाच ब्राह्मे यथैव पौरुषं सूक्तं नित्यं विष्णुपरायणं ।
तथैव मे मनो नित्यं भूयादिष्णुपरायणमिति । चतुर्वेदशिखायां च सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपादित्येष-
ह्येवाचित्यः परः परमो हरिरादिरनादिरनंतोऽनंतशीर्षोऽनंताक्षोऽनंतबाहुरनंतगुणोऽनंतरूप इति । बृहत्संहिता-
यां च यथा हि पौरुषं सूक्तं विष्णोरेवाभिधायकं । न तथा सर्ववेदाश्च वेदांगानि च नारदेत्यादि । यस्माद्यजायते चां-
गाल्लोकवेदादिकं हरेः । तन्नामवाच्यमंगंतद्यथा ब्रह्मादिकं मुखमिति नारदीयवचनान्नाभेदोक्तिविरोधः ॥ २६ ॥
ॐ अतएव न देवताभूतं च ॐ ॥ ॥ अग्निवैश्वानरादिशब्दस्ते जसि भूते अग्निदेवतायां च प्रसिद्धोप्यतः पूर्वोक्तहेतुत-
एवात्र न सा तच्चाभिधीयते ॥ २७ ॥ ॐ साक्षादप्यविरोधं जैमिनिः ॐ ॥ ॥ नाभ्यादयः शब्दा अभ्यादिवाचकाः ।

भाष्यं.

प्र. द्वि.

७।२८

॥ १५ ॥

तथापिसाक्षादेवानन्ययोगेनब्रह्मवाचकैःशब्दैर्व्यवहारार्थमनभिज्ञानाच्चान्यत्रव्यवहरंतीत्यभ्युपगमेअविरोधं
जैमिनिर्वक्ति।व्यासचित्तस्थिताकाशादवच्छिन्नानिकानिचित् । अन्येव्यवहरंत्येतान्यूरीकृत्यगृहादिवदिति
स्कांदवचनान्नमतानांपरस्परविरोधः॥^{२८}॥ ॐॐॐभिव्यक्तेरित्याश्मरथ्यःॐ॥ ॥ तत्रतत्रप्रसिद्धावप्यग्न्यादिषु
ब्रह्मणोभिव्यक्तेरग्न्यादिसूक्तनियमइत्याश्मरथ्यः॥^{२९}॥ ॐॐॐअनुस्मृतेर्वादारिःॐ॥ ॥ तत्रतत्रोक्तस्यविष्णोरग्न्या
दिषुअनुस्मर्यमाणत्वात्तन्नियमइतिवादरिः॥^{३०}॥ ॐसंप्रतिरेरितिजैमिनिस्तथाहिदर्शयतिॐ॥ ॥ साक्षादप्य
विरोधंवदन्जैमिनिःसूक्तादिनियममग्न्यादिसंप्राप्त्यामन्यते।तंयथायथोपासतेतदेवभवतीतिदर्शयति॥^{३१}॥
नह्यन्योपासकोन्यंप्राप्नुतइतियुज्यतइत्यतआह॥ ॥ ॐॐॐआमनंतिचैनमस्मिन्ॐ॥ ॥ एनंविष्णुमस्मिन्नग्न्या
दावामनंति । योऽग्नौतिष्ठन्यएषएतस्मिन्नग्नौतेजोमयोऽमृतमयःपुरुषइत्यादिना॥^{३२}॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वै
पायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ १॥ २॥
ॐ॥ तत्रचान्यत्रचप्रसिद्धानांशब्दानांविष्णौसमन्वयंप्रायेणास्मिन्पादेदर्शयति । विष्णोःपरविद्याविषयत्व
मुक्तं । तत्रयस्मिन्द्यौःपृथिवीचांतरिक्षमोतंमनःसहप्राणैश्चसर्वैस्तमेवैकंजानथआत्मानमित्यत्रप्राणानांग्रंथिर

ब्रह्मसू०

॥ १४ ॥

सिरुद्रोमाऽऽविशांतकः प्राणेश्वरः कृत्तिवासाः पिनाकीत्यादिनारुद्रस्य प्राणाधारत्वप्रतीतिः । स एषो तश्चरते बहुधा
जायमान इति जीवलिंगाच्चतयोः प्राप्तिरित्यत आह ॥ ॐ ध्रुम्वाद्यायतनं स्वशब्दात् ॐ ॥ ॥ तमेवैकं जानथ आ
त्मानमित्यात्मशब्दात् ध्रुम्वाद्याश्रयो विष्णुरेव । आत्मब्रह्मादयः शब्दास्तस्मृते विष्णुमव्ययं । न संभवन्ति यस्मा
त्तैर्नैवाप्ता गुणपूर्णं तेति ब्रह्मवैवर्ते ॥ १ ॥ ॐ मुक्तोपसृप्य व्यपदेशात् ॐ ॥ ॥ अमृतस्यैव सेतुरिति । ब्रह्मविदाप्नो
ति परं । नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणं । मुक्तानां परमागतिः । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रामतीत्या
दिना तस्यैव मुक्तप्राप्यत्वव्यपदेशात् । बहुनात्र किमुक्तेन यावच्छ्वेतं न गच्छति । योगीतावन्नमुक्तः स्यादेष शा
स्त्रस्य निर्णय इत्यादित्यपुराणे ॥ २ ॥ ॐ नानुमानमतच्छब्दात् ॐ ॥ ॥ नानुमानात्मका गमपरिकल्पितरुद्रोत्रवा
च्यः । भस्मधरो ग्रत्वादितच्छब्दाभावात् । सौतकः सरुद्रः सप्राणभृत् सप्राणनायकः स ईशो यो हरि र्यो नंतो यो विष्णु
र्यः परः परो वरीयानित्यादिना प्राणग्रंथिरुद्रत्वादेर्विष्णोरेवोक्तत्वात् । ब्रह्मांडे च रुजंद्रावयते यस्माद्बुद्धस्तस्माज्ज
नार्दनः । ईशनादेव चेशानो महादेवो महत्त्वतः पिवन्ति ये नरानाकं मुक्ताः संसारसागरात् । तदा धारो यतो वि
ष्णुः पिनाकीति ततः स्मृतः । शिवः सुखात्मकत्वेन सर्वः शंरो धनाद्धरिः । कृत्यात्मकमिदं देहं यतो वस्ते प्रवर्तय

भाष्यं.

प्र. तृ.

१।३

॥ १६ ॥

न् । कृत्तिवासास्ततो देवो विरिंचश्च विरेचनात् । बृंहणाद्ब्रह्मनामासा वैश्वर्यादिंद्र उच्यते । एवं नानाविधैः शब्दैरे
 कएव त्रिविक्रमः । वेदेषु सपुराणेषु गीयते पुरुषोत्तम इति । वामने च नतु नारायणादीनां नामान्यत्र संभवः ।
 अन्यनाम्नां गतिर्विष्णुरेकएव प्रकीर्तित इति । स्कान्दे च ऋतेनारायणादीनि नामानि पुरुषोत्तमः । प्रादादन्य
 त्र भगवान्राजेवर्ते स्वकं पुरमिति । चतुर्मुखः शतानंदो ब्रह्मणः पद्मभूरिति । उग्रो भस्मधरो नमः कपालीति शिव
 स्य च । विशेषनामानि ददौ स्वकीयान्यपि केशव इति ब्राह्मे ॥ ३ ॥ ॐ प्राणं भृच्च ॐ ॥ ॥ एतैरेव हेतुभिर्न जीवो
 वायुश्च । अजायमानो बहुधा विजायत इति तस्यैव बहुधा जन्मोक्तेः ॥ ४ ॥ ॐ भेदव्यपदेशात् ॐ ॥ ॥ न चैक्यं
 वाच्यं । जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति भेदव्यपदेशात् ॥ ५ ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ ॥ देविद्येवेदित
 व्ये इति तस्य ह्येतत्प्रकरणं ॥ ६ ॥ ॐ स्थित्यं दनाभ्यां च ॐ ॥ ॥ द्वासुपर्णासयुजा सखाया समानं वृक्षं परिपस्व
 जाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वादृत्य न शन्नन्यो अभिचाकशीतीति जीवेशयोः स्थित्यदनोक्तेः ॥ ७ ॥ प्राणो वा आ
 शया भूयानित्युक्ता यो वै भूमा तत्सुखमित्युक्तेस्तस्यैव भूमत्वप्राप्तिः । उक्तांत प्राणानित्यादितल्लिंगात्प्राणशब्दश्च
 वायुवाचीत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ भूर्मासंप्रसादादध्युपदेशात् ॐ ॥ ॥ संप्रसादात्पूर्णसुखरूपत्वात् अध्युपदेशात्स

ब्रह्मसू०

॥ १५ ॥

वेषामुपर्युपदेशाच्चविष्णुरेवभूमा । सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंभुवं । विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमंपदं । विश्व
तः परमां नित्यमिति हि श्रुतिः । तमुक्तामंतं प्राणो नूक्तामतीत्यादिना नोक्तमणादिलिङ्गविरोधोपि ॥ १ ॥ ॐ धर्मोप
पत्तेश्च ॐ ॥ ॥ सर्वगतत्वादिधर्मोपपत्तेश्च ॥ २ ॥ अदृश्यत्वादिगुणाविष्णोरुक्ताः अदृष्टं द्रष्टृश्रुतं श्रोत्रित्यादि
ना । अहं सोममाहनसं विभर्मीत्यादेस्तस्यापि संभवान्मध्यमाक्षरस्योक्ता इत्यतो ब्रूते ॥ ॥ ॐ अक्षरमं वरांत धृतेः
ॐ ॥ ॥ एतस्मिन् खल्वक्षरे गार्ग्याकाशो तश्च प्रोतश्चेत्यं वरांतस्य सर्वस्य धृते ब्रह्मैवाक्षरं । यउत्रिधा तु पृथिवी सु
तद्यामेको दाधार भुवनानि विश्वा । भर्ता सन्निभ्रयमाणो विभर्ति एको देवो बहुधा सन्निविष्टः यदा भारं तं द्रयते स भ
र्तुं निधाय भारं पुनरस्तमेति । यस्मिन्निदं संच विचैधिसर्वयस्मिन् देवा अधिविश्वे निषेदुरित्यादि श्रुतेः । पृथिव्या
दिप्रकृत्यंतं भूतं भव्यं भवच्च यत् । विष्णुरेको विभर्ती दं नान्यस्तस्मात्क्षमो धृताविति स्कांदे ॥ १ ॥ ॐ सा च प्रशास
नात् ॐ ॥ ॥ सा च धृतिः प्रशासनादुच्यते । एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि सूर्या चंद्रमसौ विधृतौ तिष्ठत इत्या
दिना । तच्च प्रशासनं विष्णोरेव । सप्तार्धगर्भा भुवनस्य रेतो विष्णोस्तिष्ठंति प्रदिशा विधर्मणि । चतुर्भिः साकं नव
तिं च नामभिश्चक्रं नवृत्तं व्यतीरवी विपदित्यादि श्रुतेः एकः शास्तान द्वितीयो स्ति शास्ता यो हृच्छयस्तमहमिह ब्र

भाष्यं.

प्र. तृ.

३।११

॥ १७ ॥

वीमि । न केवलं मे भवतश्च राजन्सर्वै बलं बलिनां चापरेषामित्यादेश्च ॥^{११}॥ ॐ^३ अन्यभावव्यावृत्तेश्च ॐ ॥ ॥ अस्थू-
लमनण्वित्यादिना स्थूलाण्वादीनामन्यवस्तुस्वभावानां व्यावृत्तेश्च । अस्थूलोऽनणुरमध्यमोऽमध्यमोऽव्यापको
व्यापको यो सौ हरिरादिरनादिरविश्वो विश्वः सगुणो निर्गुण इत्यादेर्विष्णोरेव हिते धर्माः । अस्थूलोऽनणुरूपो साव-
विश्वो विश्व एव च । विरुद्धधर्मरूपो सावैश्वर्यात्पुरुषोत्तम इत्यादिब्राह्मे ॥^{१२}॥ स देवसो म्येदमग्र आसीदित्यादिना
सतः सृष्ट्वमुच्यते । तच्च सत् बहुस्यां प्रजायेयेति परिणामप्रतीतेर्न विष्णुः । स ह्यविकारः सदा शुद्धो नित्य आत्मा
सदा हरिरित्यादिना अविकारः प्रसिद्ध इत्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ ईक्षतिकर्मव्यपदेशात्सः ॐ ॥ ॥ तदैक्षते तीक्ष्णतिका-
र्मव्यपदेशात्स एव विष्णुरत्रोच्यते । नान्यो तोस्ति द्रष्टानान्यदतोस्ति द्रष्टृत्यादिना तस्यैव हितलक्षणं । बहुत्वं चा-
विकारेणैवोक्तं अजायमानो बहुधा विजायत इति ॥^{१३}॥ चंद्रादित्याद्याधारत्वं विष्णोरुक्तं । तच्च अथ यदिदमस्मि-
न्ब्रह्मपुरे दहरं पुंडरीकं वेश्म दहरोस्मिन्नंतर आकाशः किंतदत्र विद्यते उभे अस्मिन् द्यावापृथिवी अंतरे वसमाहिते ।
उभावमिश्रवायुश्च सूर्या चंद्रमसावुभौ । विद्युन्नक्षत्राणीत्यादिनाऽऽकाशस्य प्रतीयते । स चाकाशो न विष्णुः । त-
स्यांते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितमिति श्रुतेरित्यत आह ॥ ॥ ॐ दहर उत्तरेभ्यः ॐ ॥ ॥ य आत्मा पहतपा-

ब्रह्मसू०

॥ १६ ॥

प्राविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोपिपासःसत्यकामःसत्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्यइत्यादि
भ्यउत्तरेभ्योगुणेभ्योदहरेविष्णुरेव । योशनायापिपासेशोकंमोहंजरांमृत्युमत्येति । स एष सर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदित
इत्यादिनाविष्णोरेवहितेगुणाः । नित्यतीर्णाशनायादिरेकएवहरिःस्वतः । अशनायादिकानन्येतत्प्रसादात्त
रंतिहीतिपाप्मे । सापेक्षनिरपेक्षयोश्चनिरपेक्षंस्वीकर्तव्यं । सत्यकामःपरोनास्तितमृतेविष्णुमव्ययं । सत्यकाम
त्वमन्येषांभवेत्तत्काम्यकामितेतिस्कांदे ॥ १४ ॥ ॐ गतिशब्दाभ्यांतथाहिदृष्टंलिंगंच ॐ ॥ ॥ अहरहर्गच्छंत्यए
तंब्रह्मलोकंनविंदतीतिसुप्तस्यतद्गतिर्ब्रह्मशब्दश्चोच्यते । सतासोम्यतदासंपन्नोभवतीतिश्रुतेस्तंहिसुप्तो गच्छ
ति । अरश्चहवैण्यश्चार्णवौब्रह्मलोकइतिलिंगंचतथाहिदृष्टं । अरश्चवैण्यश्चसुधासमुद्रौतत्रैवसर्वाभिमतप्रदौढा
वित्यादिनातस्यैवहितलक्षणत्वेनोच्यते ॥ १५ ॥ ॐ धृतेश्चमहिम्नोस्यास्मिन्नुपलब्धेः ॐ ॥ ॥ एषसेतुर्विधृतिरि
तिधृतेः । एषभूताधिपतिरेषभूतपालइत्याद्यस्यमहिम्नोस्मिन्नुपलब्धेः । एतस्मिन्खल्वक्षरेगार्ग्याकाशओत
श्चप्रोतच्च । एतस्यवाअक्षरस्यप्रशासनेगार्गि । सहिसर्वाधिपतिःसहिसर्वपालस्सईशस्सविष्णुः । पतिंविश्व
स्यात्मे श्वरमित्यादिश्रुतिभ्यस्तस्यह्येषमहिमा । सर्वेशोविष्णुरेवैकोनान्योस्तिजगतःपतिरितिस्कांदे ॥ १६ ॥ ॐ प्र

भाष्यं.

प्र. तृ.

५ । १७

॥ १८ ॥

सिद्धेश्च ॐ ॥ ॥ तत्रापि दहरंगगनं विशोकस्तस्मिन् दंतस्तदुपासितव्यमिति प्रसिद्धेश्च । तदंतस्थत्वापेक्षत्वा
न्नसुषिरश्रुतिविरोधः ॥^{१७} ॥ ॐ ईतरपरामर्शात्सिद्धेति चेन्नासंभवात् ॐ ॥ ॥ परं ज्योतिरूपसंपद्यस्वेन रूपेणाभि
निष्पद्यते एष आत्मेति होवाचेति जीवपरामर्शात्सिद्धेति चेन्न । तस्य स्वतोपहतपाप्मत्वाद्यसंभवात् ॥^{१८} ॥ ॐ उत्त
राच्चेदाविर्भूतस्वरूपस्तु ॐ ॥ ॥ सतत्र पर्येति जक्षन् क्रीडन्नममाण इत्याद्युत्तरवचना जीव एवेति चेन्न । तत्र हि पर
मेश्वरप्रसादादाविर्भूतस्वरूपो मुक्त उच्यते । यत्प्रसादात्समुक्तो भवति स भगवान्पूर्वोक्तः ॥^{१९} ॥ ॐ अन्यार्थश्च
परामर्शः ॐ ॥ ॥ यंप्राप्य जीवः स्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स एष आत्मेति परमात्मार्थश्च परामर्शः ॥^{२०} ॥ ॐ अल्पश्रु
तेरिति चेत्तदुक्तं ॐ ॥ ॥ दहर इत्यल्पश्रुतेरिति चेन्न । निचाय्यत्वादेवं व्योमवच्चेत्युक्तत्वात् । एष मआत्मा तर्ह्यदये
ज्यायानिति श्रुत्युक्तत्वाच्च ॥^{२१} ॥ अदृश्यत्वादयः परमेश्वरगुणा उक्ताः । तेषां सुखं शाश्वतं नेतरेषां । तदेतदिति म
न्यंतेऽनिर्देश्यं परमं सुखमित्यादिना ज्ञानिसुखस्याप्यनिर्देश्यत्वमज्ञेयत्वं चोच्यत इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ अनुकृते
स्तस्य च ॐ ॥ ॥ तमेव भांतमनुभाति सर्वमित्यनुकृतेः तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति वचनाच्च परमात्मैवानिर्दे
श्यसुखरूपः । न हि ज्ञानिसुखमनुभाति सर्वं न च तद्भासा । अहंतत्तेजोरश्मीदिति नारायणभासा हि सर्वभाति

ब्रह्मसू०

॥ १७ ॥

॥^{२२}॥ ॐ^{२३}अपिस्मर्यते ॐ ॥ ॥ यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं । यच्चन्द्रमसियच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामक
मिति । न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः । यद्वत्त्वाननिवर्तते तद्भामपरमं ममेति च ॥^{२३}॥ विष्णुरेव जिज्ञास्य
इत्युक्तं । तत्र ऊर्ध्वप्राणमुन्नयत्यपानं प्रत्यगस्यति । मध्ये वामनमासीनं विश्वे देवा उपासते इति सर्वदेवोपास्यः
कश्चित्प्रतीयते । स च एवमेवैष प्राण इतरान् प्राणान् पृथक् पृथगेव सन्निधत्ते । यो यं मध्यमः प्राणः कुविदंगेत्यादिना
प्राणव्यवस्थापकत्वान्मध्यमत्वात्सर्वदेवोपास्यत्वाच्च वायुरेवेति प्रतीयते । अतो ब्रवीत् ॥ ॥ ॐ शब्दादेव प्रमितः
ॐ ॥ ॥ वामनशब्दादेव विष्णुरिति प्रमितः । न हि श्रुतेर्लिङ्गं बलवत् । श्रुतिर्लिङ्गं समाख्या च वाक्यं प्रकरणं तथा ।
पूर्वपूर्वबलीयः स्यादेवमागमनिर्णय इति स्कांदे । तच्च लिङ्गं विष्णोरेव । तस्यैव प्राणत्वोक्तेः तद्वै त्वं प्राणो अभव इ
ति ॥^{२४}॥ ॐ हृद्यपेक्षया तु मनुष्याधिकारत्वात् ॐ ॥ ॥ सर्वगतस्यापि तस्यांगुष्ठमात्रत्वं हृद्यवकाशापेक्षया युज्य
ते । इतरप्राणिनामंगुष्ठाभावेऽपि मनुष्याधिकारत्वान्न विरोधः ॥ ॥ मनुष्याणामेव वेदविद्याधिकार इत्युक्तं ।
तिर्यगाद्यपेक्षयैव मनुष्यत्वविशेषणमुक्तं न तु देवाद्यपेक्षयेत्याह ॥ ॥ ॐ तदुपर्यपि बादरायणः संभवात् ॐ ॥ ॥
तदुपरि मनुष्याणां सतां देवादित्वप्राप्त्युपरि । संभवति हितेषां विशिष्टबुद्ध्यादिभावात् । तिर्यगादीनां तदभावा

भाष्यं.

प्र. तृ.

८।२६

॥ १९ ॥

दभावः। तेषामपियत्रविशिष्टबुद्ध्यादिभावस्तत्राविरोधः। निषेधाभावात्। दृश्यंतेहिजरितार्यादयः॥^{२६}॥ ॐ वि
रोधैः कर्मणीति चेन्नानेकप्रतिपत्तेर्दर्शनात् ॐ ॥ ॥ मनुष्या एव देवादयो भवन्तीति तदुपरीत्युक्तं । तत्र यदि मनु
ष्याः संतो देवादयो भवन्ति तत्पूर्वदेवताभावाद्देवतोद्दिष्टकर्मणि विरोध इति चेन्न । अनेकेषां देवतापदप्राप्तेर्दर्शना
त् । ते ह नाकं महिमानः सचन्ते यत्र पूर्वे साध्याः संति देवा इति ॥^{२७}॥ ॐ शब्द इति चेन्नातः प्रभवात्प्रत्यक्षानुमाना
भ्यां ॐ ॥ ॥ वाचा विरूपनित्ययेत्यादिश्रुतेराह्यनिश्चयान्नित्यत्वापेक्षत्वाच्चमूलप्रमाणस्य स्वतः प्रामाण्यसिद्धेश्च
नित्यत्वाद्देदस्य तदुदितानां देवानामनित्यत्वात्पुनरन्यभावनियमाभावाच्चशब्दे विरोध इति चेन्न । सूर्याचंद्रम
सौधाता यथा पूर्वमकल्पयत् । यथैव नियमः काले सुरादि नियमस्तथा । तस्मान्नानीदृशं कापि विश्वमेतद्भविष्यती
त्यादेरतएवशब्दात्तेषां प्रभवनियमात् महतां प्रत्यक्षात् । यथेदानीं तथोपर्यपि देवा भविष्यन्तीतीतरेषामनुमाना
च्च ॥^{२८}॥ ॐ अतएवचनित्यत्वं ॐ ॥ ॥ अतएवशब्दस्यनित्यत्वादेवचदेवप्रवाहस्यनित्यत्वं युक्तं ॥^{२९}॥ ॐ समानना
मरूपत्वाच्चावृत्तावप्यविरोधो दर्शनात्स्मृतेश्च ॐ ॥ ॥ अतीतानागतानां देवानां समाननामरूपत्वात्प्राप्तपदानां
मुक्त्यावृत्तावप्यविरोधः । यथा पूर्वमिति दर्शनात् । अनादिनिधनानित्यावागुत्सृष्टास्वयं भुवा । ऋषीणां नामधे

ब्रह्मसू०

॥ १८ ॥

यानियाश्चवेदेषुदृष्टयः। वेदशब्देभ्यएवादौनिर्ममेसमहेश्वरइतिस्मृतेश्च ॥^{३०}॥ ॐ^{३१}मध्वादिष्वसंभवादनधिका
रंजैमिनिःॐ ॥ ॥ वसूनामेवैकोभूत्वेत्यादिनाप्राप्यफलत्वात्प्राप्तपदानांदेवानांमध्वादिविद्यास्वनधिकारंजै
मिनिर्मन्यते ॥^{३१}॥ ॐज्योतिषिर्भावाच्चॐ ॥ ॥ ज्योतिषिसर्वज्ञत्वेभावाच्च। आदित्यप्रकाशेतर्भाववत्तज्ज्ञाने
सर्ववस्तूनामंतर्भावान्नित्यसिद्धत्वाच्चविद्यानां ॥^{३२}॥ ॐ^{३३}भावंतुवादरायणोस्तिहिॐ ॥ ॥ फलविशेषभावात्प्रा
प्तपदानामपिदेवानांमध्वादिष्वधिकारंवादरायणोमन्यते। अस्तिहिप्रकाशविशेषः। यावत्सेवापरेतत्त्वेताव
त्सुखविशेषता। संभवाच्चप्रकाशस्यपरमेकमृतेहरिं। तेषांसामर्थ्ययोगाच्चदेवानामप्युपासनं। सर्वविधीयते
नित्यंसर्वयज्ञादिकर्मचेतिस्कांदे। उक्तफलानधिकारमात्रंजैमिनिमतं। अतो नतन्मतविरोधः। सर्वज्ञस्यैवकृष्ण
स्यत्वेकदेशविचिंतितं। स्वीकृत्यमुनयोत्रयुस्तन्मतंनविरुध्यतइतिब्राह्मे ॥^{३३}॥ मनुष्याधिकारत्वादित्युक्तेऽवि
शेषाच्छूद्रस्याप्यहहारेत्वाशूद्रेतिपौत्रायणोक्तेरधिकारइत्यतआह ॥ ॥ ॐ^{३४}शुंगस्यतदनादरश्रवणात्तदाद्रव
णात्सूच्यतेहिॐ ॥ ॥ नासौपौत्रायणःशूद्रः। शुचाऽऽद्रवणमेवशूद्रत्वं। कम्बरएनमेतत्संतमित्यनादरश्रवणा
त्। सहसंजिहानएवक्षत्तारमुवाचेतिसूच्यतेहि ॥^{३४}॥ ॐ^{३५}क्षत्रियत्वावगतेश्चोत्तरत्रचैत्ररथेनलिंगात्ॐ ॥ अय

भाष्यं.

प्र. तृ.

९। ३५

॥ १०० ॥

मश्वतरीरथइतिचित्ररथसंबंधित्वेनलिंगेनपौत्रायणस्यक्षत्रियत्वावगतेश्च । रथस्वश्वतरीयुक्तश्चित्रइत्यभि
धीयतइतिब्रह्मांडे । यत्रवेदोरथस्तत्रनवेदोयत्रनोरथइतिब्रह्मवैवर्ते ॥ ३५ ॥ ॐ संस्कारपरामर्शात्तदभावाभिला
पाच्च ॐ ॥ ॥ अष्टवर्षब्राह्मणमुपनयीततमध्यापयीतेत्यध्ययनार्थसंस्कारपरामर्शात् ॥ नाग्निर्नयज्ञोनक्रियान
संस्कारो न व्रतानि शूद्रस्येति पैंगिश्रुतौ संस्काराभावाभिलापाच्च । उत्तमस्त्रीणांतु न शूद्रवत् । सपत्नीमिपराधमे
त्यादिष्वधिकारदर्शनात् । संस्काराभावेनाभावस्तु सामान्येन । अस्ति च तासां संस्कारः । स्त्रीणां प्रदानकर्मेव
यथोपनयनंतथेति स्मृतेः ॥ ३६ ॥ ॐ तदभावनिर्धारणे च प्रवृत्तेः ॐ ॥ ॥ नाहमेतद्वेदभो यद्वात्रोहमस्मीतिसत्यवच
नेन सत्यकामस्य शूद्रत्वाभावनिर्धारणे हारिद्रुमतस्य नैतदब्राह्मणो विवक्तुमर्हतीति तत्संस्कारे प्रवृत्तेश्च ॥ ३७ ॥ ॐ
श्रवणाध्ययनार्थप्रतिषेधात् स्मृतेश्च ॐ ॥ ॥ श्रवणे त्रपुजतुभ्यां श्रोत्रपरिपूरणं अध्ययने जिह्वाच्छेदः । अर्थाव
धारणे हृदयविदारणमिति प्रतिषेधात् । नाग्निर्नयज्ञः शूद्रस्य तथैवाध्ययनंकुतः । केवलैव तु शुश्रूषा त्रिवर्णानां वि
धीयतइति स्मृतेश्च । विदुरादीनां तूत्पन्नज्ञानत्वान्न कश्चिद्विशेषः ॥ ३८ ॥ यदिदं किंच जगत्सर्वप्राणएजतिनिःसृ
तं । महद्भयंवज्रमुद्यतं य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्तीत्युद्यतवज्रज्ञानान्मोक्षः श्रूयतइत्यतो ब्रवीत् ॥ ॐ कं पं नात् ॐ ॥

ब्रह्मसू०

॥ १९ ॥

एजतीतिकंपनवचनादुद्यतवज्रोभगवानेव । कोह्येवान्यात्कःप्राण्याद्यदेपआकाशआनंदोनस्यादितिहिश्रु
तिः।प्राणस्यप्राणमुतचक्षुषश्चक्षुरितिच। नभस्वतोपिसर्वाःस्युश्चेष्टाभगवतोहरेः। किमुतान्यस्यजगतोयस्यचे
ष्टानभस्वतइतिस्कांदे। चक्रंचक्रमणादेपवर्जनाद्वज्रउच्यते। खंडनात्खड्गएवैषहेतिनामास्वयंहरिरितिब्रह्मवैव
र्ते ॥ १० ॥ हृदयआहितंज्योतिःपरमात्मेत्युक्तं । तत्रयोयंविज्ञानमयःप्राणेषुहृद्यंतज्योतिःपुरुषइत्यत्रोभौलो
कावनुसंचरतीतिवचनाजीवइतिप्रतीयतइत्यतउच्यते ॥ ॥ ॐज्योतिर्दर्शनात् ॐ ॥ ॥ विष्णुरेवज्योतिर्वि
ष्णुरेवब्रह्मविष्णुरेवात्माविष्णुरेवबलंविष्णुरेवयशोविष्णुरेवानंदइतिदर्शनाच्चतुर्वेदशिखायांज्योतिर्विष्णुरे
व। प्राज्ञेनात्मनान्वारूढउत्सर्जद्यातीतिवचनात्तस्यापिलोकसंचरणमस्त्येव ॥ ११ ॥ सर्वाधारत्वंविष्णोरुक्तं । त
च्चाकाशोवैनामरूपयोर्निर्वहितेत्यत्राकाशस्यप्रतीयते । वैनामेतिप्रसिद्धोपदेशात् । प्रसिद्धाकाशश्चांगीकर्त
व्यइत्यतउच्यते ॥ ॥ ॐआकाशोर्थांतरत्वादिव्यपदेशात् ॐ ॥ ॥ तेयदंतरातद्ब्रह्मेत्यर्थांतरत्वादिव्यपदेशा
दाकाशोहरिरेव । अवर्णयतोवाचोनिवर्ततइत्यादिश्रुतेस्तस्यैवहितलक्षणं । अनामासोप्रसिद्धत्वादरूपोभूत
वर्जनादितिब्राह्मे ॥ १२ ॥ असंगत्वंपरमात्मनउक्तं । तच्चसयत्तत्रकिंचित्पश्यत्यनन्वागतस्तेनभवति असं

भाष्यं

प्र. तृ.

१३ । ४२

॥ १०१ ॥

गोह्ययंपुरुषइतिस्वप्नादिद्रष्टुःप्रतीयते । सचजीवःप्रसिद्धेरित्यतआह ॥ ॥ ॐसुपुष्युक्तात्योर्भेदेनॐ
॥ ॥ प्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तो न बाह्यं किंचन वेदनांतरं । प्राज्ञेनात्मनान्वारूढ उत्सर्जयतीति भेदव्यपदेशान्न
जीवः पर एवा संगः । स्वप्नादिद्रष्टृत्वं च सर्वज्ञत्वात्तस्यैव युज्यते ॥ १३ ॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति ब्राह्मण
स्यापि नित्यमहिमा प्रतीयते । सच ब्राह्मणः सवा एष महानज आत्मेत्यजशब्दाद्विरिंचइति प्राप्तं । देवानां च वि
द्या कर्मणोः पदप्राप्तिः सूचिता तदुपर्यपीति । अतोऽब्रवीत् ॥ ॥ ॐपत्यादिशब्देभ्यःॐ ॥ ॥ सर्वस्याधिप
तिः सर्वस्येशानः सवा एष नेति नेतीत्यादिशब्देभ्यो नित्यमहिमा विष्णुरेव । उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरो
हति । सप्तार्धगर्भाभुवनस्यरेतो विष्णोस्तिष्ठंतिप्रदिशा विधर्मणि । सयोतो श्रुतइत्यादिश्रुतिभ्यस्तस्यैवहिते
शब्दाः ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते प्रथ
माध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ १ ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ॐ ॥ श्रुतिलिंगादिभिरन्यत्रैव प्रसिद्धानामपिशब्दानां सामस्येन विशेषहेतुभिर्विष्णावेव प्रवृत्तिं दर्शयत्यस्मि
न्पादे ॥ ॥ ॐ आनुमानिकमप्येकेषामिति चेन्न शरीररूपकविन्यस्तगृहीते दर्शयति च ॐ ॥ ॥ तत्तु समन्वया

ब्रह्मसू०

॥ २० ॥

दितिसर्वशब्दानां परमेश्वरसमन्वयउक्तः । तन्नयुज्यते । यतोऽव्यक्तात्पुरुषः परइतिसांख्यानुमानपरिकल्पितं
प्रधानमप्येकेषां शाखिनामुच्यतइति चेन्न । तस्यैव पारतंत्र्याच्छरीररूपकेऽव्यक्ते विन्यस्तस्य परमात्मन एवाव्य-
क्तशब्देन गृहीतेः । कप्रत्ययः कुत्सने । परमात्मन एवाव्यक्तशब्दः तत्तंत्रत्वेन तच्छरीररूपत्वादितरस्याप्यव्यक्त-
शब्दः । तुच्छयेनाभ्वपि हितं यदासीदिति दर्शयति च । अव्यक्तमचलं शांतं निष्कलं निष्क्रियं परं । यो वेद हरिमा-
त्मानं स भयादनुमुच्यतइति पिप्पलादशाखायां । अक्षरं ब्रह्म परममित्युक्त्वा अव्यक्तोक्षर उच्यतइति वचनाच्च ॥^१ ॥
ॐ सूक्ष्मं तु तदहंत्वात् ॐ ॥ ॥ सूक्ष्ममेवाव्यक्तशब्देनोच्यते । तच्च व्यक्ततामर्हति । सूक्ष्मत्वं च मुख्यं तस्यैव । य-
त्तत्सूक्ष्मं परमं वेदितव्यं नित्यं पदं वैष्णवं ह्यामनंति । यत्तल्लोकानविदुर्लोकसारं विदंत्येतत्कवयो योगनिष्ठा इति
पिप्पलादशाखायां । मुख्ये च विद्यमानेना मुख्यं युक्तं ॥^२ ॥ ॐ तदधीनत्वादर्थवत् ॐ ॥ ॥ तदधीनत्वाच्चाव्य-
क्तत्वादीनां तस्यैवाव्यक्तत्वपरावरत्वादिकमर्थवत् । यदधीनो गुणो यस्य तद्गुणी सोभिधीयते । यथा जीवः परा-
त्मेति यथाराजाजयीत्यपीति स्कांदे ॥^३ ॥ ॐ ज्ञेयत्वावचनाच्च ॐ ॥ ॥ अन्यस्य न वाच्यत्वं युज्यते ॥^४ ॥ ॐ व-
दतीति चेन्न प्राज्ञो हि ॐ ॥ ॥ महतः परं ध्रुवं निचाप्यतं मृत्युमुखात्प्रमुच्यतइति ज्ञेयत्वं वदतीति चेन्न । प्राज्ञः पर-

भाष्यं-

प्र. च.

१।५

॥ १०२ ॥

मात्माहितत्रोच्यते । अणोरणीयान्महतोमहीयानितितस्यैवहिमहतोमहत्त्वं । सर्वस्मात्परस्यमहतोपिमहत्त्वं
 युज्यते ॥ १० ॥ ॐ प्रकरणात् ॐ ॥ ॥ सोध्वनः पारमाप्नोतितद्विष्णोः परमंपदमितितस्यह्येतत्प्रकरणं ॥ ११ ॥ ॐ
 त्रयाणामेवचैवमुपन्यासः प्रश्नश्च ॐ ॥ ॥ त्रयाणामेवपितृसौमनस्यस्वर्ग्याग्निपरमात्मनांप्रश्नउपन्यासश्च । अ
 विज्ञातप्रार्थनंचप्रश्नइत्यभिधीयतइतिवचनान्नविरोधः ॥ १२ ॥ ॐ महद्ब्रह्म ॐ ॥ ॥ यथामहच्छब्दोमहत्तत्वेप्रसि
 द्धोपिपरममहत्त्वात्परमात्मनएवमुख्यः एवमितरेषि ॥ १३ ॥ ॐ चमसवदविशेषात् ॐ ॥ ॥ यथाचमसशब्दोन्य
 त्रप्रसिद्धोपिइदंतच्छिरएषह्यर्वाग्विलश्चमसऊर्ध्वबुधइतिश्रुतेः शिरोवाचकः एवमव्यक्तादिशब्दाः सर्वेऽन्यत्रप्र
 सिद्धाअपि नामानिसर्वाणियमाविशंतितंवैविष्णुं परममुदाहरंतीत्यादिश्रुतेः परमात्माभिधायकाएव । अवि
 शेषाच्छ्रुतेः ॥ १४ ॥ वसंतेवसंतेज्योतिपायजेतेत्यादिकर्माभिधायकस्यकर्मक्रमादिविरोधान्नयुज्यतइत्यतआह
 ॥ ॥ ॐ ज्योतिरुपक्रमात्तुतथाह्यधीयतएके ॐ ॥ ॥ ज्योतिरादिकर्मवाचकत्वेनप्रसिद्धाभिधेयोपिसएव ।
 एषइमंलोकमभ्यार्चदित्युपक्रम्यतावाएताः सर्वाऋचः सर्वेवेदाः सर्वेधोपाएकैवव्याहृतिः प्राणएवप्राणऋचइत्ये
 वविद्यादितिह्यधीयतएके ॥ १५ ॥ ॐ कल्पनोपदेशाच्चमध्वादिवदविरोधः ॐ ॥ ॥ मधुविद्यादिवत्सर्वशब्दार्थत्वेन

ब्रह्मसू०

॥ २१ ॥

परस्यकल्पनोपदेशाच्चनकर्मक्रमादिविरोधः ॥^{११}॥ ॐ^{१२} न संख्योपसंग्रहादपिनानाभावादतिरेकाच्च ॐ ॥ ॥ य
स्मिन्पंचपंचजनाआकाशश्चप्रतिष्ठितइत्यादिषुबहुसंख्योपसंग्रहेपिनविरोधः । तस्यैवाकाशादिषुनानाभा
वात्तदतिरिक्तस्वरूपत्वाच्च ॥^{१२}॥ पंचजनानाह ॥ ॥ ॐ^{१३} प्राणादयोवाक्यशेषात् ॐ ॥ ॥ प्राणस्यप्राणमुतचक्षुष
श्चक्षुःश्रोत्रस्यश्रोत्रमन्नस्यान्नमनसोमनइतिवाक्यशेषात् ॥^{१३}॥ ॐ^{१४} ज्योतिषैकेषामसत्यन्ने ॐ ॥ ॥ तद्देवाज्यो
तिषांज्योतिरित्यनेनकाण्वानांपंचकं ॥^{१४}॥ अवांतरकारणत्वेनापिसएवोच्यतइतिवक्ति ॥ ॥ ॐ^{१५} कारणत्वे
नचाकाशादिषुयथाव्यपदिष्टोक्तेः ॐ ॥ ॥ आकाशादिष्ववांतरकारणत्वेनसएवस्थितः । यथाव्यपदिष्टस्यैव
परस्ययआकाशेतिष्ठन्नित्यादिनाआकाशादिषूक्तेः ॥^{१५}॥ सर्वशब्दानांपरमात्मवाचकत्वेकथमन्यत्रव्यवहार
इत्यतोब्रवीत् ॥ ॥ ॐ^{१६} समाकर्षात् ॐ ॥ ॥ परमात्मवाचिनःशब्दाःअन्यत्रसमाकृष्यव्यवहियंते । परस्यवाच
काःशब्दाःसमाकृष्येतरेष्वपि । व्यवहियंतेसततंलोकवेदानुसारतइतिपाद्वे ॥^{१६}॥ तर्हिकथंतेषांशब्दानांजग
तिप्रसिद्धिः ॥ ॥ ॐ^{१७} जगद्वाचित्वात् ॐ ॥ ॥ जगतिव्यवहारोलोकस्य । नतुपरमात्मनितथा । अतो जगतिप्रसि
द्धिःशब्दानां ॥^{१७}॥ ॐ^{१८} जीर्वमुख्यप्राणालिंगादितिचेत्तद्याख्यातं ॐ । तदधीनत्वात्तच्छब्दवाच्यत्वमित्यु

भाष्यं.

प्र. च.

५।१८

॥ १०३ ॥

क्तं। तज्जीवमुख्यप्राणयोर्लिङ्गं । अस्ययदैकांशाखांजीवोजहात्यथसाशुष्यति । वायुनाहिसर्वलोकानेनीयंतइ
त्यादिश्रुतिभ्यइतिचेन्न। उपासात्रैविध्यादितिव्याख्यातत्वात् ॥^{१८}॥ ॐ^१अन्यार्थतुजैमिनिःप्रश्नव्याख्यानाभ्या
मपिचैवमेके^ॐ ॥ ॥ परमात्मज्ञानार्थकर्मदिकमपिवदतीतिजैमिनिः। कस्मिन्नुभगवोविज्ञातेसर्वमिदंविज्ञातं
भवतीति । तस्मैसहोवाचद्वेविद्येवेदितव्ये । कथंनुभगवःसआदेशोभवतीति। यथासोम्यैकेनमृत्पिण्डेनेत्यादि
प्रश्नव्याख्यानाभ्यां । एवमपिचैकेपठंति। यस्तन्नवेदकिमृचाकरिष्यतीति ॥^{१९}॥ ॐ^२वाक्यान्वयात्^ॐ ॥ ॥ वा
क्यस्याप्येवमन्वयोयुज्यतेपृथक्पृथक्स्थितस्यापिपरमात्मना॥^{२०}॥ ॐ^३प्रतिज्ञासिद्धेर्लिङ्गमाश्मरथ्यः^ॐ ॥ ॥ ना
न्यःपंथाअयनायविद्यतइतिप्रतिज्ञासिद्धेर्लिङ्गत्वेनकर्मदिकमुच्यतइत्याश्मरथ्यः। यस्मादेवमनित्यफलमन्य
त्तस्मान्नान्यःपंथाइति॥^{२१}॥ ॐ^४उक्कमिष्यतएवंभावादित्यौडुलोमिः^ॐ ॥ ॥ उक्कमिष्यतोमुमुक्षोःकर्मदिनाभा
व्यंसाधनत्वेन। अतस्तद्वक्तीत्यौडुलोमिर्मन्यते ॥^{२२}॥ ॐ^५अवस्थितेरितिकाशकृत्स्नः^ॐ ॥ ॥ सर्वपरमात्मन्यव
स्थितमितिवक्तुंतद्वचनमितिकाशकृत्स्नः। कृष्णद्वैपायनमतादेकदेशविदःपरे। वदंतितेयथाप्रज्ञंनविरोधःक
थंचनेतिपाद्मे ॥^{२३}॥ स्त्रीशब्दाअपितस्मिन्नेवेत्याह॥ ॥ ॐ^६प्रकृतिश्चप्रतिज्ञादृष्टांतानुपरोधात्^ॐ ॥ ॥ हंतैतमेव

ब्रह्मसू०

॥ २२ ॥

पुरुषं सर्वाणि नामान्यभिवदन्ति । यथानद्यः स्यन्दमानाः समुद्रायणाः समुद्रमभिविशन्त्येवमेवैतानि नामानि सर्वाणि पुरुषमभिविशन्तीति प्रतिज्ञादृष्टान्तानुपरोधात्प्रकृतिशब्दवाच्योपि स एव ॥^{२४}॥ ॐ ॐ भिध्योपदेशाच्च ॐ ॥ ॥ मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरं । महामायेत्यविद्येति नियतिर्मोहिनीति च । प्रकृतिर्वासनेत्येवं तवेच्छानंतकथ्यत इति वचनात्तदभिध्यैव प्रकृतिशब्देनोच्यते । सोभिध्यासज्जुतिः सप्रज्ञासआनंद इति श्रुतेरभिध्याचस्वरूपमेव । ध्यायति ध्यानरूपो सौ सुखी सुखमतीव च । परमैश्वर्ययोगेन विरुद्धार्थतयेष्यत इति ब्रह्मां डे ॥^{२५}॥ ॐ साक्षाच्चोभयाम्नानात् ॐ ॥ ॥ एपरूपेषु पुरुष एष प्रकृतिरेष आत्मैष ब्रह्मैष लोक एष आलोको यो सौ हरिरादिरनादिरनंतो तः परमः पराद्विश्वरूप इति पैंगिश्रुतौ साक्षादेव प्रकृतिपुरुषत्वाम्नानात् ॥^{२६}॥ ॐ आत्मकृतेः परिणामात् ॐ ॥ ॥ प्रकर्षेण करोतीति प्रकृतिरित्योगाच्च । प्रकृतावनुप्रविश्यतां परिणाम्यतत्परिणामनियामकत्वेन तत्र स्थित्वा आत्मनो बहुधा करणात् । अथ हैप आत्मा प्रकृतिमनुप्रविश्यात्मानं बहुधा चकार । तस्मात्प्रकृतिस्तस्मात्प्रकृतिरित्याचक्षत इति भाल्लवेयश्रुतिः । अविकारोऽपि परमः प्रकृतिस्तु विकारिणी । अनुप्रविश्य गोविंदः प्रकृतिश्चाभिधीयत इति नारदीये । न चान्यत्कल्प्यं । अप्रामाणिकत्वात् ॥^{२७}॥ ॐ योनिश्चैर्हि गीयते ॐ ॥

भाष्यं.

प्र. च.

६। २८

॥ १०४ ॥

अव्यवधानेनोत्पत्तिद्वारत्वंप्रकृतित्वं । तच्चास्यैवहिगीयते यद्भूतयोर्निपरिपश्यंतिधीराइति । व्यवधाने
नसूतिस्तुपुंस्त्वंविद्वद्भिरुच्यते । सूतिरव्यवधानेनप्रकृतित्वमितिस्थितिः । उभयात्मकसूतित्वाद्वासुदेवःप
रःपुमान् । प्रकृतिःपुरुषश्चेतिशब्दैरेकोभिधीयतइतिब्रह्मांडे ॥ ६ ॥ ॐ एतेनैसर्वेव्याख्याताव्याख्याताः
ॐ ॥ ॥ एतेनसर्वेशून्यादिशब्दाअपिव्याख्याताः । एषह्येवशून्यएषह्येवतुच्छएषह्येवाभावएषह्येवाव्यक्तोऽ
दृश्योचित्योनिर्गुणश्चेतिमहोपनिषदि । शमूनंकुरुतेविष्णुरदृश्यःसन्परःस्वयं । तस्माच्छून्यइतिप्रोक्तस्तोद
नात्तुच्छउच्यते । नैषभावयितुंयोग्यःकेनचित्पुरुषोत्तमः । अतोऽभावंवदंत्येनंनाश्यत्वान्नाशइत्यपि । सर्व
स्यतदधीनत्वात्तत्तच्छब्दाभिधेयता । अन्येषांव्यवहारार्थमिष्यतेव्यवहर्तृभिरितिमहाकौर्मे । एतेनतदधीन
त्वाद्युक्तयुक्तिसमुदायेन । अवधारणार्थं सर्वस्याप्युक्तस्याध्यायमूलतः । द्विरुक्तिंकुर्वतेप्राज्ञाअध्यायांतेवि
निर्णयइतिवाराहसंहितायां ॥ ७ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पा
दाचार्यविरचितेप्रथमाध्यायस्यचतुर्थःपादः ॥ १ ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मसू०
॥ २३ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ हरिःॐ । उक्तेऽर्थेऽविरोधं दर्शयत्यनेनाध्यायेन । प्रथमपादेयुक्त्यविरोधं । प्रथमतः स्मृत्यविरोधं दर्शयति ॥ ॥ ॐ स्मृत्यनवकाशदोषप्रसंग इति चेन्नान्यस्मृत्यनवकाशदोषप्रसंगात् ॐ ॥ ॥ सर्वज्ञाहिरुद्रादयः । अतस्तेषां वचनविरोधेऽप्रामाण्यमेव स्यादिति चेन्न । अन्यस्मृतीनां विष्ण्वादिभिर्नितरां सर्वज्ञैरेव कृतत्वाच्छ्रुतेराधिक्यं च सिद्ध्यति ॥ १ ॥ ॐ इतरेषां चानुपलब्धेः ॐ ॥ ॥ इतरेषां तासु स्मृतिषूक्तानां फलादीनां प्रत्यक्षतोऽनुपलब्धेरप्रामाण्यं तासां युक्तं । चशब्देन भागोपलब्धि रंगीकृता ॥ २ ॥ ॐ एतेन योगः प्रत्युक्तः ॐ ॥ योगफलं प्रत्यक्षत उपलभ्यत इति नमंतव्यं । उक्ताभ्यासे तत्काल एव फलादृष्टेः ॥ ३ ॥ ॐ नैविलक्षणत्वादस्य तथा त्वं चशब्दात् ॐ ॥ ॥ नैवं श्रुतेस्तदनुसारि स्मृतेश्च तदुक्तानुपलब्धेरप्रामाण्यं । विलक्षणत्वात् । नित्यत्वात् तदनुसारित्वाच्च । न हि नित्ये दोषाः कल्प्याः । स्वतश्च प्रामाण्यं । अन्यथाऽनवस्थितेः । न च क्षुर्न श्रोत्रं न तर्को न स्मृतिर्वेदा ह्येवैनं वेदयंतीति भालवेयश्रुतेश्च । नित्यत्वं चशब्दादेव प्रतीयते । वाचा विरूपनित्ययेत्यादेः । अनादिनिधनानित्येति च स्मृतिः ॥ ४ ॥ ॐ दृश्यते तु ॐ ॥ ॥ अधिकारिणां फलं । भविष्यत्पुराणे च । ऋग्यजुःसामाथर्वाश्चमूलरामायणं तथा । भारतं पंचरात्रं च वेदा इत्येव शब्दिताः । पुराणानि च यानीह वैष्णवानि विदो विदुः । स्व

भाष्यं
द्वि. प्र.
२।५

॥ १०५ ॥

तःप्रामाण्यमेतेषांनात्रकिंचिद्विचार्यते । यद्येषूक्तंनदृश्येतपूर्वकर्मात्रकारणं । नाप्रामाण्यंभवेदेषांदृश्यतेह्यधि
कारतः । इतःप्रामाण्यमन्येषांनस्वतस्तुकथंचन । अदृश्योक्तौततस्तेषामप्रामाण्यंनसंशयइति ॥ २ ॥ मृदब्र
वीदापोब्रुवन्नित्यादिवचनाद्युक्तिविरुद्धोवेदइत्यतोब्रवीत् ॥ ॥ ॐअभिमानिव्यपदेशस्तुविशेषानुगतिभ्यां
ॐ ॥ ॥ मृदाद्यभिमानिदेवतातत्रव्यपदिश्यते । तासांचितरेभ्योविशिष्टंसामर्थ्यमनुगतिश्चसर्वत्र । अतस्ता
सांसर्वमुक्तंयुज्यते ॥ ॥ ॐदृश्यतेचॐ ॥ ॥ तासांसामर्थ्यमहद्भिः । भविष्यत्पुराणेच पृथिव्याद्यभिमा
निन्योदेवताःप्रथितौजसः । अचिंत्याःशक्तयस्तासांदृश्यंतेमुनिभिश्चताः । ताश्चसर्वगतानित्यंवासुदेवैक
संश्रयाइति ॥ ३ ॥ असदेवेदमग्रआसीत् असतःसदजायतेत्यादिनाऽसतःकारणत्वोक्तेर्विरोधइत्यतोवक्ति ॥
॥ ॐअसदितिचेन्नप्रतिषेधमात्रत्वात्ॐ ॥ ॥ प्रतिषेधमात्रत्वान्नासतःकारणत्वंयुक्तं । असतःकारणत्वा
द्युक्तिविरुद्धंवेदवाक्यमित्येतदत्रनिषिध्यते । सर्वशब्दानांब्रह्मणिसमन्वयेपितदधीनत्वादर्थवदित्यादिनाअ
मुख्यत्वेनान्यस्यापिवाच्यत्वेनांगीकारादसतःप्राप्तिः । तथाचश्रुतिप्राप्तमेवासन्मतमत्रनिषिध्यते । समय
स्योपरिनिषेधात् । अर्थाद्युक्तिविरोधोपिनिराक्रियते ॥ ॥ ॐअपीतौतद्वत्प्रसंगादसमंजसंॐ ॥ ॥

ब्रह्मसू०

॥ २४ ॥

असतउत्पत्तौप्रलयेसर्वासत्त्वमेवस्यात् ॥^१॥ ॐ^१नंतुदृष्टांतभावात् ॐ^१ ॥ ॥ प्रलयेसर्वासत्त्वं भावेदृष्टांतभावादे
वनयुज्यते । सतउत्पत्तिःसशेषविनाशश्चहिलोकेदृष्टः ॥^१॥ ॐ^१स्वपक्षदोषाच्च ॐ^१ ॥ ॥ दृष्टांताभावादेव ॥^१॥
ॐ^१तर्काप्रतिष्ठानादप्यन्यथानुमेयमितिचेदेवमप्यनिर्मोक्षप्रसंगः ॐ^१ ॥ ॥ एतावानेवतर्कइतिप्रतिष्ठापकप्रमा
णाभावादुक्तादन्यथाप्यनुमेयमितिचेन्न । एवंसतिप्रमाणसिद्धेऽपिमोक्षेअन्यथानुमेयत्वादनिर्मोक्षप्रसंगः ।
अतोयावत्प्रमाणसिद्धंतावदेवांगीकर्तव्यं । नातोऽन्यच्छंभवं । यावदेवप्रमाणेनसिद्धंतावदहापयन् । स्वीकु
र्यान्नैवचान्यत्रशंभ्वंमानमृतेकचिदितिवामने ॥^१॥ ॐ^१एतेनशिष्टाअपरिग्रहाअपिव्याख्याताः ॐ^१ ॥ ॥ ए
तेनदृष्टांतभावेनाभावेनचावशिष्टाप्यपरिग्रहाविरुद्धसिद्धांताअकर्तृकत्वाचेतनकर्तृकत्वादयोपि । अक
स्माद्धीदमाविरासीदकस्मात्तिष्ठत्यकस्मालयमभ्युपैति । प्रधानादिदमुत्पन्नंप्रधानमधितिष्ठति । प्रधानेलय
मभ्येतिनह्यन्यत्कारणंमतं । जीवाद्भवन्तिभूतानिजीवेतिष्ठंत्यचंचलाः । जीवेतुलयमृच्छन्तिनजीवात्कारणंपर
मित्यादिश्रुतिप्राप्तानिराकृताः । यथादुःखादिपुजीवस्यास्वातंत्र्यमेवमन्येष्वपीतिदृष्टांतः । श्रुतिगतिस्तुब्रह्म
वाचकत्वेनप्रदर्शिता । यत्रान्यवाचकत्वेऽप्यविरोधस्तत्रान्यदप्यमुख्यतयोच्यते । यत्रविरोधस्तत्रब्रह्मैवोच्यतइ

भाष्यं.

द्वि. प्र.

४ । १३

॥ १०६ ॥

तिनियमः ॥ १३ ॥ ॥ ॐ भोक्त्रोपत्तेरविभागश्चेत्स्याल्लोकवत् ॐ ॥ ॥ कर्माणि विज्ञानमयश्च आत्मा परेऽव्यये
सर्व एकी भवन्तीति मुक्तजीवस्य परापत्तिरुच्यते । अतस्तयोरविभागः । अतः पूर्वमपि स एव । न ह्यन्यस्यान्यत्वं
युज्यत इति चेन्न । स्याल्लोकवत् यथा लोके उदके उदकांतरस्यैकी भावव्यवहारेऽप्यंतर्भेदोऽस्येव एवं स्यादत्रा
पि । तथा च श्रुतिः यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवतीति । स्कांदे च उदकं तूदके सिक्तं मिश्रमेव यथा
भवेत् । न चैतदेव भवति यतो वृद्धिः प्रदृश्यते । एवमेव हि जीवो पिता दातृम्यं परमात्मना । प्राप्तोऽपि नासौ भवति
स्वातंत्र्यादिविशेषणादिति । ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुं नैव शक्यते । तद्यत्स्वभावः कैवल्यं स भवान्केवलो हर इ
ति च । न ते महित्वमन्वश्रुवन्ति । न ते विष्णो जायमानो न जात इत्यादि च । फलत्वेऽपि युक्तिविरोधेन तर्भावादत्रोक्तं
॥ १४ ॥ ॥ ॐ तदनन्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यः ॐ ॥ ॥ स्वतंत्रबहुसाधनासृष्टिलोके दृष्टा । नैवं ब्रह्मणः ।
स्वरूपसामर्थ्यादेव तस्य सृष्टिः । किंस्विदासीदधिष्ठानमारंभणं कतमत्स्वत्कथासीदिति ह्याक्षेपः । अधिष्ठानाद्य
नुक्तेः । आदिशब्दाद्युक्तिभिश्च । परतंत्रो ह्यपेक्षेत स्वतंत्रः किमपेक्षते । साधनानां साधनत्वं यतः किंतस्य साधनै
रित्यादिभिः ॥ १५ ॥ ॥ ॐ भावे चोपलब्धेः ॐ ॥ ॥ स्वतंत्रसाधनभावे प्रमाणैरुपलभ्येत । अनुक्तं पंचभिर्वैदेर्न वस्व

ब्रह्मसू०

॥ २५ ॥

स्तिकुतश्चन। अतो वेदत्वमेतेषां यतस्ते सर्ववेदका इति स्कांदे ॥^{१६}॥ अद्ध्यः संभूतः पृथिव्यैरसाच्चेत्यादिना साधनां
तरप्रतीतेः कथमनुपलब्धिरित्यत आह ॥ ॥ ॐ सत्त्वाच्चावरस्य ॐ ॥ ॥ अवरस्य तदधीनस्य साधनस्य सत्त्वा
त्। काल आसीत् पुरुष आसीत् परम आसीत् तद्यदासीत् तदधीनमासीत् तदावृतमासीदथ ह्येक एव परम आसीद्यस्यैत
दासीन्न ह्येतदासीदिति काषायणश्रुतिः ॥^{१७}॥ ॐ असद्व्यपदेशान्नेति चेन्न धर्मांतरेण वाक्यशेषात् ॐ ॥ ॥ नास
दासीन्नो सदासीदिति सर्वस्यासत्त्वव्यपदेशान्नेति चेन्न । अव्यक्तत्वं पारतंत्र्यादि धर्मांतरेण हित दुच्यते । तम आ
सीदिति वाक्यशेषात् । न चान्यत्र प्रमाणमस्ति । अजो ह्येको जुषमाणो नु शेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोन्यः ।
अनाद्यनंतं जगदेतदीदृक् प्रवर्तते नात्र विचार्यमस्ति । न चान्यथा कापि चकस्य चेदमभूत् पुरानापि तथा भविष्य
त् । असत्यमप्रतिष्ठंते जगदाहुरनीश्वरं । असत्यमाहुर्जगदेतदज्ञाः शक्तिं हरेर्येन विदुः परां हि । यः सत्यरूपं जग
देतदीदृक्सृष्ट्वा त्वभूत् सत्यकर्मा महात्मा । अथैनमाहुः सत्यकर्मेति सत्यं ह्येवेदं विश्वमसौ सृजते । अथैनमाहुर्नि
त्यकर्मेति नित्यं ह्येवासौ कुरुते । यच्चिकेत सत्यमित्तन्न मोघमित्यादि श्रुतिस्मृतिभ्यः । परस्परविरोधेतु वाक्या
नां यत्र युक्तता । तथैवार्थः परिज्ञेयो नावाक्यायुक्तिरिष्यत इति बृहत्संहितायां । विरुद्धवत्प्रतीयंत आगमायत्र

भाष्यं.

द्वि. प्र.

६ । १८

॥ १०७ ॥

वैमिथः । तत्र दृष्टानुसारेण तेषामर्थोन्ववेक्ष्यत इति च । ईशोऽनीशो जगन्मिथ्यानपूज्यो गुरुरित्यपि । इत्यादि
वद्विरुद्धानिवचनान्यथयुक्तयः । प्रमाणैर्बहुभिर्ज्ञेया आभासा इति वैदिकैः । वेदवेदानुसारेषु विरोधेऽन्यार्थकल्प
ना । अन्येषां तु विरुद्धानां विप्रलंभोऽथवा भ्रम इति भागवततन्त्रे । शास्त्रार्थयुक्तोऽनुभवः प्रमाणतूत्तममंतं । मध्यमं
त्वागमो ज्ञेयः प्रत्यक्षमधमं स्मृतं । प्रत्यक्षयोरागमयोर्विरोधे निश्चयाय तु । अनुमाद्यनस्वतंत्राः प्रमाणपदवीं य
युरिति पुरुषोत्तमतन्त्रे ॥^{१६} ॥ ॐ^{१६}युक्तेः शब्दांतराच्च ॐ ॥ ॥ साधनानां साधनत्वं यदात्माधीनमिष्यते । तदा सा
धनसंपत्तिरैश्वर्यद्योतिका भवेदित्यादेः साधनान्तरेण सृष्टिर्युक्ता । अद्भ्यः संभूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टावित्यादि श
ब्दांतराच्च ॥^{१७} ॥ ॐ^{१७}पटवच्च ॐ ॥ ॥ साधनान्तरेण हि पटादिसृष्टिर्लोके दृष्टा ॥^{१८} ॥ ॐ^{१८}यथा प्राणादिः ॐ ॥ ॥ तच्च
साधनजातं तेनानुप्रविष्टमेव । यथा शरीरेन्द्रियादिः । प्रकृतिं पुरुषं चैव प्रविश्य पुरुषोत्तमः । क्षोभयामास भगवान्
सृष्ट्वर्थं जगतो विभुरितिकौर्मै ॥^{१९} ॥ जीवकर्तृत्वपक्षः श्रुतिप्राप्तो विस्तरान्निराक्रियते ॥ ॥ ॐ^{२०}इतरव्यपदेशाद्धि
ताकरणादिदोषप्रसक्तिः ॐ ॥ ॥ जीवकर्तृत्वपक्षे हि ताकरणमहितकरणं च न स्यात् ॥^{२१} ॥ ॐ^{२१}अधिकंतु भेद
निर्देशात् ॐ ॥ ॥ न च ब्रह्मणः श्रमचिंतादिदोषप्राप्तिः । अधिकशक्तित्वात् । श्रोतामंता द्रष्टाऽऽदेष्टा घोष्टा विज्ञा

ब्रह्मसू०

॥ २६ ॥

तासर्वेषां भूतानामंतरपुरुषः। एतत्तत्तात्मा सर्वांतरः। यो शनायापि पासे शोकं मोहं जरां मृत्युमत्येतीत्यादिविशेषं
पनिर्देशात् ॥^{२३} ॥ ॐ अश्मादिवच्चतदनुपपत्तिः ॐ ॥ ॥ चेतनत्वेऽप्यश्मादिवदस्वतंत्रत्वात् स्वतः कर्तृत्वानुपपत्तिः
जीवस्य। यथा दारुमयी योषा नरः स्थिरसमाहितः। इंगयत्यंगमंगानि तथा राजन्निमाः प्रजा इति भारते ॥^{२४} ॥
ॐ उपसंहारदर्शनान्नेति चेत्क्षीरवद्धि ॐ ॥ ॥ जीवेन कार्योपसंहारदर्शनात्तस्य कर्तृत्वमिति चेन्न। यथा गोपुक्षी
रं दृश्यमानमपि प्राणादेव जायते। अन्नं रसादिरूपेण प्राणः परिणयत्यसाविति वचनात्। एवं जीवे दृश्यमानोऽपि
कार्योपसंहारोऽस्वातंत्र्यात् परकृत एव। य आत्मानमंतरो यमयति नाहं कर्तान कर्ता त्वं कर्ता यस्तु सदा प्रभुरित्या
देः ॥^{२५} ॥ ॐ देवा दिवदपि लोके ॐ ॥ ॥ न च कर्तुरीश्वरस्यादृष्टि विरोधः। देवा दिवददृश्यत्वशक्तियोगात्। लोके
पिशाचादीनां तादृशी शक्तिर्दृष्टा किम्बीश्वरस्य। न युक्तियोगाद्वाक्यानि निराकार्याण्यपि क्वचित्। विरोध एव
वाक्यानां युक्तयो न तु युक्तय इति बृहत्संहितायां ॥^{२६} ॥ ॐ कृत्स्नप्रसक्तिर्निरवयवत्वशब्दकोपो वा ॐ ॥ ॥ अयं च
दोषो जीवकर्तृत्वपक्षे। एकेनांगुलिमात्रेण प्रवर्तमानोऽपि पूर्णप्रवृत्तिः स्यात्। न च तद्युज्यते। सामर्थ्यैकदेशदर्शना
त्। न चैकदेशेन। निरवयवत्वात्। अथ यः स जीवः स नित्यो निरवयवो ज्ञाता ज्ञाता सुखी दुःखी शरीरेंद्रियस्थ

भाष्यं.

दि. प्र.

७। २७

॥ १०८ ॥

इतिभाल्लवेयश्रुतिः। नचोपाधिकृतोऽंशःसएव। अंशउपहितइतिद्वित्वापेक्षत्वात्। नचान्यत्कल्प्यं। यद्धियुक्त्या
 विरुध्येततदीशकृतमेवहीतिगत्यंतरोक्तेः॥^{२७}॥ ॥ ॐ^{२८}श्रुतेस्तुशब्दमूलत्वात्ॐ ॥ ॥ नचेश्वरपक्षेऽयंविरोधः।
 योसौविरुद्धोऽविरुद्धोमनुरमनुरवाग्वागिंद्रोनिंद्रःप्रवृत्तिरप्रवृत्तिःसपरःपरमात्मेतिपैंग्यादिश्रुतेरेव। शब्दमूल
 त्वाच्चनयुक्तिविरोधः। यद्वाक्योक्तंनतद्युक्तिर्विरोद्धुंशक्नुयात्कचित्। विरोधेवाक्ययोःकापिकिंचित्साहा
 य्यकारणमितिपुरुषोत्तमतंत्रे॥^{२९}॥ ॐ^{३०}आत्मनिचैवंविचित्राश्चहिॐ ॥ ॥ परमात्मनोविचित्राश्चशक्तयःसं
 तिनान्येषां। विचित्रशक्तिःपुरुषःपुराणोनचान्येषांशक्तयस्तादृशाःस्युः। एकोवशीसर्वभूतांतरात्मासर्वान्दे
 वानेकएवानुविष्टइतिश्वेताश्वतरश्रुतिः॥^{३१}॥ ॐ^{३२}स्वपक्षदोषाच्चॐ ॥ ॥ येदोषाद्वतरत्रापितेगुणाःपरमेमताः।
 नदोषःपरमेकश्चिद्गुणाएवनिरंतराइतिवचनाज्जीवपक्षएवदोषोनपरपक्षे। अथयःसदोषःसांजनःसजनिःस
 जीवोऽथयःसनिर्दोषोनिष्कलःसगुणःपरःपरमात्मेतिकाषायणश्रुतिः॥^{३३}॥ ॐ^{३४}सर्वोपेताचतद्वर्शनात्ॐ ॥
 सर्वैर्युक्ताशक्तिभिर्देवतासापरेतियांप्राहुरजस्रशक्तिं। नित्यानंदानित्यरूपाऽजराचयाशाश्वतात्मेतिचयांव
 दंतीतिचतुर्वेदशिखायां। अतो नकेवलंविचित्रशक्तिः। किंतुसर्वशक्तिरेव॥^{३५}॥ ॐ^{३६}विकरैणत्वान्नेतिचेत्त

ब्रह्मसू०

॥ २७ ॥

दुक्तं ॐ ॥ ॥ नचकरणाभावादनुपपत्तिरितियुक्तं । अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुःसशृणोत्यकर्णः ।
सवेत्तिवेद्यंनचतस्यास्तिवेत्तातमाहुरग्र्यंपुरुषंमहांतं । नतस्यकार्यकरणंचविद्यतेनतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते ।
परास्यशक्तिर्विविधैवश्रूयतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेत्यादिश्रुतिभ्यः । सर्वोपेताचेतिसामान्यपरिहारेपि
विशेषयुक्त्यर्थंपुनराशंका ॥ ८ ॥ यत्प्रयोजनार्थंसृष्ट्वादित्स्तदूनत्वादपूर्णतेत्यतआह ॥ ॥ ॐ न प्रयोजनवत्त्वा
त् ॐ ॥ ॥ अथैषएवपरमानंदइत्यादिनाकृतकृत्यत्वान्नप्रयोजनायसृष्टिः ॥ ९ ॥ किंतु ॥ ॥ ॐ लोकैवचुलीलाकै
वल्यं ॐ ॥ ॥ यथालोकेमत्तस्यसुखोद्रेकादेवनृत्तगानादिलीला । नतुप्रयोजनापेक्षया एवमेवेश्वरस्य । ना
रायणसंहितायांच सृष्ट्वादिकंहरिर्नैवप्रयोजनमपेक्ष्यतु । कुरुतेकेवलानंदाद्यथामत्तस्यनर्तनं । पूर्णानंदस्य
तस्येहप्रयोजनमतिःकुतः । मुक्ताअप्याप्तकामाःस्युःकिमुतस्याखिलात्मनइति । देवस्यैषस्वभावोयमाप्तका
मस्यकास्पृहेतिचश्रुतिः ॥ १० ॥ सर्वकर्तृत्वेवैपम्यनैर्घृण्येतस्येत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ वैपम्यनैर्घृण्येनसापेक्षत्वात्त
थाहिदर्शयति ॐ ॥ ॥ कर्मापेक्षयाफलदातृत्वान्नतस्यवैपम्यनैर्घृण्ये । पुण्येनपुण्यंलोकंनयतिपापेनपापमि
तिहिश्रुतिः ॥ ११ ॥ ॐ नैकमाविभागादितिचेन्नानादित्वात् ॐ ॥ ॥ यदपेक्षयासौफलंददातिनतत्कर्म । एष

भाष्यं.

द्वि. प्र.

१०।३५

॥ १०९ ॥

ह्येवसाधुकर्मकारयतितंयमेभ्योलोकेभ्यउन्निनीपतएपउएवासाधुकर्मकारयतितंयमधोनिनीपतइतिश्रुतेःक
र्मणोपितन्निमित्तत्वादितिचेन्न । तस्यापिपूर्वकर्मकारणमित्यनादित्वात्कर्मणः । भविष्यत्पुराणेच पुण्यपा
पादिकंविष्णुःकारयेत्पूर्वकर्मणा । अनादित्वात्कर्मणश्चनविरोधःकथंचनेति ॥ ३६ ॥ ॐ उपपद्यतेचाप्युपल
भ्यतेचॐ ॥ ॥ नचकर्मापेक्षत्वेनेश्वरस्यास्वातंत्र्यं । द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच । यदनुग्रहतःसं
तिनसंतियदुपेक्षयेत्यादिनाकर्मादीनांसत्त्वस्यापितदधीनत्वात् । नचपुनर्वैषम्याद्यापातेनदोषः । तादृशवै
षम्यादेरुपलभ्यमानत्वात् । सकारयेत्पुण्यमथापिपापंनतावतादोषवानीशितापि । ईशोयतो गुणदोषादि
सत्त्वेस्वयंपरोनादिरादिःप्रजानामितिचतुर्वेदशिखायां ॥ ३७ ॥ अवशिष्टैरुपसंहरति ॥ ॥ ॐ सर्वधर्मोपपत्ते
श्चॐ ॥ ॥ गुणाःश्रुताःसुविरुद्धाश्चदेवेसंत्यश्रुताअपिनैवात्रशंका । चिंत्याअचिंत्याश्चतथैवदोषाःश्रुताश्च
नाज्ञैर्हितथाप्रतीताइतिसर्वगुणोपपत्तिश्रुतेश्च ॥ ३८ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानं
दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ २ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
ॐ ॥ इतरेषांचानुपलब्धेरितिसामान्यतोनिराकरणंसमयानांकृतं । विशेषतोनिराकरोत्यस्मिन्पादे । अचेत

ब्रह्मसू०
॥ २८ ॥

नप्रवृत्तिमतंप्रथमतोनिराकरोति ॥ ॥ ॐ रचनानुपपत्तेश्चनानुमानं ॐ ॥ ॥ अचेतनस्य स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेर्ना
नुमानपरिकल्पितं प्रधानं जगत्कर्तृ । चशब्देन प्रमाणाभावं दर्शयति ॥ १ ॥ ॐ प्रवृत्तेश्च ॐ ॥ ॥ चेतनस्य स्वतः प्रवृ
त्तिदर्शनाच्च ॥ २ ॥ ॐ पयोबुवच्चेत्तत्रापि ॐ ॥ ॥ पयोबुवदचेतनस्यापि प्रवृत्तिर्युज्यत इति न युक्तं । एतस्य वा अ
क्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्यो न्यानद्यः स्यंदंते याश्च श्वेतेभ्यः पर्वतेभ्यः प्रतीच्यो न्यायायांच दिशमनु । एतेन ह वा
वपयो मंडं भवतीत्यादितत्रापि श्वरनिमित्तप्रवृत्तिश्चुतेः ॥ ३ ॥ ॐ व्यतिरेकानवस्थितेश्चानपेक्षत्वात् ॐ ॥ ॥ न
ऋते त्वत्क्रियते किंच नार इति तद्यतिरेकेण कस्यापि कर्मणो नवस्थितेरनपेक्षितमेवाचतनेवादिमतं ॥ ४ ॥ सेश्च
रसांख्यमतं निराकरोति ॥ यथा पृथिव्या एव पर्जन्यानुगृहीतं तृणादिकमुत्पद्यते एवं प्रधानादीश्वरानुगृहीतं ज
गदित्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ अन्यत्राभावाच्च न तृणादिवत् ॐ ॥ ॥ यच्च किंचिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ।
अंतर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः । ब्रह्मण्येवेदमाविरासीद्ब्रह्मणि स्थितं ब्रह्मणिलयमभ्युपैति । ब्रह्मैवा
धस्ताद्ब्रह्मैवोपरिष्ठाद्ब्रह्ममध्यतो ब्रह्मसर्वतो ब्रह्मैवेदं सर्वमित्यादि श्रुतिभ्यो न्यत्र जगतोऽभावाच्च तृणादीनां पर्जन्यव
न्नानुग्राहकत्वमात्रमीश्वरस्य । स एव भूयो निजवीर्यचोदितां स्वजीवमायां प्रकृतिं सिसृक्षतीं । अनामरूपात्म

भाष्यं.
द्वि. द्वि.
२।५

॥ ११० ॥

निरूपनामनीविधित्समानोनुससारशास्तिकृदितिभागवते । द्रव्यकर्मचकालश्चेत्यादिच । चशब्देनप्रकृति
सत्तादिप्रदत्तं चांगीकृतं ॥३॥ लोकायतिकपक्षंनिराकरोति ॥ ॥ ॐअभ्युपगमेप्यर्थाभावात् ॐ ॥ ॥ य
स्यधर्माधर्मौनस्तःतत्सिद्धांतेकिंप्रयोजनं । अतःस्वव्याहतेरेवोपेक्ष्यः ॥३॥ पुरुषोपसर्जनप्रकृतिकर्तृत्ववाद
मपाकरोति ॥ ॥ ॐपुरुषाश्मवदितिचेत्तथापि ॐ ॥ ॥ यथाचेतनसंबंधादचेतनमेवशरीरमश्मादिकमादा
यगच्छति । एवमचेतनापिप्रकृतिःपुरुषसंबंधात्प्रवर्ततइतिचेन्न । नऋतेत्वक्रियतइतितत्रापितथात्वेदृष्टांता
भावात् ॥१॥ ॐअंगित्वानुपपत्तेः ॐ ॥ ॥ शरीरप्रवृत्तौपुरुषस्यांगित्वात् । अंगमंगीसमादाययथाकार्यक
रोत्यसावित्यंगित्वव्यवहारोनुपपन्नः ॥४॥ प्रकृत्युपसर्जनपुरुषकर्तृत्ववादमपाकरोति ॥ ॥ ॐअन्यथानुमि
तौचज्ञशक्तिवियोगात् ॐ ॥ ॥ शरीरसंबंधात्पुरुषःप्रवर्ततइत्यंगीकारेपिस्वतस्तस्यासामर्थ्याच्छरीरसंबंधए
वायुक्तः ॥१॥ ॐविप्रतिषेधाच्चासमंजसं ॐ ॥ ॥ सकलश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चानीश्वरमतमसमंजसं ।
श्रुतयःस्मृतयश्चैवयुक्तयश्चेश्वरंपरं । वदंतितद्विरुद्धंयोवदेत्तस्मान्नचाधमइतिपाद्मे ॥५॥ परमाण्वारंभवाद
मपाकरोति ॥ ॥ ॐमहर्हदीर्घवद्वाहस्वपरिमंडलाभ्यां ॐ ॥ ॥ महत्त्वादीर्घत्वाच्चयथाकार्यमुत्पद्यते।एवंह्रस्व

ब्रह्मसू०
॥ २९ ॥

त्वात्पारिमांडिल्याच्चोत्पद्येत । वाशब्दादन्यथैतयोरपिनस्यात् । विशेषकारणाभावात् ॥^{११}॥ ॐ^{१२}उभयथापि
नकर्मातस्तदभावः ॐ ॥ ॥ ईश्वरेच्छायानित्यत्वेतद्भावेपिपरमाणुकर्माभावान्नेदानीमपितत्स्यात् । अनित्यत्वे
तत्कारणाभावात् । अतःपरमाणुचेष्टाभावात्तत्कार्याभावः । वैदिकेश्वरस्यतुवेदेनैवसर्वशक्तित्वोक्तेःसर्वमुपप
द्यते । स्वतएवकालेविशेषांगीकृतेश्च ॥^{१२}॥ ॐ^{१३}समवायाभ्युपगमाच्चसाम्यादनवस्थितेः ॐ ॥ ॥ कार्यकारणा
दीनांसमवायसंबंधांगीकारात्तस्यचभिन्नत्वसाम्यात्समवायांतरापेक्षायामनवस्थितिः । नचतत्प्रमाणं । प्रथ
मसंबंधासिद्ध्यैवतदसिद्धिः । स्वनिर्वाहकत्वेसमवायएवनस्यात् ॥^{१३}॥ ॐ^{१४}नित्यमेवचभावात् ॐ ॥ ॥ नित्यत्वा
च्चपरमाणूनांसमवायस्यचतस्यैवजनित्वांगीकारान्नित्यमेवकार्यस्यात् । अन्यथानकदाचित् ॥^{१४}॥ ॐ^{१५}रूपा
दिमत्त्वाच्चविपर्ययोदर्शनात् ॐ ॥ ॥ रूपादिमत्त्वाच्चपरमाणूनामनित्यत्वंतथादृष्टत्वाल्लोके ॥^{१५}॥ ॐ^{१६}उभयथा
चदोषात् ॐ ॥ ॥ नित्यत्वेपरमाणूनांतद्वत्सर्वस्यनित्यत्वंस्यात् । विशेषप्रमाणाभावात् । अनित्यत्वेकारणाभा
वात्तदुत्पत्त्यभावः ॥^{१६}॥ ॐ^{१७}अपरिग्रहाच्चात्यंतमनपेक्षा ॐ ॥ ॥ श्रुतिस्मृत्यपरिगृहीतत्वाच्चातिशयेनानपे
क्षता । आन्वीक्षकीतर्कविद्यामनुरक्तोनिर्र्थकामितिमोक्षधर्मे ॥^{१७}॥ परमाणुपुंजवादिमतंनिराकरोति ॥

भाष्यं.
द्वि. द्वि.
७।१८

॥१११॥

॥ॐ॑समुदायउभयहेतुकेपितदप्राप्तिःॐ॥ ॥ समुदायस्यैकहेतुकत्वंनयुज्यते।उभयहेतुकेप्यन्योन्याश्रयत्वात्तदप्राप्तिः।अन्यथासर्वदासमुदायसत्त्वंस्यात् ॥^{१७}॥ ॐ॑इतरेतरप्रत्ययत्वादितिचेन्नोत्पत्तिमात्रनिमित्तत्वात्ॐ॥ सर्वदाविद्यमानोपिसमुदायःपरस्परापेक्षयाव्यवहितइतिचेन्न । एकंकार्यमुत्पाद्यतस्यविनष्टत्वात्परस्परप्रत्ययस्तदपेक्षयाव्यवहारइतिनयुज्यते । कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिहितस्यनियमः ॥^{१८}॥ ॐ॑उत्तरोत्पादेचपूर्वनिरोधात्ॐ॥ ॥ कार्योत्पत्तावेवकारणस्यविनाशाच्चनविशेषकार्योत्पत्तिः ॥^{१९}॥ ॐ॑असतिप्रतिज्ञोपरोधोयौगपद्यमन्यथाॐ ॥ ॥ कारणेविनष्टेकार्यमुत्पद्यतेचेत्तत्कार्यमितिप्रतिज्ञाहानिः । तत्कालेकारणमस्तिचेद्विनाशकारणाभावाद्यौगपद्यंसर्वकार्याणां ॥^{२०}॥ ॐ॑प्रतिसंख्याप्रतिसंख्यानिरोधाप्राप्तिरविच्छेदात्ॐ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमात्तन्निस्संतानःससंतानश्चविनाशोनयुज्यते ॥^{२१}॥ ॐ॑उभयथाचदोषात्ॐ ॥ ॥ कारणेसतिकार्यंभवत्येवेतिनियमेसर्वदाकार्यभावान्नकार्यकारणविशेषः । अनियमेकार्यानुत्पत्तिः ॥^{२२}॥ ॐ॑आकाशेचाविशेषात्ॐ ॥ ॥ दीपादिषुविशेषदर्शनात्क्षणिकत्वेनान्यत्रापिक्षणिकत्वमनुमीयतेचेदाकाशादिष्वविशेषदर्शनादन्यत्रापितदनुमीयेत ॥^{२३}॥ ॐ॑अनुस्मृतेश्चॐ ॥ ॥ तदेवेदमितिप्रत्यभिज्ञानाच्च । प्रत्यभिज्ञा

ब्रह्मसू०

॥ ३० ॥

याभ्रांतित्वेविशेषदर्शनस्यापिभ्रांतित्वं ॥^{२५}॥ शून्यवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ^{२६}नासतोदृष्टत्वात् ॐ ॥ ॥ अदृष्ट
त्वादसतःकारणत्वंनयुज्यते ॥^{२६}॥ ॐ^{२७}उदासीनानामपिचैवंसिद्धिः ॐ ॥ ॥ असतःकारणत्वेउदासीनानांहे
योपादेयबुद्धिवर्जितानांखपुष्पादीनामपिसकाशात्कार्यसिद्धिः । चशब्दान्नचेदन्यत्रापिनस्यादविशेषात्
॥^{२७}॥ ॐ^{२८}नाभावउपलब्धेः ॐ ॥ ॥ नचजगदेवशून्यमितिवाच्यं । दृष्टत्वात् ॥^{२८}॥ ॐ^{२९}वैधर्म्याच्चनस्वप्नादिवत्
ॐ ॥ नचदृष्टस्यापिस्वप्नादिवदभावः । तस्योत्तरकालेस्वप्नोयंनयंसर्पइत्याद्यनुभवात् । नचात्रतादृशंप्रमाणम
स्ति ॥^{२९}॥ विज्ञानवादमपाकरोति ॥ ॥ ॐ^{३०}नभावोनुपलब्धेः ॐ ॥ ॥ नविज्ञानमात्रंजगत् । तथानुभवाभावात्
॥^{३०}॥ ॐ^{३१}क्षणिकत्वाच्च ॐ ॥ ॥ ज्ञानंक्षणिकं । अर्थानांचस्थायित्वमुक्तं । अतश्चनैक्यं ॥^{३१}॥ ॐ^{३२}सर्वथानुपपत्ते
श्च ॐ ॥ ॥ प्रमाणाभावात्सर्वश्रुतिस्मृतियुक्तिविरुद्धत्वाच्चनैतेपक्षाग्राह्याः ॥^{३२}॥ स्याद्वादिमतंदूषयति ॥ ॥
ॐ^{३३}नैकस्मिन्नसंभवात् ॐ ॥ ॥ सत्स्यादसत्स्यात्सदसत्स्यात्ततो न्यच्चस्यादित्येतन्नैकस्मिन्युज्यते । अदृष्टत्वेना
संभवात् ॥^{३३}॥ ॐ^{३४}एवंचात्माकात्स्न्यं ॐ ॥ ॥ जीवस्यशरीरपरिमितत्वांगीकारेऽण्वादिशरीरस्थस्यहस्त्या
दिशरीरेऽकात्स्न्यस्यात् ॥^{३४}॥ ॐ^{३५}नचपर्यायादप्यविरोधोविकारादिभ्यः ॐ ॥ ॥ तत्तच्छरीरस्थस्यतत्तत्परिमा

भाष्यं.

द्वि. द्वि.

१०। ३५

॥ ११२ ॥

णत्वमिति नमंतव्यं । विकारित्वादनित्यत्वप्रसक्तेः ॥^{३५}॥ ॐ अंत्यावस्थितेश्रोभयनित्यत्वादविशेषात् ॐ ॥ ॥
परिमाणाभावेस्वरूपाभावप्राप्त्यांत्यपरिमाणस्थितेस्तदर्थत्वेन शरीरस्थितेरुभयनित्यत्वादविशेषेण सर्वशरीर
नित्यत्वं स्यात् ॥^{३६}॥ पाशुपतपक्षमपाकरोति ॥ ॥ ॐ पंत्युरसामंजस्यात् ॐ ॥ ॥ यंकामयेतंतमुग्रं कृणोमि
तंब्रह्माणंतमृषितंसुमेधां । अहं रुद्राय धनुरातनोमि ब्रह्मदिपेशरवे हंत वा उ । अस्य देवस्य मीळुपो वया विष्णो
रेषस्य प्रभृथे हविर्भिः । विदेहि रुद्रो रुद्रियं महित्वं यासिष्टं वर्तिरश्विना विरावत् । एको नारायण आसीन्न ब्रह्माने
शानो नाभीपोमावित्यादि श्रुतेः पारतंत्र्येणासमंजसत्वान्नपशुपतिरीश्वरो जगत्कर्ता ॥^{३७}॥ ॐ संबंधानुपपत्ते
श्च ॐ ॥ ॥ अशरीरत्वात्तस्य जगतासंबंधो न युज्यते कर्तृत्वेन । मृतपुरुषवत् ॥^{३८}॥ ॐ अधिष्ठानानुपपत्तेश्च
ॐ ॥ ॥ पृथिव्याद्यधिष्ठाने स्थितो हि कुलालादिः कार्यं करोति । न चास्य तदस्ति ॥^{३९}॥ ॐ करणवच्चेन्न भोगा
दिभ्यः ॐ ॥ ॥ इदमेव जगत्तस्य करणवदधिष्ठानादिरूपं । नित्यस्यापि कस्यचिद्भावाद्युज्यत इति चेन्न । भो
गादिप्राप्तेः । उत्पत्तिविनाशौ सुखदुःखभोगाश्च प्राप्स्यंते तद्गताः ॥^{४०}॥ ॐ अंतं वत्त्वमसर्वज्ञतावा ॐ ॥ ॥ देहवत्त्वं
तवत्त्वमन्यथाज्ञानाभावः । शरीरेणैव हि ज्ञानोत्पत्तिर्दृष्टा । विष्णोस्तु श्रुत्यैव सर्वे विरोधाः परिहृताः । यदा

ब्रह्मसू०

॥ ३१ ॥

त्मको भगवांस्तदात्मिकाव्यक्तिः । किमात्मको भगवान्ज्ञानात्मको ऐश्वर्यात्मकः शक्त्यात्मक इति । बुद्धिमनो
गप्रत्यंगवत्तां भगवतो लक्षयामहे । बुद्धिमान्मनोवानंगवान्प्रत्यंगवानिति । सदेहः सुखगंधश्च ज्ञानभाः सत्प
राक्रमः । ज्ञानज्ञानः सुखसुखः सविष्णुः परमोक्षर इत्यादिकया ॥^{४१}॥ शक्तिपक्षंदूपयति ॥ ॥ ॐ उत्पत्त्यसं
भवात् ॐ ॥ नहि पुरुषाननुगृहीतस्त्रीभ्य उत्पत्तिर्दृश्यते ॥^{४२}॥ ॐ न च कर्तुः करणं ॐ ॥ ॥ यदि पुरुषो गीक्रि
यते तस्यापि करणाभावाद् अनुपपत्तिः ॥^{४३}॥ ॐ विज्ञानादिभावे वा तदप्रतिषेधः ॐ ॥ ॥ यदि विज्ञानादिकरणं
तस्यां गीक्रियते तदा तत एव सृष्ट्याद्युपपत्तेरीश्वरवादांतर्भावः ॥^{४४}॥ ॐ विप्रतिषेधाच्च ॐ ॥ ॥ सकलश्रुत्यादि
विरुद्धत्वाच्चासमंजसं ॥^{४५}॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्य
विरचिते द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ २ ॥ २ ॥ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ जीवपरमात्माधिभूताधिदैवेषु श्रुतीनां परस्परविरोधमपाकरोत्यनेन पादेन ॥ ॥ ॐ न वियदश्रुतेः ॐ ॥
न वियदुत्पत्तिमत् । तथाऽश्रुतेः ॥^१॥ ॐ अस्तितु ॐ ॥ ॥ अस्त्येव चोत्पत्तिश्रुतिः आत्मन आकाशः संभूत इ
त्यादि ॥^२॥ ॐ गौण्यसंभवात् ॐ ॥ ॥ अनादिर्वाअयमाकाशः शून्योऽलौकिक इत्यादिश्रुतिर्गौणी । अन्यथो

भाष्यं.

द्वि. तृ.

१ । ३

॥ ११३ ॥

त्पत्तिश्रुतिबाहुल्यासंभवात् ॥^१॥ ॐ शब्दाच्च ॐ ॥ ॥ अथ हवावनित्यानि पुरुषः प्रकृतिरात्मा काल इति । अथ या
न्यनित्यानि प्राणः श्रद्धाभूतानि भौतिकानीति । यानि हवाव उत्पत्तिमंतितान्यनित्यानि । यानि हवा अनुत्पत्ति
मंतितानि नित्यानि । न ह्येतानि कदाचनोत्पद्यन्ते न विलीयन्ते पुरुषः प्रकृतिरात्मा काल इति । अथैतान्युत्पत्तिमं
ति चानुत्पत्तिमंति च प्राणः श्रद्धाकाश इति भागशो ह्युत्पद्यन्त इति भास्ववेयश्रुतेश्च ॥^२॥ ॐ स्याच्चैकस्य ब्रह्मशब्दव
त् ॐ ॥ ॥ स्यादेवैकस्योत्पत्तिमत्त्वमनुत्पत्तिमत्त्वं च गौणमुख्यत्वापेक्षया । यथा ब्रह्मशब्दः । अथ कस्मादुच्यते परं
ब्रह्मेति बृंहति बृंहयति चेतीति श्रुतेः । परे ब्रह्मणि मुख्योऽपि गौणत्वेन विरिंचादिष्वपि वर्तते । अतएवाब्रह्मत्वं च ते
षां । एवमन्यत्राप्यनुत्पत्तिमच्छब्दः ॥^३॥ ॐ प्रतिज्ञाहानिरव्यतिरेकाच्छब्देभ्यः ॐ ॥ ॥ ब्रह्मणो न्यस्य नित्यत्वे इदं
सर्वमसृजतेत्यादि प्रतिज्ञाहानिः । आकाशस्यापि सर्वस्मादव्यतिरेकात् । आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत् । स
देव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवाद्वितीयं । इदं वा अग्रे नैव किंच नासीदित्यादि श्रुतिभ्यः ॥^४॥ ॐ यावद्विकारं तु वि
भागो लोकवत् ॐ ॥ ॥ विभक्तत्वाच्च विकारित्वं युक्तं । विकारिण एव हि विभक्ता लोके दृश्यन्ते । एकोऽविभक्तः पर
मः पुरुषो विष्णुरुच्यते । प्रकृतिः पुरुषः कालस्त्रय एते विभागतः । चतुर्थस्तु महान् प्रोक्तः पंचमाऽहं कृतिर्मता । तद्वि

ब्रह्मसू०

॥ ३२ ॥

भागेन जायंत आकाशाद्याः पृथक् पृथक् । यो विभागी विकारः स सोऽविकारः परो हरिः । अविभागात् परानंदो नित्यो नित्यगुणात्मकः । विभागो ह्यल्पशक्तिः स्यान्न तदस्ति जनार्दन इति बृहत्संहितायां ॥ १ ॥ अथ ह नित्याश्चानि त्याश्च तेजो वन्नान्याकाश इति तान्यनित्यानि वायुर्वावनित्यो वायुना हि सर्वाणि भूतानि नेनीयन्ते । अथ चे तनाश्चाचेतनाश्च तेजो वन्नान्याकाश इति तान्यचेतनानि वायुर्वावचेतनो वायुना हि सर्वाणि भूतानि विज्ञायन्ते । कु विदंगनमसा ये वृधासः पुरा देवा अनवद्यास आसन् । ते वायवे मनवे वा धिताया वा स यच्चुषसं सूर्येण । सा वा एषा दे वताऽनादिर्यो यं पवत इति । यस्य नादिर्न मध्यं नांतो नोदयो न निम्लोच इत्यादि श्रुतिभ्यो वायोरनुत्पत्तिरित्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ एतेन मातरि श्वाख्यातः ॐ ॥ ॥ एतेन मुख्या मुख्यानुत्पत्तिवचनेन विभक्तत्वाच्च वाय्वनुत्पत्ति श्रुतिरपि व्याख्याता । नित्यः परमनित्यश्च तथाऽनित्यः परस्तथा । चतुर्थैतज्जगत्सर्वं पराऽनित्यं तु पार्थिवं । अनि त्यानि तु भूतानि नित्यो वायुरुदाहृतः । परस्तु नित्यः पुरुषः प्रकृतिः काल एव च । एतच्चतुष्टयं विष्णुः स्वयं नित्यः परा त्परः । प्रतिव्यूह्य व्यूह्य चासावतीत्यच जनार्दनः । धारयत्यनिशं देवो नित्यानंदैकलक्षण इति कौर्मै ॥ २ ॥ ॥ ॐ असंभवस्तु सतोऽनुपपत्तेः ॐ ॥ ॥ असद्वा इदमग्र आसीत्ततो वै सद जायत । असतः सद जायतेत्यादि श्रुतिभ्यः

भाष्यं.

द्वि. तृ.

३।९

॥ ११४ ॥

सतोप्युत्पत्तिरिति चेन्न । अनुत्पत्तिरेव सतः । तुशब्देनोक्तव्यवस्थामपाकरोति । न ह्यसतः सदुत्पद्यते । अदृष्टत्वा
दनुपपत्तेः । तद्वा एतद्ब्रह्माहुर्बृंहतिबृंहयति चेति । तद्वा एतदसदाहुर्न ह्यासादयतिकश्चनेति । तद्वा एतत्परमा
हुः परतो हितदुदीक्ष्यत इति श्रुतेरसच्छब्दो ब्रह्मवाची । देवानां पूर्व्ये युगेऽसतः सदजायतेति । ब्रह्मवा असत्सदा
वप्राणः प्राणो वाव महान्सह ओजो बलमित्याचक्षत इति पैंगि श्रुतिः । त्वं देव शक्त्यां गुणकर्मयो नौरेतस्त्वजायां क
विरादधेजः । ततो वयं सत्प्रमुखा यदर्थे वभूविमात्मन्करवाम किं त इति भागवते । अजायमानो बहुधा विजायत
इति च । प्रत्यक्षत्वं हरेर्जन्मन विकारः कथंचन । पुरुषः प्रकृतिः कालो महानित्यादिपुक्रमात् । विकार एव जननं पु
रुषेतद्विशेषणं । परतंत्रविशेषो हि विकार इति कीर्तित इति पाद्मे । अविकारोऽपि भगवान्सर्वशक्तित्वहेतुतः । वि
कारहेतुकं सर्वं कुरुते निर्विकारवान् । शक्तिशक्तिमतोश्चापि निविभेदः कथंचन । अविभिन्नापि सेच्छादिभेदैरपि
विभाव्यत इति भागवततंत्रे ॥ ३ ॥ ॥ ॐ तेजो तंस्तथा ह्याह ॐ ॥ ॥ वायोरग्निरित्यादेर्नान्यत उत्पत्तिर्ग्राह्या ।
अत एव परात्तदपि जायते । तत्तेजो सृजतेति ह्याह । कारणत्वेनेत्युक्तेऽपि अमुख्यतयान्येषामपिशब्दोक्तत्वात्पुन
रुक्तिरुभयकारणत्वनिवृत्त्यर्थं ॥ ४ ॥ ॥ ॐ आपः ॐ ॥ ॥ ब्रह्मैवेदमग्र आसीत्तदपो सृजत तदिदं सर्वमिति श्रुते

ब्रह्मसू०
॥ ३३ ॥

रमेरापइत्युक्तेपिब्रह्मणएवावादिसृष्टिः। एतस्माज्जायतेप्राणोमनःसर्वेन्द्रियाणिच। खंवायुज्योतिरापःपृथिवीवि
श्वस्यधारिणीत्यादिच। कर्तासर्वस्यवैविष्णुरेकएवनसंशयः। इतरेषांतुसत्ताद्यायतएवतदाज्ञयेतिभविष्यत्पुरा
णे। वामनेच तत्रतत्रस्थितोविष्णुस्तत्तच्छक्तीःप्रबोधयन्। एकएवमहाशक्तिःकुरुतेसर्वमंजसेति। घर्मात्स्वे
दादिदृष्टेःपुनःप्रतिषेधः॥ ३३ ॥ ताआपऐक्षंतवह्नयःस्यामप्रजायेमहीति। ताअन्नमसृजंतेत्यन्धोन्नसृष्टिःश्रूय
ते। अन्धःपृथिवीतिकुत्रचित्पृथिवीसृष्टिः। अतोविरुद्धत्वादप्रामाण्यमित्यतोवक्ति॥ ॥ ॐॐपृथिव्यधिकार
रूपशब्दांतरादिभ्यःॐ॥ ॥ पृथिवीतत्रान्नशब्देनोच्यते। भूताधिकारत्वात्। काष्ण्यप्रचुराचपृथिवी। नान्न
स्यतथाविशेषः। आपश्चपृथिवीचान्न। पृथिवीवाअन्नं। ताआपोन्नमसृजंतपृथिवीवाअन्नमित्यादिशब्दांतराच्च।
आदिशब्दाद्युक्तिः। अपौरुषेयत्वेनादोपस्यवाक्यस्यनाप्रामाण्यमित्यादि। कौर्मेच विरोधोवाक्ययोर्यत्रना
प्रामाण्यंतदेष्यते। यथाऽविरुद्धताचस्यात्तथार्थःकल्प्यएतयोरिति। रक्तोग्निरुदकंशुक्लंकृष्णैवपृथिवीस्वतः। ना
भिपद्माभिसंबंधात्पीतासेत्यभिधीयते। क्षत्ररक्ताभिसंबंधाद्रक्तोदकबहुत्वतः। शुक्लत्वमेत्येवमेववर्णांतरगतिर्भवे
त्। विष्णुवीर्याभियोगाच्चपीतत्वंभुवइष्यते। स्वर्णवीर्योहिभगवाननादिःपरमेश्वरइतिव्योमसंहितायां॥ ३३ ॥

भाष्यं.
द्वि. तृ.
६।१२

॥ ११५ ॥

प्राणानाग्रंथिरसिरुद्रोमाविशांतकः। तेनान्नेनाप्यायस्वेत्यादिनाऽन्यःसंहर्ताप्रतीयतइत्यतोब्रूते ॥ ॥ ॐ तं दं
भिध्यानादेवतुतल्लिंगात्सःॐ ॥ ॥ तस्याभिध्यानाद्योजनात्तत्त्वभावाद्भूयश्चांतेविश्वमायानिवृत्तिरितिबंध
लयस्यतदभिध्याननिमित्तत्वाल्लिंगात्तत्कर्तृत्वंप्रतीयते । किमुसादेर्जगतः । इत्येतस्मादेवसंहारकर्ताविष्णु
रितिप्रतीयते । किमु यमप्येतिभुवनंसांपरायेसनोहरिर्धृतमिहायुपेक्षुदेवः । यइदंसर्वविलापयतिसहरिःपरःप
रमात्मेत्यादिश्रुतिभ्यइत्येवशब्दः।स्रष्टापाताचसंहर्तासएकोहरिरीश्वरः । स्रष्टृत्वादिकमन्येपांदारुयोपावदुच्य
ते । एकदेशक्रियाचात्रनतुसर्वात्मनेरितं । सृष्ट्यादिकंसमस्तंतुविष्णोरेवपराद्भवेदितिस्कांदे । निमित्तमात्रमी
शस्यविश्वसर्गनिरोधयोः । हिरण्यगर्भःशर्वश्चकालारूपारूपिणस्तवेतिभागवते । सब्रह्मणाविसृजतिसरुद्रेण
विलापयतिसोनुत्पत्तिरलयएकएवहरिःपरःपरानंदइतिचमहोपनिषदि ॥ ७ ॥ अतएवहीदंपराक्कमादुत्प
द्यतेक्रमादिलीयतेनासावुदेतिनास्तमेतीतिभाल्लवेयश्रुतौक्रमालयःप्रतीयते । अक्षरात्परमादेवसर्वमुत्पद्यते
क्रमात् । व्युत्क्रमादिलयश्चैवतस्मिन्नेवपरात्मनीतिचतुर्वेदशिखायांव्युत्क्रमालयःप्रतीयतइत्यतआह ॥ ॥ ॐ
विपर्ययेणतुक्रमोतउपपद्यतेचॐ ॥ ॥ क्रमवचनमपिविपरीतक्रमापेक्षया । कर्ताप्राणादिकस्यास्यहंताभू

ब्रह्मसू०

॥ ३४ ॥

म्यादिकस्यच । यः क्रमाद्युक्तमात्रैव सह रिः पर उच्यत इत्यत एव भालवेयश्रुतिवचनात् । अनुरूपः क्रमः सृष्टौ
प्रतिरूपो लये क्रमः । इति क्रमेण भगवान्सृष्टिसंहारकृद्भरिरिति पादौ । पूर्वेषां पूर्वेषां सामर्थ्याधिक्यादुपपद्यते
च । वामने च पूर्वपूर्वेयतो विष्णोः सन्निधानं क्रमाधिकं । सामर्थ्याधिक्यमेतेषां पश्चादेव लयस्तथा । व्या
प्तिश्चाभ्यधिकातेषामत एव न संशय इति च ॥^{१४}॥ ॥ ॐ अंतरे विज्ञानमनसी क्रमेण तल्लिङ्गादिति चेन्नाविशेषा
त् ॐ ॥ ॥ प्राणान् मनो मनसश्च विज्ञानं । यच्छेद्वाङ्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञानआत्मनीति लिङ्गाद्विज्ञानम
नसी अंतरे विपरीतक्रम इति चेन्न । विशेषप्रमाणाभावात् ॥^{१५}॥ ॐ चैराचरव्यपाश्रयस्तु स्यात्तद्व्यपदेशो भा
क्तस्तद्भावभावित्वात् ॐ ॥ ॥ मनसश्च विज्ञानमिति व्यपदेशश्चराचरेष्वालोचनाद्विज्ञानं भवतीति भागापेक्ष
या स्यात् । न च विज्ञानतत्त्वापेक्षया । स्कांदे च परादव्यक्तमुत्पन्नमव्यक्तात्तुमहांस्तथा । विज्ञानतत्त्वं महत्तस्मि
मुत्पन्नं चतुर्मुखात् । विज्ञानतत्त्वात्तुमनोमनस्तत्त्वात्तुखादिकं । एवं बाह्यापरासृष्टिरंतस्तद्व्यक्त्यपेक्षया । विपरी
तक्रमो ज्ञेयो यस्मादंते हरेर्दृशिरिति ॥^{१६}॥ ॥ ॐ नात्माऽश्रुतेर्नित्यत्वाच्च ताभ्यः ॐ ॥ ॥ स इदं सर्वं विलाप्यांत
स्तमसि निलीनस्तद्विलाप्यव्युत्तिष्ठते । स इदं सर्वं विसृजति विलापयति विस्थापयति प्रस्थापयत्याच्छादयति प्र

भाष्यं.

दि. तृ.

१० । १७

॥ ११६ ॥

काशयतिविमोचयत्येकएवेतिश्रुतेःपरमात्मापिनलीयते । अश्रुतत्वाद्ब्रह्मलयस्य । निलीनशब्देनापिहितत्व
मुच्यते । तुच्छयेनाभ्वपिहितंयदासीदितिश्रुतेः । स एतस्मिन्नंतस्तमसिनिलीनःप्रकृतिंपुरुषंकालंचानुपश्यति
नैनंपश्यतिकश्चनेतिपैंगिश्रुतिः । नित्योनित्यानांचेतनश्चेतनानां । सनित्योनिर्गुणःपरमोविभुःपरःपरमात्मा ।
नित्योविभुःकारणोलोकसाक्षीपरोगुणैःसर्वदृक्काशाश्वतश्चेत्यादिश्रुतिभ्योनित्यत्वावगमाच्च ॥१०॥ नित्योनि
त्यानामितिजीवस्यापिनित्यत्वमुक्तं । सर्वएतेचिदात्मानोव्युच्चरंतीत्युत्पत्तिरुच्यते । अतोविरोधइत्यतआ
ह ॥ ॥ ॐज्ञोऽर्तएवॐ ॥ ॥ जीवोप्यतएवपरमेश्वरादुत्पद्यते । शब्दादेव । तेवाएतेचिदात्मानोऽविनष्टाः
परंज्योतिर्निविशंत्यविनष्टाएवोत्पद्यंतेनविनश्यंतिकदाचनेतिकाषायणश्रुतिः ॥११॥ ॐयुक्तेश्चॐ ॥ ॥ नि
त्यस्यापिजीवस्योपाध्यपेक्षयोत्पत्तिर्युज्यते । उत्पद्यंतेचिदात्मानोनित्यानित्यात्परात्मनः । उपाध्यपेक्षयाते
षामुत्पत्तिरपिगीयतइतिव्योमसंहितायां ॥ ११ ॥ व्याप्ताह्यात्मानश्चेतनानिर्गुणाश्चसर्वात्मानःसर्वरूपाअनं
ताइतिकाषायणश्रुतौव्याप्तत्वंप्रतीयते । अणुर्ह्येवआत्मायंवाएतेसिनीतःपुण्यंचपापंचेतिगौपवनश्रुतावप्यणु
त्वमितोविरोधइत्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐउक्तांतिगत्यागतीनांॐ ॥ ॥ हेतूनांसकाशादणुरेव । सोस्माच्छरीरादु

ब्रह्मसू०

॥ ३५ ॥

कम्यामुंलोकमभिगच्छत्यमुष्मादिमंलोकमागच्छतिसगर्भीभवतिप्रसूयतेसकर्मकुरुतइतिपौष्यायणश्रुतेः^{२१}॥
तत्रस्वातंत्र्यप्रतीतेः । एकःप्रसूयतेजंतुरेकएवप्रमीयते । एकोनुभुंक्तेसुकृतमेकएवतुदुष्कृतमित्यादेश्वस्वयमे
वेत्यतोवक्ति॥॥ॐस्वात्मनाचोत्तरयोःॐ॥॥सएतेनैवस्वात्मनापरेणेमंगर्भमनुप्रविशतिपरेणजायतेपरेणक
र्मकुरुतेपरेणनीयतेपरेणोन्नीयतेतंवाएतमभिवदंतिस्वात्मेति । एषह्यानंदमादत्तेएषह्येनंजीवमभिजीवयत्येष
उद्गमयत्येषआगमयतीत्युत्तरयोर्वाक्ययोःपरमात्मनैवोक्तांत्यादयः॥^{२२}॥ ॐनानुरतच्छ्रुतेरितिचेन्नेतराधिका
रात्ॐ॥॥व्याप्ताह्यात्मानश्चेतनानिर्गुणाश्चेतिव्याप्तिश्रुतेर्नानुर्जीवइतिचेन्न । सआत्मेदंसृजतिसद्विधेदंविभ
र्त्यतर्वहिश्चसबहुधेदमनुप्रविश्यात्मनोभिनयतिसआत्मासआत्मानस्सईशःसविष्णुःसपरःपरोवरीयानितिप
रमात्माधिकारत्वात् । एकशब्दैर्द्विशब्दैश्चबहुशब्दैश्चकेशवः । एकएवोच्यतेवेदैस्तावतानास्यभिन्नतेतिभवि
ष्यत्पुराणे । तदयंप्राणोधितिष्ठति । तदुक्तमृषिणाआतेनयातमित्यादिच॥^{२३}॥ ॐस्वैशब्दोन्मानाभ्यांचॐ॥
एषोह्यात्माऽध्युद्गतोमानशक्तेस्तथाप्यसौप्रमिर्तियातिवेदैः । पूर्णोचिंत्यःसर्वदेवैकयोनिःसर्वाधीशःसर्ववित्सर्व
कर्तेतिवाक्यशेषेआत्मशब्दोन्मानाभ्यांच । आत्माऽमेयःपरंब्रह्मपरानंदादिकाभिधाः । वदंतिविष्णुमेवैकंना

भाष्यं.

द्वि. तृ.

१२। २३

॥ ११७ ॥

न्यत्रासांगतिः क्वचिदितिकौर्मै ॥^{२३} ॥ ॐ^{२४} अविरोधश्चंदनवत् ॐ ॥ ॥ अणोरपि जीवस्य सर्वशरीरव्याप्तिर्युज्यते ।
यथा हरिचंदनविपुष एकदेशपतितायाः सर्वशरीरव्याप्तिः । अणुमात्रोप्ययं जीवः स्वदेहं व्याप्य तिष्ठति । यथा व्याप्य
शरीराणि हरिचंदनविपुष इति ब्रह्मांडपुराणे ॥^{२४} ॥ ॐ^{२५} अवस्थिति वैशेष्यादिति चेन्नाभ्युपगमाद्ब्रूहि ॐ ॥ ॥
सम्यगसम्यगवस्थानविशेषाद्युज्यते चंदनस्येति चेन्न । हृदि ह्येव आत्मेति जीवस्यापि तथाऽभ्युपगमात् ॥^{२५} ॥ ॐ^{२६}
गुणाद्वा लोकवत् ॐ ॥ ॥ यथा आलोकस्य प्रकाशगुणेन व्याप्तिर्योतीरूपेणा व्याप्तिरेवं चिद्गुणेन व्याप्तिर्जीवरूपे
णा व्याप्तिरिति वा । स्कांदे च । असम्यक्सम्यगिति च ह्यवस्थाभेदतः सुराः । व्याप्य व्याप्तिर्युतास्त्वन्ये चिद्गुणेनैव ना
न्यथा । चिद्गुणस्य स्वरूपत्वात् तद्व्याप्तिश्चेति युज्यते । शक्तियोगात् सुराणां तु विविधा व्यवस्थितिरिति ॥^{२६} ॥ स
नित्यो निरवयवः पुण्ययुक् पापयुक् स इमं लोकममुं चावर्तते स विमुच्यते स एकधानसप्तधानदशधानशतधेति गौ
पवनश्रुतावेकस्या बहुत्वं प्रतीयते । स पंचधा सप्तधा सदशधा च भवति शतधा सहस्रधा स गच्छति समुच्यत इति
पाराशर्यायणश्रुतौ बहुत्वं प्रतीयते । अतो विरोधं परिहरति ॥ ॥ ॐ^{२७} व्यतिरेको गंधवत्तथा च दर्शयति ॐ ॥ ॥ य
था पुष्पाद्गंधः पृथग्गच्छति एवमंशिनो जीवादंशाः पृथग्गच्छन्ति । अथैक एव सन् गंधवद्यतिरिच्यते । अथैकी भ

ब्रह्मसू०

॥ ३६ ॥

वत्यथवह्नीभवतितंयथायथेश्वरःकुरुतेतथातथाभवतिसोचिंत्यःपरमोगरीयानितिशांडिल्यश्रुतिः।अचिंत्यये
शशक्त्यैवह्येकोवयववर्जितः।आत्मानंबहुधाकृत्वाक्रीडतेयोगसंपदेतिचपाद्मे ॥१३॥ तत्त्वमसिअहंब्रह्मास्मी
त्यादिषुजीवस्यपरेणाभेदःप्रतीयते।नित्योनित्यानांचेतनश्चेतनानां द्वासुपर्णेत्यादिषुभेदः।अतउच्यते॥ ॥
ॐपृथगुपदेशात्ॐ॥॥भिन्नोचिंत्यःपरमोजीवसंधात्पूर्णःपरोजीवसंधोह्यपूर्णः।यतस्त्वसौनित्यमुक्तोह्ययंचबं
धान्मोक्षंततएवाभिवांछेदितिसोपपत्तिककौशिकश्रुतेर्भिन्नएवजीवः॥१४॥ॐतद्गुणसारत्वाच्चुतद्व्यपदेशःप्राज्ञ
वत्ॐ॥॥ज्ञानानंदादिब्रह्मगुणाएवास्ययतःसारःस्वरूपंअतोऽभेदव्यपदेशः।यथासर्वगुणात्मकत्वात्सर्वात्म
कत्वंब्रह्मणउच्यतेसर्वखल्विदंब्रह्मेति।भविष्यत्पर्वणिच भिन्नाजीवाःपरोभिन्नस्तथापिज्ञानरूपतः।प्रोच्यंतेब्र
ह्मरूपेणवेदवादेषुसर्वशइति॥१५॥जीवस्याप्युत्पत्तिरुक्ता।अतस्तस्यसोनादिनापुण्येनपापेनचानुबद्धःप
रेणनिर्मुक्तआनंत्यायकल्पतइत्यनादिकर्मबंधआनंत्यावाप्तिश्चनयुज्यतइत्यतआह॥॥ॐयौवदात्मभावित्वा
च्चनदोषस्तद्दर्शनात्ॐ॥॥यावत्परमात्मातिष्ठत्यनाद्यनंतत्वेनएवंजीवोपि।नित्यःपरोनित्योजीवोऽनित्यास्त
स्यधातवःअतउत्पद्यतेचम्रियतेचविमुच्यतेचेतिचाग्निवेश्यश्रुतिः।आत्मानित्यःसुखदुःखेत्वनित्येजीवोनि

भाष्यं.

द्वि. तृ.

१५। ३०

॥ ११८ ॥

त्योधातुरस्यत्वनित्यइतिचभारते ॥१५॥ विज्ञानात्मासहदेवैश्चसर्वैःसआनंदःसबलःसओजःसपरेणामुंलोक
मुन्नीयतेसविमुच्यतइतिजीवस्यज्ञानानंदादिरूपत्वमुच्यते।सदुःखादिमुक्तआनंदीभवतिसोऽज्ञानादिमुक्तो
ज्ञानीभवतिसोऽबलादिमुक्तोवलीभवतिसनित्योनिरातंकोऽवतिष्ठतइतिपैंगिश्रुतावानंदादिरूपत्वंप्रतीयत
इत्यतआह ॥ ॥ ॐपुंस्त्वादिवत्त्वस्यसतोभिव्यक्तियोगात् ॐ ॥ ॥ यथाबालस्यसदेवपुंस्त्वयौवनेभिव्यज्यते ।
एवंसतामेवानंदादीनांव्यक्त्यपेक्षयातदुक्तिः। बलमानंदओजश्चसहोज्ञानमनाकुलं । स्वरूपाण्येवजीवस्यव्य
ज्यंतेपरमादिभोरितिगौपवनश्रुतिः॥१॥ ॐनित्योपलब्ध्यनुपलब्धिप्रसंगोन्यतरनियमोवाच्यथा ॐ॥ ॥ व्य
क्त्यनंगीकारेदेवानांनित्योपलब्धिरानंदादीनामसुराणांनित्यानुपलब्धिर्मनुष्याणांचनित्योपलब्ध्यनुपल
ब्धीप्रसज्येते । नित्यानंदोनित्यज्ञानोनित्यबलःपरमात्मानैवमसुराएवमनेवंचमनुष्याइतिह्याभिवेश्यश्रुतिः ।
भविष्यत्पर्वणिच नित्यानंदज्ञानबलादेवानैवंतुदानवाः।दुःखोपलब्धिमात्रास्तेमानुषास्तूभयात्मकाः। तेषांय
दन्यथादृश्यंतदुपाधिकृतंमतं । विज्ञानेनात्मयोग्येननिजेरूपेव्यवस्थितिः । सम्यग्ज्ञानंतुदेवानांमनुष्याणांवि
मिश्रितं । विपरीतंतुदैत्यानांज्ञानस्यैवंव्यवस्थितिरिति ॥१६॥ ईश्वरस्यैवकर्तृत्वमुक्तं । यत्कर्मकुरुतेतदभिसं

ब्रह्मसू०

॥ ३७ ॥

पद्यतइतिजीवस्याप्युपलभ्यते । अतआह ॥ ॥ ॐ^{३३}कर्ताशास्त्रार्थवत्त्वात्ॐ ॥ ॥ जीवस्यकर्तृत्वाभावेशास्त्र
स्याप्रयोजकत्वप्राप्तेर्जीवोपिकर्ता ॥^{३३} ॥ ॐ^{३४}विहारोपदेशात्ॐ ॥ ॥ स्त्रीभिर्वायानैर्वाज्ञातिभिर्वाज्ञातिभिर्वेत्या
दिनामोक्षेपि ॥^{३४} ॥ ॐ^{३५}उपादानात्ॐ ॥ ॥ साधनाद्युपादानप्रतीतेश्च ॥^{३५} ॥ ॐ^{३६}व्यपदेशाच्चक्रियायांनचेन्निर्दे
शविपर्ययःॐ ॥ ॥ आत्मानमेवलोकमुपासीतेतिक्रियायांव्यपदेशाच्च । अन्यथात्मैवलोकमितिनिर्देशःस्या
त् ॥^{३६} ॥ तर्हिकथमीश्वरस्यैवकर्तृत्वमित्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ^{३७}उपलब्धिवदनियमःॐ ॥ ॥ यथाज्ञानइदंज्ञास्यामीत्य
नियमःप्रतीयते । एवंकर्मण्यपिजीवस्य । यआत्मानमंतरोयमयतीतिचश्रुतिः ॥^{३७} ॥ कुतः ॥ ॥ ॐ^{३८}शक्तिविपर्यया
त्ॐ ॥ ॥ अल्पशक्तित्वाजीवस्य ॥^{३८} ॥ ॐ^{३९}समाध्यभावाच्चॐ ॥ ॥ समाधानाभावाच्चास्वातंत्र्यंप्रतीयते । अ
तः ॥^{३९} ॥ ॐ^{४०}यथाचतक्षोभयथाॐ ॥ ॥ यथातक्षणःकारयितृनियतत्वंकर्तृत्वंचविद्यते । एवंजीवस्यापि ॥^{४०} ॥ ॐ^{४१}
परात्तुतच्छ्रुतेःॐ ॥ ॥ साचकर्तृत्वशक्तिःपरादेव । कर्तृत्वंकरणत्वंचस्वभावश्चेतनाधृतिः । यत्प्रसादादिमेसंति
नसंतियदुपेक्षयेतिपैंगिश्रुतिः ॥^{४१} ॥ ॐ^{४२}कृतप्रयत्नापेक्षस्तुविहितप्रतिषेधावैयर्थ्यादिभ्यःॐ ॥ ॥ ततोप्रयोजक
त्वंशास्त्रस्यनापद्यते । कृतप्रयत्नापेक्षत्वात्तत्प्रेरकत्वस्य । आदिशब्देनावैषम्यादि । पूर्वकर्मप्रयत्नंचसंस्कारंचाप्यपे

भाष्यं.

दि. तृ.

१७।४२

॥ ११९ ॥

क्ष्यतु । ईश्वरः कारयेत्सर्वतश्चेत्स्वरकृतं स्वयं । अनादित्वाददोषश्च पूर्णशक्तित्वतो हरेरिति भविष्यत्पर्वणि । एतदेवं
न चाप्येवमेतदस्ति न चास्ति चेति मोक्षधर्मे ॥ १७ ॥ अंशा एव हीमे जीवा अंशी हि परमेश्वरः । स्वयमंशैरिदं सर्वं कारय
त्यचलो हरिरिति गौपवनश्रुतावंशत्वं जीवस्योपलभ्यते । नैवांशो न संबन्धो नापेक्ष्यो जीवः परस्य । तथा पितु यथा
योगं फलदः प्रभुरेकरात् । न नियम्यः सकस्यापि स सर्वस्य नियामक इति भाल्लवेयश्रुतौ । अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ अंशो
नानाव्यपदेशादन्यथा चापि दाशकितवादित्वमधीयत एके ॐ ॥ मां रक्षतु विभुर्नित्यं पुत्रो हं परमात्मनः । अवः परे
ण पितरं यो अस्यानुवेद पर एनाज्वरेण । यस्तद्वेद स पितुष्पिता ऽसत् । यस्ता विजानात् स पितुष्पिता सत् । द्वा सुपर्णा स
युजा सखा येत्यादि नानाव्यपदेशादंशो जीवः । तथा च पाराशर्यायणश्रुतिः । अंशो ह्येष परस्य यो यं पुमानुत्पद्य
ते च भ्रियते च नानाह्येन व्यपदिशंति पितेति पुत्रेति भ्रातेति च सखेति चेति । अन्यः परो न्यो जीवो नासावस्य कुतश्च
नाना यंत स्यापि कश्चनेत्यन्यथा च कापायणश्रुतिः । ब्रह्म दाशा ब्रह्म कित्वा ब्रह्मैवेमे दाशा इत्यभेदेनाप्येके ऽधीयते ।
तथा चाग्निवेश्यश्रुतिः । अंशो ह्येष परस्य भिन्नह्येन मधीयिरे ऽभिन्नह्येन मधीयिरइति । वाराहे च पुत्रभ्रातृसखित्वेन
स्वामित्वेन यतो हरिः । बहुधा गीयते वेदैर्जीवोऽंशस्तस्य तेन तु । यतो भेदेन तस्यायमभेदेन च गीयते । अतश्चांशत्वमु

ब्रह्मसू०

॥ ३८ ॥

द्विष्टं भेदा भेदौ न मुख्यत इति ॥^{४३} ॥ ॐ मंत्रैर्वर्णात् ॐ ॥ पादोऽस्य विश्वा भूतानीति ॥^{४४} ॥ ॐ अँ पिस्मर्यते ॐ ॥ ममैवां
शो जीवलोके जीवभूतः सनातन इति ॥^{४५} ॥ अनंशत्वं श्रुतेर्गतिं चाह ॥ ॐ प्रँ काशादिवन्नैवंपरः ॐ ॥ अंशत्वेऽपि
नमत्स्यादिरूपी पर एव विधः । यथा तेजोऽंशस्यैव कालाग्नेः खद्योतस्य च नैकप्रकारता । यथा जलांशस्यामृतसमुद्र
स्य मूत्रादेश्च । यथा च पृथिव्यंशस्य मेरोर्विष्ठादेश्च । अभिमानि देवतापेक्षयैतत् ॥^{४६} ॥ ॐ स्मँ रंति च ॐ ॥ ॥ एते स्वांश
कलाः पुंसः कृष्णस्तु भगवान् स्वयं । अतः परं यदव्यक्तमव्यूढगुणवृंहितं । अदृष्टा श्रुतवस्तुत्वात्सजीवो यः पुनर्भवः ।
स्वांशश्चाथो विभिन्नांश इति द्वेधांश इष्यते । अंशिनो यत्तु सामर्थ्यं यत्स्वरूपं यथा स्थितिः । तदेव नाणुमात्रोऽपि भेदः
स्वांशांशिनोः क्वचित् । विभिन्नांशोऽल्पशक्तिः स्यात्किंचित्सादृश्यमात्रयुगिति वाराहे । न त्वत्समोऽस्य भ्यधिकः कु
तो न्य इति च ॥^{४७} ॥ ॐ अँ नुज्ञानापरिहारौ देहसंबंधाज्ज्योतिरादिवत् ॐ ॥ परानुज्ञया प्रवृत्तिः परतो बंधनिवृत्तिश्च
जीवस्य प्रतीयते अंशत्वेऽपि देहसंबंधात् । य आत्मानमंतरोऽयमयति । तमेवं विद्वानित्यादिना । न तु परस्य । वासुदे
वः संकर्षणः प्रद्युम्नो निरुद्धो हं मत्स्यः कूर्मो वराहो नारसिंहो वामनो रामो रामः कृष्णो बुद्धः कल्किरहंशतधा हंसह
स्तधा हं ममि तो हं मनं तो हं नैवै ते जायते न म्रियंते नैषामनुज्ञानबंधो न मुक्तिः सर्व एते पूर्णा अजरा अमृताः परमाः प

भाष्यं.

द्वि. तृ.

१८। ४८

॥ १२० ॥

रानंदाइतिचतुर्वेदशिखायां।युज्यतेचज्योतिरादिवत्।यथादित्योवियद्गतस्तत्प्रकाशश्चैकप्रकारः।शुक्लंकृष्णं
 कनीनिकेति।तदंशस्याप्यक्ष्णोदेहसंबंधान्नतादृशीशक्तिः।तदनुग्राह्यत्वंतेनैवावृतिपरिहारश्च।यथाबाह्यामृ
 तजलस्यामृतसमुद्रस्यचैकत्वंतदंशस्यापिश्लेष्मणस्तदनुग्राह्यत्वंतेनैवविरोधिनिवृत्तिश्च।मोक्षधर्मेचयत्किं
 चिदिहलोकेस्मिन्देहबद्धंविशांपते।सर्वपंचभिराविष्टंभूतैरीश्वरबुद्धिजैः।ईश्वरोहिमहद्भूतंप्रभुर्नारायणोवि
 राट्।भूतांतरात्माविज्ञेयःसगुणोनिर्गुणोपिच।भूतप्रलयमव्यक्तंशुश्रूषुर्नृपसत्तमेति।वाराहेचअंशाश्चदेह
 योग्यत्वाजीवाबंधादिसंयुताः।अनुग्राह्याश्चेश्वरेणनतुमत्स्यादिकोहरिः।अदेहबंधयोग्यत्वाद्यथासूर्यप्रभा
 क्षिणी।यथामृतसमुद्रस्यश्लेष्मादेश्चविरूपता।अनुग्राह्यत्वमन्यस्यतेनैवावृतिरोधनमिति॥१८॥ॐअसंतते
 श्चाव्यतिकरःॐ॥॥अपूर्णशक्तित्वाच्चजीवस्यनमत्स्यादिसाम्यं।तथाचचतुर्वेदशिखायां।तस्यहवाएतस्य
 परमस्यत्रीणिरूपाणिकृष्णोरामःकपिलइति।तस्यहवाएतस्यपरमस्यपंचरूपाणिदशरूपाणिशतरूपाणिसह
 स्ररूपाण्यमितरूपाणितानिहवाएतानिसर्वाणिपूर्णानिसर्वाण्यनंतानिसर्वाण्यसंमितानि।अथावराःसर्वए
 वापूर्णाःसर्वएवबध्यंतेथमुच्यंतेचकेचनेति॥१९॥ॐआभासएवचॐ॥॥रूपंरूपंप्रतिरूपोवभूवेतिप्रतिविंब

ब्रह्मसू०

॥ ३९ ॥

त्वाच्चनसाम्यं । वाराहेच द्विरूपावंशकौतस्यपरमस्यहरेर्विभोः । प्रतिविंवांशकश्चाथस्वरूपाशकएवच । प्रति
विंवांशकाजीवाः प्रादुर्भावाः परे स्मृताः । प्रतिविंवेष्वल्पसाम्यंस्वरूपाणीतराणित्विति । सोपाधिरनुपाधिश्च
प्रतिविंबोद्विधेयते । जीवईशस्यानुपाधिरिंद्रचापोयथारवेरितिपैंगिश्रुतिः । यथैषापुरुषेच्छायाएतस्मिन्नेतदा
ततमितिचश्रुतिः ॥ १८ ॥ प्रतिविंबानांमिथोवैचित्र्येकारणमाह ॥ ॥ ॐ ॐ अदृष्टानियमात् ॐ ॥ ॥ अनादिविद्या
कर्मादिवैचित्र्याद्वैचित्र्यं ॥ ॥ ॐ ॐ अभिसंध्यादिष्वपिचैवं ॐ ॥ ॥ इच्छाद्वेषसुखदुःखादिवैचित्र्यंचादृष्टादेव ।
चशब्देनप्रतिक्षणवैचित्र्यंच ॥ ॥ ॐ ॐ प्रदेशादितिचेन्नांतर्भावात् ॐ ॥ ॥ नस्वर्गनरकभूम्यादिप्रदेशविशेषाद्वै
चित्र्यं । तत्प्राप्तेरप्यदृष्टापेक्षत्वात् । एकदेशस्थितानामेववैचित्र्यदर्शनाच्च ॥ १९ ॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वैपायन
कृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेद्वितीयाध्यायस्यतृतीयःपादः ॥ २ ॥ ३ ॥
॥ ॐ ॥ ॥ युक्तिसहितश्रुतिविरोधंश्रुतीनामपाकरोत्यनेनपादेन । प्राणाएवेदमग्रआसुस्तेभ्योभूतानिजज्ञि
रे । भूतेभ्योऽमंडस्यांतस्त्रिमेलोकाः । अथप्राणाएवानादयः प्राणानित्यादितिकापायणश्रुतौप्राणानामनुत्प
त्तिःप्रतीयते । नोपादानंहीन्द्रियाणामतोनुत्पत्तिरिष्यते । उपादानकृतासृष्टिःसर्वलोकेषुदृश्यतइतिभविष्यत्प

भाष्यं-

द्वि. च.

१ । १

॥ १२१ ॥

र्वणि । एतस्माज्जायते प्राणो मनस्सर्वेन्द्रियाणि चेति च । अत उच्यते ॥ ॥ ॐ तथा प्राणाः ॐ ॥ ॥ यथा काशाद
यः परमात्मन उत्पद्यंते तथा प्राणा अपि ॥^१॥ ॐ गौर्ण्यै संभवात् ॐ ॥ ॥ अनादित्वश्रुतिर्गौर्णानादित्वापेक्षया ।
मुख्या संभवात् । नित्यान्येतानि सौक्ष्म्येण हीन्द्रियाणितु सर्वशः । तेषां भूतैरुपचयः सृष्टिकाले विधीयते । परेण
साम्यसंप्राप्तेः कस्यस्यान्मुख्यनित्यतेति भविष्यत्पर्वणि ॥^२॥ ॐ प्रतिज्ञानुपरोधाच्च ॐ ॥ ॥ स इदं सर्वमसृजते
ति ॥^३॥ द्विधा हैवेन्द्रियाणि नित्यानि चानित्यानि च । तत्र नित्यं मनोनादित्वात् । न ह्यमनाः पुमांस्तिष्ठत्यनित्या
न्यन्यानीति गौपवनश्रुतौ मनसोऽनुत्पत्तिः स युक्तिका श्रूयते । अत आह ॥ ॥ ॐ तत्प्राक्श्रुतेश्च ॐ ॥ ॥ मनःस
र्वेन्द्रियाणि चेति पूर्वोक्तत्वात् नानुत्पत्तिर्मनसोऽयुज्यते । पूर्वमनःसमुत्पन्नं ततो न्येषां समुद्भवः । तदनुत्पत्तिवचनम
ल्पोपचयकारणादिति वायुप्रोक्तवचनं च शब्देन गृहीतं ॥^३॥ नित्ययाऽनित्ययास्तौ मिपरमात्मानमच्युतमिति ।
वाग्वाव नित्यानह्येपोत्पद्यतेऽस्यां हि श्रुतिरवतिष्ठत इति स युक्तिकं पौष्यायणश्रुतौ वाचोऽनुत्पत्तिरुच्यते । अतो
ब्रवीति ॥ ॥ ॐ तत्पूर्वकत्वाद्वाचः ॐ ॥ ॥ तस्मान्मन एव पूर्वरूपं वा गुत्तररूपमिति मनःपूर्वकत्वाद्वाचोऽनानु
त्पत्तिः । वागिन्द्रियस्य नित्यत्वं श्रुतिसन्निधियोग्यता । उत्पत्तिर्मनसोऽयस्मान्न नित्यत्वं कुतश्चनेति वायुप्रोक्ते ॥^३॥

ब्रह्मसू०

॥ ४० ॥

सप्तप्राणाः प्रभवन्ति तस्मादिति श्रुतिः । सप्तैव मारुतावाह्ये प्राणाः सप्त तथात्मनि । अधिदैवे तथा ध्यात्मे संख्यासा-
म्यं विदो विदुरिति च स्कांदे । द्वादशवा एते प्राणा द्वादशमासा द्वादशादित्या द्वादशराशयो द्वादशग्रहा इति कौं-
डिन्यश्रुतौ द्वादशप्राणा दृश्यन्ते । अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ सप्तगतेर्विशेषितत्वाच्च ॐ ॥ ॥ ज्ञानेन्द्रियापेक्षया सप्तत्वं ।
गुहाशयां निहिताः सप्त सप्तेति विशेषणात् । सप्तप्राणास्त्वगतेः पंचप्राणाश्च कर्मणः । एवं प्राणद्वादशकं शरीरे नि-
त्यसंस्थितमिति भविष्यत्पर्ववचनंच शब्दात् ॥ ६ ॥ ॐ हंस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं ॐ ॥ ॥ हस्तादीनां कर्मविषय-
त्वान्न सहपाठः । संसारस्थितिहेतुत्वात् स्थितं कर्म विदो विदुः । तस्मादुद्गतिहेतुत्वाज्ज्ञानं गतिरिहोच्यत इति
वायुप्रोक्ते ॥ ४ ॥ दिवी वचक्षुराततमिति व्याप्तिः प्रतीयते । दूरश्रवणदर्शनादियुक्तिश्च । अणुभिः पश्यत्य-
णुभिः कृणोति प्राणावा अणवः प्राणैर्ह्येतद्भवतीति कौंडिन्यश्रुतिः । अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ अणवश्च ॐ ॥ ॥
तद्यथा ह्यणुनश्चक्षुः प्रकाशो व्यातत एवमेवास्य पुरुषस्य प्रकाशो व्याततोऽणुर्ह्येष वै पुरुषो भवतीति शांडिल्यश्रु-
तिः ॥ ५ ॥ नैष प्राण उदेति नास्तमेत्येकल एव मध्ये स्थाता अथैनमाहुर्मध्यम इतीति मुख्यप्राणस्यानुत्पत्तिः श्रूय-
ते । यत्प्राप्तिर्यत्परित्याग उत्पत्तिर्मरणं तथा । तस्योत्पत्तिर्मृतिश्चैव कथं प्राणस्य युज्यत इति च युक्तिर्वायुप्रोक्ते ।

भाष्यं.

द्वि. च.

६।९

॥ १२२ ॥

आत्मतएषप्राणोजायतइतिच । अतआह ॥ ॥ ॐ श्रेष्ठं श्रु ॐ ॥ ॥ सौक्ष्म्येणहवाएपोवतिष्ठतेस्थूलत्वेनोदेतिसू
क्ष्मश्चाथोस्थूलश्चप्रकृतितःसूक्ष्मोन्यतःस्थूलोथैनमाहुःसादिरनादिरितीतिगौपवनश्रुतेः ॥ १ ॥ ॐ नवायुक्रिये
पृथगुपदेशात् ॐ ॥ ॥ चेष्टायां बाह्यवायौ च मुख्यप्राणे च गीयते । प्राणशब्दस्त्रिपुह्येषु मुखे मुख्यः प्रकीर्तित इति वा
युक्रिययोरपि व्यपदेशादुत्पत्तिश्रुतिस्तयोर्न स्यात् । सप्राणमसृजत खं वायुज्योतिरापः । तपोमंत्राः कर्मेति पृथगु
पदेशात् । भूतानि चेष्टामंत्राश्च मुख्यप्राणादिदं जगत् । मुख्यप्राणः परस्माच्च न परः कारणान्वित इति वायुप्रोक्ते
॥ ६ ॥ प्राणादिदमाविरासीत् प्राणो धत्ते प्राणे लयमभ्युपैति न प्राणः किंचिदाश्रित इत्याभिवेश्य श्रुतौ । यदाश्रयाद
स्य चेष्टा सोऽन्यं कथमुपाश्रयेत् । यथा प्राणस्तथाराजा सर्वस्यैकाश्रयो भवेदिति च युक्तिर्भारते । प्राणस्यैतद्वशे स
र्वप्राणः परवशे स्थितः । न परः किंचिदाश्रित्य वर्तते परमो यत इति पैंगिश्रुतिः । अत आह ॥ ॥ ॐ चक्षुरादिवत्तुत
त्सहशिष्ट्यादिभ्यः ॐ ॥ ॥ चक्षुरादिवन्मुख्यप्राणोऽपि परमात्मवश एव । सर्वह्येवैतत्परमेवतिष्ठते प्राणश्च प्राणा
श्च प्राणिनश्च स ह्येक एवैतान्नयत्युन्नयति वशीकरोतीति गौपवनश्रुतौ चक्षुरादिभिः सह तद्वशत्वेनैव शंसनात् ।
सर्वकर्तापि सन् प्राणः परमाधारतः स्थितः । कथमेवान्यथा स स्याद्यतो नैवेश्वरद्वयं । अवांतरे श्वरत्वेन तस्येश्वरव

ब्रह्मसू०

॥ ४१ ॥

चोभवेत् । अतोमध्यमतामाहुस्तस्यवेदेषुवेदिनः । अनन्येश्वरताप्राणेतदन्येश्वरवर्जनात् । यतोविशेषवाक्ये
नद्वियंतेसमतावचः । नान्योतोस्तिद्रष्टा नान्यदतोस्तिद्रष्टृत्यादिवचनयुक्तयश्चादिशब्देनोक्ताः ॥ ११ ॥ ॐ ॐ
करणत्वाच्चनदोषस्तथाहिदर्शयति ॐ ॥ ॥ इतरेषांप्राणानांकरणत्वान्मुख्यप्राणस्यचाकरणत्वात्तस्यान्येभ्य
उत्तमत्वंयुज्यते । मांडव्यश्रुतिश्च । तानिहवाएतानिसर्वाणिकरणान्यथप्राणएवाकरणस्तस्मान्मुख्यस्तस्मान्मु
ख्यइत्याचक्षतइति ॥ १२ ॥ सर्वेवाएतेमुख्यदासाःप्राणोपानोव्यानउदानःसमानइति अथप्राणोवावसप्राडिति
कौण्डिन्यश्रुतिः । प्राणापानादयःसर्वेमुख्यदासायतोऽनिशं । अतस्तदाज्ञयानित्यंस्वानिकर्माणिकुर्वतइतियु
क्तिर्वायुप्रोक्ते । मुख्यस्यैवस्वरूपाणिप्राणाद्याःपंचवायवः । सएवप्राणिनांदेहेपंचधावर्ततेनिशमितिगौपवन
श्रुतिः । अतोवक्ति ॥ ॥ ॐ पंचवृत्तिर्मनोवद्व्यपदिश्यते ॐ ॥ ॥ अथपंचवृत्त्यैतत्प्रवर्तते प्राणोवावपंचवृत्तिः प्रा
णोपानोव्यानउदानःसमानइति । तेभ्योवाएतेभ्यःपंचदासाःप्रजायंते । प्राणाद्वावप्राणोऽपानादपानोव्याना
द्व्यानउदानादुदानःसमानादेवसमानः । यथाहवैमनःपंचधाव्यपदिश्यते मनोबुद्धिरहंकारश्चित्तंचेतनेति ते
भ्योवाएतेभ्यःपंचदासाःप्रजायंतेमनसोवावमनोबुद्धेर्बुद्धिरहंकारादहंकारश्चित्ताच्चित्तंचेतनायाएवचेतनैव

भाष्यं.

द्वि. च-

१। १४

॥ १२३ ॥

मितीति ॥ १३ ॥ प्राण एवाधस्तात्प्राण उपरिष्ठात्प्राणो मध्यतः प्राणः सर्वतः प्राण एवेदं सर्वमिति प्राणस्य व्याप्तिः प्रती-
यते । यतः सर्वजगद्व्याप्यतिष्ठति प्राण एव तु । अतो धृतं जगत्सर्वमन्यथा केन धार्यत इति युक्तिर्वायुप्रोक्ते । अणु-
नैतत्सृज्यते ऽणु नैतद्धार्यते अणौ लयमभ्युपैति प्राणो वा अणुः प्राणो ह्येतद्भवतीति सौत्रायणश्रुतिः । अत आह ॥
ॐ अणुश्च ॐ ॥ ॥ स वा एष प्राणो ऽणुर्महान्नामांस्तर्वाणुर्वहिर्महान् । प्राणो वा ईशितव्येश ईशो ह्यसौ सर्वस्येशित-
व्यश्च परस्येति हि कौण्डिन्यश्रुतिः ॥ १४ ॥ करणत्वं प्राणानामुक्तं । जीवस्य करणान्याहुः प्राणानेतांस्तु सर्वशः । य-
स्मात्तद्वशगा एते दृश्यन्ते सर्वदेहिष्विति सौत्रायणश्रुतौ स युक्तिकं जीवकरणत्वं प्रतीयते । ब्रह्मणो वा एतानि कर-
णानि चक्षुः श्रोत्रं मनो वा गितितद्ध्येतैः कारयतीति काषायणश्रुतौ । अत आह ॥ ॥ ॐ ज्योतिराद्यधिष्ठानं तु त-
दामननात् ॐ ॥ ॥ यज्ज्योतिराद्यधिष्ठानं ब्रह्मतदेवैतैः करणैः प्रवर्तयति । यः प्राणेतिष्ठन्नित्यादितदामननात् ॥
कथं जीवकरणत्वश्रुतिरित्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ प्राणवता शब्दात् ॐ ॥ ॥ जीवेनैव स्वकरणैः कारयति परमात्मा ।
अतो न विरोधः । एष ह्यनेनात्मना चक्षुषा दर्शयति श्रोत्रेण श्रावयति मनसामनयति बुद्ध्या बोधयति तस्मादेता-
वाहुः सृतिरसृतिरितीति भाल्लवेयश्रुतेः । करणैः कारणं ब्रह्म पुरुषापेक्षया खिलं । श्रोत्रादिभिः कारयति करणा-

ब्रह्मसू०
॥ ४२ ॥

नीत्यतोविदुः । न जीवापेक्षया मुख्यं कारयेत्परमेश्वरः । केवलात्मेच्छया तस्मान्मुख्यत्वं तस्य निश्चितमिति वा
राहे ॥ १६ ॥ ॐ तस्य च नित्यत्वात् ॐ ॥ ॥ अनादिनित्यत्वा जीवकरणसंबंधस्य युज्यते तत्करणत्वश्रुतिः । अथा
वियोगीनिकरणैर्वावनवियुज्यते देहे नैव वियुज्यत इत्येतद्वावकरणानां करणत्वं यद्वावनवियुज्यत इति गौपवन
श्रुतिः । चशब्दः करणसंबंधग्राही ॥ १७ ॥ अथेन्द्रियाणि प्राणावा इन्द्रियाणि प्राणाहीदं द्रवन्तीति सयुक्तिकापौत्राय
णश्रुतिः सामान्येन प्राणानामिन्द्रियत्वं वक्ति । द्वादशैवेन्द्रियाण्याहुर्मनोबुद्धीतुद्वादशे इति च काषायणश्रुतिः ।
अतः कस्येन्द्रियत्वं निवार्यमित्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ त इन्द्रियाणितद्व्यपदेशादन्यत्र श्रेष्ठात् ॐ ॥ ॥ मुख्यप्राणमृते त
एवेन्द्रियाणि । द्वादशैवेन्द्रियाण्याहुः प्राणो मुख्यस्त्विन्द्रियं । द्रवतां हीन्द्रियाणां तु नियन्ता प्राण एकराडिति पौत्राय
णश्रुतिः । श्रोत्रादीनि तु पंचैव तथा वागादिपंचकं । मनोबुद्धिसहायानि द्वादशैवेन्द्रियाणितु । विषयद्रवणात्तेषा
मिन्द्रियत्वमुदाहृतं । तेषां नियामकः प्राणः स्थित एवाखिलप्रभुरिति बृहत्संहितायां ॥ १८ ॥ ॐ भेदं श्रुतेः ॐ ॥ ॥
स्थित एव हीदं मुख्यप्राणः करोति कारयति बलति बालयति धत्ते धारयति प्रभुं वा एनमाहुरथेन्द्रियाणि न स्थिता
नि न कुर्वन्ति न कारयन्ति न बलन्ति न बालयन्ति न दधते न धारयन्ति तानि ह वा एतान्यबलानि तस्मादाहुरिन्द्रियाणि

भाष्यं.
द्रि. च.
११। २०

॥ १२४ ॥

करणानीतिपौत्रायणश्रुतेः॥^{१०}॥ ॐ वैलक्षण्याच्च ॐ ॥ ॥ पुरुषापेक्षयाप्रवृत्तिरिन्द्रियाणां दृश्यते । न तु मुख्यस्य ।
प्राणाश्रय एवैतस्मिन्पुरे जाग्रतीति श्रुतिः ॥^{११}॥ विरिंचोवा इदं विरेचयति विदधाति ब्रह्मावाव विरिंच एतस्मा
द्धीमे रूपनामनी इति गौपवनश्रुतिः । यस्मादिरेचयेत्सर्वं विरिंचस्तेन भण्यते । एको हि कर्ता जगतो ब्रह्मैव तु चतु
र्मुख इति युक्तिर्ब्राह्मे । अथ कस्मादुच्यते परम इति परमाच्चेतेनामरूपे व्याक्रियेते तस्मादेनमाहुः परम इति । अथ
कस्मादुच्यते ब्रह्मेति बृहत्त्वाद्बृहणत्वाच्चेत्याग्निवेश्यश्रुतिः । अत आह ॥ ॥ ॐ संज्ञां मूर्तिं कृत्स्निं त्रिवृत्कुर्वत उपदे
शात् ॐ ॥ ॥ नामरूपकृत्स्निः परादेव । सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरो नामानि कृत्वा भिवदन्यदास्त इति श्रुतेः ।
त्रिवृत्कुर्वत इति हेतुगर्भः । त्रिवृत्करणापेक्षत्वात् नामरूपयोः । सर्वनाम्नां च रूपाणां व्यवहारेषु केशवः । एक एव य
तः स्रष्टा ब्रह्माद्यास्तदवांतरा इति पाद्मे । त्रिवृत्क्रियायतो विष्णोरूपं च तदपेक्षया । रूपापेक्षं तथानामव्यवहारस्त
दात्मकः । अतो नाम्नश्च रूपस्य व्यवहारस्यैकराट् । हरिरेव यतः कर्ता पिताऽतो भगवान्प्रभुरिति च ब्रह्मांडे ॥
॥^{१२}॥ अञ्घो हीदमुत्पद्यते आपो वाव मांसमस्थि च भवं त्यापः शरीरमाप एवेदं सर्वमिति कौण्डिन्यश्रुतिः । अम्मयं
तु यतो मांसमतस्तृप्तिश्च मांसत इति च भारते । पृथिवीऽशरीरमाकाशमात्मेति च । अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ मांसं दि

ब्रह्मसू०

॥ ४३ ॥

भौमं यथाशब्दमितरयोश्च ॐ ॥ ॥ यत्कठिनं सा पृथिवी यद्द्रवं तदापो यदुष्णं तत्तेज इति श्रुतेर्मांसाद्येव भौमं न सर्वं शरीरं । अस्तेजसोश्च कार्यं यथाशब्दमंगीकर्तव्यं । यद्वा वाथो विमिश्रं मिश्राच्चेतद्भवति मिश्राणि हि भूतानि तस्मादेवैवमाचक्षते भूतानीति कापायणश्रुतिः । पञ्चभूतात्मकं सर्वं तदप्येकविवक्षया । एकभूतात्मकत्वेन व्यवहारस्तु वैदिके । भौममित्येव काठिन्याच्छौक्यादौ दकमित्यपि । तेजिष्ठत्वात्तेजसंचयथाऽस्त्रां वचनं श्रुताविति वायुप्रोक्ते ॥ २२ ॥ कथं तर्हि विशेषवचनमित्यत आह ॥ ॥ ॐ वैशेष्यैः श्रुतद्वादस्तद्वादः ॐ ॥ ॥ भूतानां विशेषसंयोगादेव विशेषव्यवहारः । पार्थिवानां शरीराणामर्धेन पृथिवी स्मृता । इतरेर्धे त्रिभागिन्य आपस्तेजस्तु भागतः । इति सामान्यतो ज्ञेयं भेदश्च प्रतिपूरुषं । स्वर्गस्थानां शरीराणामर्धं तेज उदाहृतमिति बृहत्संहितायां । सर्वाध्यायार्थावधारणार्थाऽध्यायांते द्विरुक्तिः । गारुडे च । अध्यायांते द्विरुक्तिः स्याद्वेदे वा वैदिकेऽपि वा । विचारो यत्र सज्जेत पूर्वोक्तस्यावधारणे । अनुक्तानां प्रमाणानां स्वीकारश्च कृतो भवेत् । विनिर्द्यचेतरान् मार्गान्संपूर्णफलता तथेति ॥ १३ ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ २ ॥ ४ ॥

भाष्यं.

द्वि. च.

१३ । २३

॥ १२५ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः॥ ॥ ॐ ॥ साधनविचारोयमध्यायः॥ वैराग्यार्थे गत्यादिनिरूपणाप्रथमपादे । भूतबंधो हि
बंधः । भूतबंधस्तु संसारो मुक्तिस्तेभ्यो विमोचनमिति वाराहे । तच्च मरणे भवति । भूतानां विनिवृत्तिस्तु मरणं स
मुदाहृतं । भूतानां संप्रयोगश्च जनिरित्येव पंडितैरिति भारते । अतः किंसाधनैरित्यत आह ॥ ॥ ॐ तदंतरप्र
तिपत्तौ रंहतिसंपरिष्वक्तः प्रश्न निरूपणाभ्यां ॐ ॥ ॥ शरीरांतर प्रतिपत्तौ भूतसंपरिष्वक् एव गच्छति । वेत्थ य
था पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवच सो भवंति । इति तु पंचम्यामाहुतावापः पुरुषवच सो भवंतीति प्रश्नपरिहाराभ्यां
॥ १ ॥ ॥ ॐ व्यात्मकत्वात् भूय स्वात् ॐ ॥ ॥ अपशब्दस्तु व्यात्मकत्वाद्युज्यते । भूय स्वाच्चापां । तापाप नो
दो भूय स्वमंभसो वृत्तयस्त्रिमा इति भागवते ॥ २ ॥ ॥ ॐ प्राणगतेश्च ॐ ॥ ॥ यत्र वाव भूतानि तत्र करणानि
नित्यानि हवा एतानि भूतानि करणानि चानैतानि कदाचिद्रियुज्यन्ते न च विलीयन्ते इति बालवेयश्रुतेः प्राणगते
भूतान्यपि सह गच्छन्तीति सिद्धं ॥ ३ ॥ ॥ ॐ अग्न्यादिगतिश्रुतेरिति चेन्न भाक्तत्वात् ॐ ॥ ॥ यत्रास्य पुरुषस्य
मृतस्याग्निर्वागप्येति वातं प्राणइत्यादिश्रुतेर्न प्राणानां जीवेन सह गतिरिति चेन्न । भागतोऽग्न्यादिप्राप्तेः । पुरुष
स्य मृतौ ब्रह्मन् प्राणा भागत एव तु । अधिदैवं प्राप्नुवंति भागतो नुब्रजंतितं । पुनः शरीरसंप्राप्तौ तमेवानुविशंति चे

ब्रह्मसू०

॥ ४४ ॥

तिब्राह्मे । ब्रह्मांडेच मृतिकालेजहत्येनंप्राणाभूतानिपंचच । भागतोभागतस्त्वेनमनुगच्छंतिसर्वशइति ॥४॥
॥ ॥ ॐ प्रथमेश्रवणादितिचेन्नताएवह्युपपत्तेः ॐ ॥ ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःश्रद्धांजुह्वतीतिप्रथमाग्नौश्रूय
तेनभूतानिजुह्वतीति । अतोनेतिचेन्न । ताएवप्रस्तुताआपःश्रद्धारूपेणहूयंते इतितुपंचम्यामाहुतावापःपुरु
षवचसोभवंतीत्युपसंहारोपपत्तेः ॥ ५ ॥ ॥ ॐ अश्रुतत्वादितिचेन्नेष्टादिकारिणांप्रतीतेः ॐ ॥ ॥ अग्न्यादिग
तिःप्रत्यक्षतःश्रूयते । अतःप्रत्यक्षाश्रवणान्नयुक्तमितिचेन्न । अथैनंयजमानंकिंनजहातिभूतान्येवभूतैरेवगच्छ
तिभूतैर्भुक्तेभूतैरुत्पद्यतेभूतैश्चरतिभूतैर्विचरतीतिकौण्डिन्यश्रुतौप्रतीतेः ॥ ६ ॥ अपामसोमममृताअभूमेत्या
दिश्रुतिविरोधइत्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ भाक्तंवाऽनात्मवित्त्वात्तथाहिदर्शयति ॐ ॥ ॥ भागतस्तदमृतत्वं नान्यः
पंथाअयनायविद्यतइतिश्रुतेरात्मविदएवहिमुख्यं । वाशब्दात्पारंपर्येणात्मविदपेक्षयावा । तथाहिश्रुतिः । स
एनमविदितोनभुनक्तियथावेदोवाननूक्तोन्यद्वाकर्मकृतंयदिहवाअप्यनेवंविन्महत्पुण्यंकर्मकरोतितद्धास्यां
ततःक्षीयतएवात्मानमेवलोकमुपासीतसयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्माच्चेवात्मनोयद्य
त्कामयतेतत्तत्सृजते । अमृतोवावसोमपोभवतियावदिंद्रोयावन्मनुर्यावदादित्यः । कर्मणाज्ञानमातनोति

भाष्यं.

तृ. प्र.

७।७

॥ १२६ ॥

ज्ञानेनामृतीभवतिअथामृतानिकर्माणियतएनममृतत्वंनयंतीतिच ॥७॥ कृतस्यकर्मणोभोगेनक्षयान्मुक्तिरि
 त्यतआह ॥॥ ॐ कृतात्ययेनुशयवान्दृष्टस्मृतिभ्यां ॐ ॥ ॥ ततःशेषेणमंलोकमायातिपुनःकर्मकुरुतेपुनर्गच्छ
 तिपुनरागच्छतीतिश्रुतेः । भुक्तशेषानुशयवानिमांप्राप्यभुवंपुनः । कर्मकृत्वापुनर्गच्छेत्पुनरायातिनित्यशः ।
 आचतुर्दशमाद्वर्षात्कर्माणिनियमेनतु । दशावराणांदेहानांकारणानिकरोत्ययं । अतःकर्मक्षयान्मुक्तिःकुत
 एवभविष्यतीत्यादिस्मृतेश्चशेषवानेवायाति ॥ ८ ॥ यथेतमेवगच्छतियथेतमागच्छतिसभुंक्तेसकर्मकुरुतेसप
 रिवर्ततइतिगतिप्रकारेणागतिःप्रतीयते । अतोब्रूते ॥ ॥ ॐ यथेतमनेवंच ॐ ॥ ॥ धूमादभ्रमभ्रादाकाशमाका
 शाच्चंद्रलोकंयथेतमाकाशमाकाशाद्यायुंवायुर्भूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाऽभ्रंभवत्यभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघोभू
 त्वाप्रवर्षतीतिकापायणश्रुतेर्यथागतमन्यथाच ॥ ९ ॥ ॐ चरणादितिचेन्नतदुपलक्षणार्थेतिकाष्णाजिनिः ॐ ॥
 तद्यद्दहरमणीयचरणारमणीयांयोनिमापद्यंतेकपूयचरणाःकपूयामितिश्रुतेश्चरणफलमेवगमनागमनंनयज्ञा
 दिकृतः । आचारइतिसंप्रोक्तःकर्मागत्वेनशुद्धिदः । अशुद्धिदस्त्वनाचारश्चरणंतूभयंस्मृतमितिस्मृतैरितिचे
 न्न । यज्ञाद्युपलक्षणार्थाचरणादिश्रुतिरितिकाष्णाजिनिर्मन्यते ॥ १० ॥ ॐ आनर्थक्यमितिचेन्नतदपेक्षत्वात् ॐ ॥

ब्रह्मसू०

॥ ४५ ॥

॥ तर्हि रमणीयाः कपूया इत्येव स्यात् । चरणशब्दस्यानर्थक्यमिति चेन्न । चरणापेक्षत्वाद्रमणीयत्वादेस्तज्ज्ञाप-
नार्थत्वेनोपपत्तेः ॥^{११}॥ ॐ मुकृतदुष्कृते एवेति तु वा दरिः ॐ ॥ ॥ धर्मचरतमा धर्ममित्यादिप्रयोगात्सुकृतदु-
ष्कृते एव चरणशब्दोक्ते इति वा दरिर्मन्यते । तुशब्दात्स्वसिद्धांतोपि स एवेति सूचयति । तुशब्दस्तु विशेषे स्यात्स्व-
सिद्धांतेवधारणे इति नाममहोदधौ ॥^{१२}॥ पुण्यकृतामेव गमनागमनेनेतरेषामित्यत आह ॥ ॥ ॐ अनिष्टादि-
कारिणामपि च श्रुतं ॐ ॥ ॥ तद्यद्दृष्टुं शुभाकृतो ये चाशुभकृतस्तेऽशुभमनुभूयावर्तते पुनः कर्म कुर्वति पुनर्गच्छं-
ति पुनरागच्छंतीति भालवेयश्रुतौ ॥^{१३}॥ ॐ संयमने त्वनुभूयेतरेषामारोहावरोहौ तद्वति दर्शनात् ॐ ॥ ॥ सं-
यमनमनुभूय केषांचिदारोहः केषांचिदवरोहः । तुशब्दोवधारणे । सर्वे वा एतेऽशुभकृतः संयमने प्रपतंति तत्र ये प-
रद्विषो गुरुद्विषः श्रुतिद्विषस्तदवमंतारः शठामूर्खा इति ते वै ततोऽवरुह्य तमसि प्रपतंति नैवैत उच्छिष्टं तेपि कर्हि चिद्ध-
ब्रंवा एतदित्याहुरथ येऽन्ये ब्रह्मद्विषः स्तेनाः सुरापा इति ते वै तदनुभूयेमं लोकमनुव्रजंतीति कौंठरव्यश्रुतेः ॥^{१४}॥
ॐ स्मरंति च ॐ ॥ ॥ गच्छंति पापिनः सर्वे नरकं नात्र संशयः । तत्र भुक्त्वा पतंत्येव ये द्विषंति जनार्दनं । महातम-
सि मग्नानां न तेषामुत्थितिः क्वचित् । इतरेषां तु पापानामुत्थानं विद्यतेऽपि च । सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरं

भाष्यं.

तृ. प्र.

११ । १५

॥ १२७ ॥

सुखं । इति सर्वत्र नियमः पंचकष्टेतु तत्सदेत्यादि ॥ ११ ॥ ॥ ॐ अ० पिसप्त ॐ ॥ ॥ रौरवो थमहांश्चैव वह्निर्वैतर
णी तथा । कुंभीपाक इति प्रोक्तान्यनित्यनरकाणि च । तामिस्रश्चांधतामिस्रोद्धौ नित्यौ संप्रकीर्तितौ । इति स
प्तप्रधानानि बलीयस्तूत्तरोत्तरं । एतानि क्रमशोगत्त्वैवारोहोथावरोहणमिति भारते ॥ १२ ॥ ईश्वरस्य नरकायु
क्तेः । सर्वविसृजति सर्वविलापयति सर्वरमयति सर्वनरमयति सर्वप्रवर्तयत्यंतरस्मिन्निविष्ट इति कौपारवश्रुति
विरोध इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ तत्रापि च तद्यापारादविरोधः ॐ ॥ ॥ चशब्दाददुःखानुभवेन । सस्वर्गो सभूमौ
सनरके सोऽधेतमसि प्रवृत्तिकृदे कएवानुविष्टो नासौ दुःखभुगीश्वरः प्रभुत्वात् सर्वं पश्यति सर्वं कारयति नासौ दुःखभु
ग्य एवं वेदेति पौत्रायणश्रुतेरविरोधः । नरकेऽपि सन्नीशो नासौ दुःखभुगुच्यते । नीचोच्चतैव दुःखादेर्भोग इ
त्यभिधीयते । नासौ नीचोच्चतां याति पश्यत्येव प्रभुत्वत इति भागवततंत्रे ॥ १३ ॥ अथैतयोः पथोर्न कतरेण च
गच्छंति तानीमानि क्षुद्रमिश्राण्य सकृदावर्तीनि भूतानि भवंति जायस्वप्नियस्वेत्येत्तत्तृतीयं स्थानमिति गतिस्वा
तंत्र्यं भूतानां प्रतीयत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ विद्या कर्मणोरिति तु प्रकृतत्वात् ॐ ॥ ॥ विद्या कर्मपेक्षयैतद्वचनं ।
तयोरपि प्रकृतत्वात् । विद्यापथः कर्मपथोद्धौ पंथानौ प्रकीर्तितौ । तद्वर्जितस्त्रिधा याति तिर्यग्वानरकं तम इति

ब्रह्मसू०

॥ ४६ ॥

भारते ॥^{१४}॥ यत्रदुःखंसुखंतत्रसर्वत्रापिप्रतीयते । अपिनीचगतौकिंचित्किमुमानुपदेहिनइतिवचनान्महात
मस्यपिसुखप्राप्तिरित्यतआह ॥ ॥ ॐ^{१५}नृतृतीयेतथोपलब्धेःॐ ॥ ॥ अथाविद्वानकर्माऽवाग्गच्छतित्रिधाहवा
ऽवाग्गतिस्तिर्यग्यातनातमइतिदेवावसुखानुवृत्तेनतमःसुखानुवृत्तंकेवलंहेवात्रदुःखंभवतीतिश्रुतेर्नृतृतीया
वाग्गतौसुखं ॥^{१६}॥ ॐ^{१७}स्मर्यतेपिचलोकेॐ ॥ ॥ तिर्यक्षुनरकेचैवसुखलेशोविधीयते । नाधेतमसिमग्नानांसु
खलेशोपिकश्चनेतिभविष्यत्पर्वणि । लोकसिद्धंचैतत् । चशब्दाल्लोकसिद्धिरपिस्मार्तेत्याह । अतिप्रियेयथा
राजानदुःखंसहतेकचित् । अत्यप्रियेसुखमपितथैवपरमेश्वरइतिब्राह्मे ॥^{१८}॥ ॐ^{१९}दर्शनाच्चॐ ॥ ॥ नारायण
प्रसादेनसमिद्धज्ञानचक्षुषा । अत्यंतदुःखसंल्लीनान्निशेषसुखवर्जितान् । नित्यमेवतथाभूतान्विमिश्रांश्चग
णान्वहून् । निरस्ताशेषदुःखांश्चनित्यानंदैकभागिनः । अपश्यत्रिविधान्ब्रह्मासाक्षादेवचतुर्मुखइतिदर्शनवच
नाच्चपाद्मे ॥^{२०}॥ ॐ^{२१}तृतीयेशब्दावरोधःसंशोकजस्यॐ ॥ ॥ तृतीयेतृतीयतमसःश्रवणादेवशब्दानुसारेणसं
शोकजमोहप्राप्तिः ॥^{२२}॥ ॐ^{२३}स्मरणाच्चॐ ॥ ॥ महातमस्त्रिधाप्रोक्तमूर्ध्वमध्यंतथाधरं । श्रवणादेवमूर्छादिरध
रस्ययतोभवेत् । तस्मान्नविस्तरेणैतत्कथ्यतेराजसत्तमेतिकौर्मै ॥^{२४}॥ १५ ॥ धूमोभूत्वाऽभ्रंभवतीत्याद्यन्यभावःश्रू

भाष्यं.

तृ. प्र.

१६ । २४

॥ १२८ ॥

यते । सकथमित्यतोब्रवीति ॥ ॥ ॐ तत्स्वाभाव्यापत्तिरुपपत्तेः ॐ ॥ ॥ धूमादिषुप्रविश्यंतद्गतौ गतिस्तत्स्थि
तौ स्थितिरित्यादिरेव तद्भावापत्तिः । न ह्यन्यस्यान्यभावो युज्यते । न च तत्पदप्राप्तिः । गारुडे च धूमादिभाव
प्राप्तिश्च तद्गतौ गतिरेव तु । स्थितौ स्थितिः प्रवेशश्च लघुत्वादिति तथैव च । न ह्यन्यस्यान्यथाभावो न च तत्पदमिष्य
ते । विद्यागम्यं पदं यस्मान्न तत्प्राप्यं हि कर्मणा । एकदेशस्वभावेन वागभेदापि युज्यते । यथा जीवः परं ब्रह्म ब्रह्मे
दं जगदित्यपीति ॥ १६ ॥ बहुस्थानगमनात्कल्पांतमप्येवं स्यादिति । अत आह ॥ ॥ ॐ नानातिचिरेण विशेषा
त् ॐ ॥ ॥ तद्यद्दहरमणीयचरणा अभ्याशो ह्यत्तेरमणीयां योनिमापद्यंत इति विशेषान्नानातिचिरेण । स्वर्गा लोका
दवाक्प्राप्तो वत्सरात्पूर्वमेव तु । मातुः शरीरमाप्नोति पर्यटन्यत्र तत्र चेति नारदीये ॥ १७ ॥ तद्दहव्रीहियवा ओष
धिवनस्पतयस्तिलामाषा इति जायंत इति श्रवणादनर्थफलत्वं यज्ञादेरिति । अतो वक्ति ॥ ॥ ॐ अन्याधिष्ठि
ते पूर्ववदभिलापात् ॐ ॥ ॥ अन्याधिष्ठिते व्रीह्यादिशरीरे प्रवेशः । न तु भोगोस्य । धूमो भूत्वा अभ्रं भवतीत्यादिपू
र्वोक्तिवत् । सो वाग्गतः स्थावरान्प्रविश्या भोगेनैव ब्रजन् स्थूलं शरीरमेति स्थूलाच्छरीराद्भोगाननुभुंक्त इत्यभि
लापात्कौषारवश्रुतौ । स्वर्गादवाग्गतो देही व्रीह्यादीतरदेहगः । अभुंजंस्तु क्रमेणैव देहमाप्नोति कालत इति वा

ब्रह्मसू०

॥ ४७ ॥

राहे ॥ ॥ ॐॐ शुद्धमिति चेन्न शब्दात् ॐ ॥ ॥ हिंसारूपत्वात्पापस्यापि संभवाद्दुःखं च भवत्विति चेन्न । शब्दविहितत्वात् । हिंसा त्ववैदिकी या तु तयानर्थो ध्रुवं भवेत् । वेदोक्त्या हिंसया तु नैवानर्थः कथंचनेति वाराहे ॥ १८ ॥ स्वर्गादवाग्गतश्चापि मातुरेवोदरं व्रजेदिति वचनाद्य एव गृही भवतियो वारेतः सिंचति तमेवानुविशतीति श्रुतिः कथमित्यत आह ॥ ॥ ॐ रे तैः सिग्योगो थ ॐ ॥ ॥ ततो रे तस्सिचमेवानुप्रविशत्यथ मातरमथ प्रसूयते सकर्मकुरुत इति कौठरव्यश्रुतेः पितरमेव प्रथमतः प्रविशति । मातृप्राप्तेः पश्चादपि भाव्यत्वात् ॥ १९ ॥ देहं गर्भस्थितं कापि प्रविशेत्स्वर्गतो गत इति वचनात्पश्चादेव प्रविशतीति । अत आह ॥ ॥ ॐ योनेः शरीरं ॐ ॥ ॥ पितृशरीरान्मातृयोनिमनुप्रविश्य तत एव शरीरमाप्नोति । दिवःस्थास्त्रुग्च्छति स्थास्त्रुभ्यः पितरं पितुर्मातरं मातुः शरीरं शरीरेण जायत इति संमितं । अथा संमितं स्थास्त्रुभ्यो जायते पितुर्मातुरंतरे वा गर्भे वा बहिर्वेति पौष्यायणश्रुतेः । स्थावराणि दिवःप्राप्तः स्थावरेभ्यश्च पूरुषं । पुरुषास्त्रियमापन्नस्ततो देहं यथाक्रमं । देहेन जायते जंतुरितिसामान्यतो जनिः । विशेषजननं चापि प्रोच्यमानं निबोधमे । स्थास्त्रुष्वथापि पुरुषे प्रमदायामथापि वा । गर्भे वा बहिरे वाथ कचित्स्थानान्तरेषु चेति ब्राह्मे ॥ २० ॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पा

भाष्यं.

तृ. प्र.

२० । २९

॥ १२९ ॥

दाचार्यविरचितेतृतीयाध्यायस्यप्रथमःपादः ॥ ३ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ भक्तिरस्मिन्पादउच्यते । भक्त्यर्थंभगवन्महिमोक्तिः ॥ ॥ ॐसंध्येसृष्टिराहहिॐ ॥ ॥ नस्वप्नोपितं
विनाप्रतीयते । नतत्ररथानरथयोगानपन्थानोभवंत्यथरथान्नथयोगान्पथःसृजतइत्यादिश्रुतेः ॥^१॥ ॐनिर्मा
तारंचैकेपुत्रादयश्चॐ ॥ ॥यएषुसुप्तेषुजागर्तिकामंकामंपुरुषोनिर्मिमाणइतिच । एतस्माच्चेवपुत्रोजायतेएत
स्माद्धातैतस्माद्धार्यायदैनंपुरुषमेषस्वप्नेनाभिहंतीतिगौपवनश्रुतिश्च ॥^२॥केनसाधनेन ॥ ॥ ॐमायामात्रंतुका
त्स्वर्येनानभिव्यक्तस्वरूपत्वात्ॐ ॥ ॥ अनादिमनोगतान्संस्कारान्स्वेच्छामात्रेणप्रदर्शयति । नान्येनसाधने
न । सम्यगनभिव्यक्तत्वात् । ब्रह्मांडेच मनोगतांश्चसंस्कारान्स्वेच्छयापरमेश्वरः । प्रदर्शयतिजीवायसस्वप्नइ
तिगीयते । यदन्यथात्वंजाग्रत्वंसाभ्रांतिस्तत्रतत्कृता । अनभिव्यक्तरूपत्वान्नान्यसाधनजंभवेदिति ॥^३॥ ॐसू
चकश्चहिश्रुतेराचक्षतेचतद्विदःॐ ॥ ॥साधनांतराभावेपिभावाभावसूचकत्वेनेश्वरोदर्शयति । यदाकर्मसुका
म्येषुस्त्रियंस्वप्नेभिपश्यति । समृद्धितत्रजानीयात्तस्मिन्स्वप्ननिदर्शनइत्यादिश्रुतेः । हिशब्दादर्शनाच्च । यद्वा
पिब्राह्मणोब्रूयाद्देवतावृषभोपिवा । स्वप्नस्थमथवारराजातत्तथैवभविष्यतीत्याचक्षतेचस्वप्नविदोव्यासादयः ॥^४॥

ब्रह्मसू०

॥ ४८ ॥

॥ ॥ ॐ पराभिधानाच्चुतिरोहितंततोह्यस्यबंधविपर्ययो ॐ ॥ ॥ बंधमोक्षप्रदत्वात्स एव स्वप्रतिरस्कर्ता । स्वप्रा
दिबुद्धिकर्ता चतिरस्कर्ता स एव च । तदिच्छया यतोह्यस्य बंधमोक्षौ प्रतिष्ठितावितिकौर्मे ॥ ३ ॥ ॥ ॐ देहयोगाद्वा
सोपि ॐ ॥ ॥ देहयोगेन वा सो जाग्रदपितत एव । स एव जागरिते स्थापयति स स्वप्ने स प्रभुस्तुरापाद स एको बहुधा भ
वतीति कौंठरव्यश्रुतेः ॥ १ ॥ ॥ ॐ तदभावो नाडीपुतच्छ्रुतेरात्मनि ह ॐ ॥ जाग्रत्स्वप्नाभावः सुप्तिः नाडीस्थे परमा
त्मनि । आसुतदानाडीषु सृष्टो भवति । सतासोम्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः ॥ ४ ॥ ॥ ॐ अतः प्रबोधोऽस्मात् ॐ ॥
यतस्तस्मिन् सुप्तिः । एष एव सुप्तं प्रबोधयत्येतस्माज्जीवउत्तिष्ठत्येव प्रमातैः परम इति कौंडिन्यश्रुतिः ॥ ५ ॥ ॥ ॐ
स एव च कर्मानुस्मृतिशब्दविधिभ्यः ॐ ॥ ॥ न च केपांचित्स्वप्नादिकर्तानतु सर्वेषामिति । एष ह्येव साधुकर्मकार
यतीति कर्मण्यवधारणात् । प्रदर्शकस्तु सर्वेषां स्वप्नादेरेक एव तु । परमः पुरुषो विष्णुस्ततो न्योनास्तिकश्च नेत्यनुसा
रिस्मृतेश्च । एष स्वप्नान्दर्शयत्येव प्रबोधयत्येव परम आनंद इति च श्रुतिः । आत्मानमेव लोकमुपासीतेति च
विधिः ॥ ६ ॥ ॥ ॐ मुग्धेर्धसंपत्तिः परिशेषात् ॐ ॥ ॥ मोहावस्थायां परमेश्वरेर्धप्राप्तिर्जीवस्य । हृदयस्थात्प
राजीवो दूरस्थो जाग्रदेष्यति । समीपस्थस्तथा स्वप्नं स्वपित्यस्मिँल्लयं व्रजन् । यत एवं त्रयो वस्थामोहस्तु परिशेषतः ।

भाष्यं.

तृ. द्वि.

७। १०

॥ १३० ॥

अर्धप्राप्तिरिति ज्ञेयो दुःखमात्रप्रतिस्मृतेरिति वाराहे । सोपितत एवेति सिद्धं । मूर्च्छाप्रबोधनं चैव यत एव प्रवर्तते ।
सर्दशः परमो ज्ञेयः परमानन्दलक्षण इति कौर्मे ॥ १० ॥ स्थानापेक्षया परमात्मनो भेदादनुग्राह्यानुग्राहकभाव इत्यत
आह ॥ ॥ ॐ न स्थानतोऽपि परस्योभयलिङ्गं सर्वत्र हि ॐ ॥ ॥ स्थानापेक्षयाऽपि परमात्मनो न भिन्नं रूपं । सर्वेषु भूते
ष्वेतमेव ब्रह्मेत्याचक्षत इति श्रुतिः । एकरूपः परो विष्णुः सर्वत्रापि न संशयः । ऐश्वर्याद्रूपमेकं च सूर्यवद्बहुधेयत इ
ति मात्स्ये । प्रतिदृशमिव नैकधारकमेकं समधिगतोऽस्मि विधूतभेदमोह इति च भागवते ॥ ११ ॥ ॐ न भेदादिति चे
न्न प्रत्येकमतद्वचनात् ॐ ॥ ॥ कार्यकारणवद्धौ ताविष्येते विश्वतैजसौ । प्राज्ञः कारणवद्धस्तु द्यौतुतुर्येन सिद्ध्यत
इति भेदवचनान्नेति चेन्न । एतत् आत्मा तर्काम्यमृतः । अयमेव स यो यमात्मेदममृतमिदं ब्रह्मेदं सर्वं । अयं वै हरयो
ऽयं वै दशचसहस्राणि च बहूनि चानंतानि च तदेतद्ब्रह्मा पूर्वं मनः परमनंतरमबाह्यमयमात्मा ब्रह्म सर्वानुभूरित्यनु
शासनमिति प्रत्येकमभेदवचनात् ॥ १२ ॥ ॐ अपि चैव मेके ॐ ॥ ॥ एवमभेदेनैव । चशब्दादनंतरूपत्वंचैकेशाखि
नः पठन्ति । अमात्रो नंतमात्रश्च द्वैतस्योपशमः शिवः । ॐ कारो विदितो येन समुनिर्नेतरो जन इति । अभेदेऽपि
भेदव्यपदेशः स्थानभेदादैश्वर्ययोगाच्च युज्यते । ब्रह्मतर्के च बद्धो बंधादिसाक्षित्वाद्भिन्नो भिन्नेषु संस्थितः । नि

ब्रह्मसू०

॥ ४९ ॥

दोषाद्वयरूपोपिकथ्यतेपरमेश्वरइति ॥^{१३}॥ रूपवत्त्वादनित्यत्वमित्यतोवक्ति ॥ ॥ ॐ^{१४}अरूपवदेवहितप्रधान
त्वात् ॐ ॥ ॥ प्रकृत्यादिप्रवर्तकत्वेनतदुत्तमत्वान्नैवरूपवद्ब्रह्म । हिशब्दादस्थूलमनण्वित्यादिश्रुतेश्च । भौति
कानिहिरूपाणिभूतेभ्योसौपरोयतः । अरूपवानतःप्रोक्तःकृतदव्यक्ततःपरइतिमात्स्ये ॥^{१४}॥ ॐ^{१५}प्रकाशवच्चा
वैयर्थ्यं ॐ ॥ ॥ यदापश्यःपश्यतेरुक्मवर्णं । श्यामाच्छवलंप्रपद्ये । सुवर्णज्योतिरित्यादिश्रुतीनांचनवैयर्थ्यं । वि
लक्षणरूपत्वात् । यथाचक्षुरादिप्रकाशेविद्यमानेपिवैलक्षण्यादप्रकाशादिव्यवहारः ॥^{१५}॥ ॐ^{१६}आहचतन्मात्रं ॐ
॥ ॥ वैलक्षण्यंचोच्यतेरूपस्य । विज्ञानानंदमात्रत्वं । ऐकात्म्यप्रत्ययसारमिति । आनंदमात्रमजरंपुराणमेकंसं
तंबहुधादृश्यमानं । तमात्मस्थं येनुपश्यंतिधीरास्तेषांसुखंशाश्वतंनेतरेषामितिचतुर्वेदशिखायां ॥^{१६}॥ ॐ^{१७}दर्शय
तिचाथोअपिस्मर्यते ॐ ॥ ॥ दर्शयतिचानंदरूपत्वं । तद्विज्ञानेनपरिपश्यंतिधीराआनंदरूपममृतंयद्विभाती
ति । शुद्धस्फटिकसंकाशंवासुदेवंनिरंजनं । चिंतयीतयतिर्नान्यंज्ञानरूपादृतेहरेरितिचमात्स्ये ॥^{१७}॥ ॥
ॐ^{१८}अतएवचोपमासूर्यकादिवत् ॐ ॥ ॥ यस्मादेवंपरमेश्वररूपाणांमिथोनकश्चिद्भेदःअतःसादृश्याजीवस्या
पितथास्यादिति । तस्यप्रतिबिंबत्वमुक्त्वाचशब्देनभेदंदर्शयति । रूपंरूपंप्रतिरूपोवभूव । बहवःसूर्यकायद्व

भाष्यं.

तृ. द्वि.

१०। १८

॥ १३१ ॥

त्सूर्यस्य सदृशा जले । एवमेवात्मकालोके परात्मसदृशामता इत्यादि । अतएव भिन्नत्वतदधीनत्वतत्सादृश्यै
रेव सूर्यकाद्युपमा । नोपाध्यधीनत्वादित्यादिना ॥ १० ॥ नित्यसिद्धत्वात्सादृश्यस्य नित्यानन्दज्ञानादेर्न भक्तिज्ञाना
दिना प्रयोजनमित्यतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ अंबुवदग्रहणात्तु न तथा त्वं ॐ ॥ ॥ अंबुवत्स्नेहेन । ग्रहणं ज्ञानं । भ
क्तिं विना न तत्सादृश्यं सम्यगभिव्यज्यते । यमेवैष वृणुते तेन लभ्यस्तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वामिति हि श्रुतिः ।
महत्त्वबुद्धिर्भक्तिस्तु स्नेहपूर्वाभिधीयते । तयैव व्यज्यते सम्यग्जीवरूपं सुखादिकमिति पादौ ॥ ११ ॥ ॥ ॐ वृ
द्धिर्ज्ञासभाक्कर्मन्तर्भावादुभयसामंजस्यादेवं ॐ ॥ ॥ तस्य च भक्तिज्ञानादेर्वृद्धिर्ज्ञासभाक्कविद्यते । ब्रह्मादीना
मुत्तमानां सर्वेषां भाक्तत्वे तर्भावात् । एवं भक्त्यादिविशेषांगीकारादेवेश्वरस्य ब्रह्मादीनन्यान्प्रति च सामंजस्यं भ
वति । साधनस्योत्तमत्वेन साध्यं चोत्तममाप्नुयुः । ब्रह्मादयः क्रमेणैव यथानन्दश्रुतौ श्रुता इति ब्राह्मे ॥ १२ ॥ कुतः ।
॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ॥ अथात आनन्दस्य मीमांसा भवतीत्यारभ्य ब्रह्मपर्यन्तेषु सुखे विशेषदर्शनात् । चशब्दात् स्मृ
तिः । यथा भक्तिविशेषोऽत्र दृश्यते पुरुषोत्तमे । तथा मुक्तिविशेषोऽपि ज्ञानिनां लिंगभेदन इति ॥ १३ ॥ सृष्टिसंहार
कर्तृत्वमेवास्य न पालकत्वं स्वतः सिद्धेरित्यत आह ॥ ॥ ॐ प्रकृतैतावत्त्वं हि प्रतिषेधतिततो ब्रवीति च भूयः ॐ ॥

ब्रह्मसू०

॥ ५० ॥

॥ उक्तं सृष्टिसंहारकर्तृत्वमात्रं प्रतिपिच्यत तोधिकं ब्रवीति । नैतावदेनापरो अन्यदस्त्युक्षा सद्यावापृथिवी विभ
तीति । चशब्दात्स्मृतिश्च । सृष्टिचपालनं चैव संहारं नियमं तथा । एक एव करोतीशः सर्वस्य जगतो हरिरिति ब्र
ह्मांडे ॥ १३ ॥ परमात्मा परोक्ष्यं च तत्प्रसादादेव । न जीवशक्त्येति वक्तुमुच्यते ॥ ॥ ॐ तदव्यक्तमाह हि ॐ ॥ ॥
अव्यक्तमेव तद्ब्रह्म स्वतः । अरूपमक्षरं ब्रह्म सदाऽव्यक्तं च निष्कलं । यज्ज्ञात्वा मुच्यते जंतुरानंदश्चाक्षयो भवेदिति
कौण्ठरव्यश्रुतिः ॥ २३ ॥ ॐ ऐं पिसंराधने प्रत्यक्षानुमानाभ्यां ॐ ॥ ॥ आराधनेऽप्यव्यक्तमेव । ज्ञानिनां प्रत्यक्षेणे त
रेषामति सूक्ष्मत्वलिङ्गानुमानेन । न तमा राधयित्वापि कश्चिद्व्यक्तीकरिष्यति । नित्याव्यक्तो यतो देवः परमात्मा
सनातन इति ब्रह्म वैवर्ते ॥ २४ ॥ नित्याव्यक्तरूपेण तथैव तिष्ठति । व्यक्तं किंचिद्रूपं गृहीत्वा दृश्यते । यथाभ्यादयस्त
न्मात्रारूपेणादृश्या अपि स्थूलरूपेण दृश्यंते एवमिति चेन्न ॥ ॥ ॐ प्रकाशवच्च वैशेष्यं ॐ ॥ ॥ अश्यादिवत्स्थूलसू
क्ष्मत्वविशेषाभावात् । नासौ सूक्ष्मो न स्थूलः पर एव स भवति तस्मादाहुः परम इतीति मांडव्यश्रुतेः । स्थूलसूक्ष्म
विशेषोऽत्र न क्वचित्परमेश्वरे । सर्वत्रैकप्रकारोऽसौ सर्वरूपेष्वजोयत इति गारुडे । अव्यक्तव्यक्तभावौ च न क्वचित्परमे
श्वरे । सर्वत्राव्यक्तरूपोऽयं यत एव जनार्दन इति कौर्मे ॥ २५ ॥ तर्हि किं यत्नेनेत्यत आह ॥ ॥ ॐ प्रकाशश्च कर्मण्यभ्या

भाष्यं.

तृ. द्वि.

१४।२६

॥ १३२ ॥

सात् ॐ ॥ ॥ विषयभूते तस्मिन्नेव श्रवणाद्यभ्यासात् प्रकाशश्च भवति । आत्मा वा अरेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो नि
 दिध्यासितव्य इति श्रुतेः ॥ ^{२६} ॥ नित्याव्यक्तस्य कथं प्रकाश इत्यत उच्यते ॥ ॥ ॐ अंतोनंतेन तथा हि लिंगं ॐ ॥ ॥
 उभयत्र प्रमाणभावात् तत्प्रसादादेव प्रकाशो भवति । तस्याभिध्यानाद्योजनात् तत्त्वभावाद्भूयश्चांते विश्वमाया निवृ
 त्तिरिति लिंगात् । युज्यते च तस्यानंतशक्तित्वात् । नित्याव्यक्तोऽपि भगवानीक्ष्यते निजशक्तितः । तस्मृते परमा
 त्मानं कः पश्येतामितं प्रभुमिति नारायणाध्यात्मे ॥ ^{२७} ॥ स्वरूपेणानंदादिना कथमानंदित्वादिरिति । अत उच्य
 ते ॥ ॥ ॐ उभयव्यपदेशात्त्वहि कुंडलवत् ॐ ॥ ॥ आनंदं ब्रह्मणो विद्वान् अथैष एव परम आनंद इत्युभयव्यपदे
 शाद हि कुंडलवदेव युज्यते । यथा हिः कुंडली कुंडलं च । तु शब्दात्केवलश्रुतिगम्यत्वं दर्शयति ॥ ^{२८} ॥ ॐ प्रकाशा
 श्रयवद्वा तेजस्वात् ॐ ॥ ॥ यथा ऽऽदित्यस्य प्रकाशत्वं प्रकाशित्वं च एवं वा दृष्टांतः । तेजोरूपत्वाद्ब्रह्मणः ॥ ^{२९} ॥ ॐ
 पूर्ववद्वा ॐ ॥ ॥ यथैक एव कालः पूर्व इत्यवच्छेदको ऽवच्छेद्यश्च भवति । अतिसूक्ष्मत्वापेक्षयैष दृष्टांतः । स्थूल
 मतीनां च प्रदर्शनार्थमहि कुंडल दृष्टांतः । प्रकाशवत्कालवद्वा यथांगेशयनादिकं । ब्रह्मणश्चैव मुक्तानामानंदो
 भिन्न एव त्विति नारायणाध्यात्मे । आनंदेन त्वभिन्नेन व्यवहारः प्रकाशवत् । कालवद्वा यथा कालः स्वावच्छेदक

ब्रह्मसू०

॥ ५१ ॥

तां ब्रजेदिति पाद्मे ॥^{३०} ॥ ॐ^{३१} प्रतिपेधाच्च ॐ ॥ ॥ एकमेवाद्वितीयं । नेहनानास्ति किंचनेति भेदस्य ॥^{३१} ॥ ॥ ॐ^{३२}
परमतः सेतून्मानसं बंधभेदव्यपदेशेभ्यः ॐ ॥ ॥ न चानंदादित्वा लोकानंदादिवत् । एष सेतुर्विधृतिः य एष आ
नंदः परस्य एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्येति सेतुत्वं ह्युच्यते । यतो वाचो निवर्तत इत्युन्मानत्वं । एतस्यैवानंदस्या
न्यानि भूतानि मात्रा मुपजीवन्तीति संबंधः । अन्यज्ज्ञानं तु जीवानामन्यज्ज्ञानं परस्य च । नित्यानंदाव्ययं पूर्णं पर
ज्ञानं विधीयत इति भेदः । अतोऽलौकिकत्वात् परमेव ब्रह्मानंदादिकं ॥^{३२} ॥ ॐ^{३३} दर्शनात् ॐ ॥ ॥ दर्शनादेव चान्या
नंदादीनां । अदृष्टमव्यवहार्यमव्यपदेश्यं सुखं ज्ञानमोजो बलमिति ब्रह्मणस्तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्षते तस्माद्ब्रह्मेत्याचक्ष
त इति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥^{३३} ॥ अप्रसिद्धस्य कथमानंद इत्यादिव्यपदेश इत्यतो वक्ति ॥ ॥ ॐ^{३४} बुद्ध्यर्थः पादवत् ॐ ॥
जीवेश्वरसंबंधज्ञापनार्थमप्रसिद्धोऽपि पादो यथा पादशब्देन व्यपदिश्यते पादोऽस्य विश्वाभूतानीति तथा । अलौ
किकोऽपि ज्ञानादिस्तच्छब्दैरेव भण्यते । ज्ञापनार्थाय लोकस्य यथाराजेव देवराडिति पाद्मे ॥^{३४} ॥ परानंदमा
त्रत्वे कथं ब्रह्माद्यानंदादीनां विशेष इत्यत उच्यते ॥ ॥ ॐ^{३५} स्थानविशेषात्प्रकाशादिवत् ॐ ॥ ॥ यथादित्यस्य द
र्पणादिस्थानविशेषात्प्रतिबिंबे विशेषः । एवमानंदादेरपि । ब्रह्मादिगुणवैशेष्यादानंदादिः परस्य च । प्रति

भाष्यं.

तृ. द्वि.

१७।३५

॥ १३३ ॥

विंबत्वमायातिमध्योच्चादिविशेषतइतिवाराहे ॥^{३५}॥ ॐ^{३६}उपपत्तेश्चॐ ॥ ॥ ऐश्वर्यात्परमाद्विष्णोर्भक्त्यादी
नामनादितः । ब्रह्मादीनांसूपपन्नाह्यानंदादेर्विचित्रतेतिपाद्वे ॥^{३७}॥ ध्यानकालेयच्चित्तेप्रदृश्यतेतदेवब्रह्मरूपं ।
अतःकथमव्यक्ततेत्यतआह ॥ ॥ ॐ^{३८}तैथान्यत्प्रतिषेधात्ॐ ॥ ॥ यथाजीवानंदादेरन्यद्ब्रह्म । तथोपासाकृता
दपि । यन्मनसानमनुतेयेनाहुर्मनोमतं । तदेवब्रह्मत्वंविद्धिनेदंयदिदमुपासतइतिप्रतिषेधात् । पश्यंतिपरमं
ब्रह्मचित्तेयत्प्रतिविंबितं । ब्रह्मैवप्रतिविंबेयदतस्तेषांफलप्रदं । तदुपासनंचभवतिप्रतिमोपासनंयथा । दृश्यते
त्वापरोक्ष्येणज्ञानेनैवपरंपदं । उपासनात्वापरोक्ष्यंगमयेत्तत्प्रसादतइतिब्रह्मतर्के ॥^{३९}॥ देशकालांतरेऽन्यतो
पिसृष्ट्यादिर्युक्तेत्यतोब्रूते ॥ ॥ ॐ^{४०}अनेनसर्वगतत्वमायामयशब्दादिभ्यःॐ ॥ ॥ सर्वदेशकालवस्तुष्वनेनैवसृ
ष्ट्यादिकंप्रवर्तते । एषसर्वेषसर्वगतएषसर्वेश्वरणोचित्यएषपरमइतिभाल्लवेयश्रुतिः । सर्वत्रसर्वमेतस्मात्सर्व
दासर्ववस्तुषु । स्वरूपभूतयानित्यशक्त्यामायाख्ययायतः । अतोमायामयंविष्णुंप्रवदंतिसनातनमितिचतु
र्वेदशिखायां । आदिशब्दादन्यत्रप्रमाणाभावाच्च ॥^{४१}॥ कर्मापेक्षत्वात्फलदानस्यतदेवददातीतिनवाच्यं । कु
तः ॥ ॥ ॐ^{४२}फलमतउपपत्तेःॐ ॥ ॥ अतएवेश्वरात्फलंभवति । नह्यचेतनस्यस्वतःप्रवृत्तिर्युज्यते ॥^{४३}॥ ॐ^{४४}श्रुं

ब्रह्मसू०
॥ ५२ ॥

तत्त्वाच्चॐ ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्मरातिर्दातुः परायणमिति ॥^{४०}॥ ॐ धर्मजैमिनिरतएवॐ ॥ ॥ यतः फलं
तदेव कर्म ईश्वराद्भवति । एष ह्येव साधु कर्मकारयतीति श्रुतेरिति जैमिनिः ॥^{४१}॥ ॐ पूर्वतु बादरायणो हेतुव्य
पदेशात् ॐ ॥ ॥ परस्य कर्मणश्चोभयोः फलकारणत्वेऽपि न कर्म परप्रवर्तकं । परएव कर्मणः प्रवर्तकः । पुण्येन
पुण्यं लोकं नयति पापेन पापमिति हेतुव्यपदेशात् । द्रव्यं कर्म च कालश्चेति च ॥^{४२}॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृ
तब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य द्वितीयः पादः ॥ ३ ॥ २ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ उपासनास्मिन्पाद उच्यते । सर्वपरिज्ञानं प्रथमत उच्यते ॥ ॥ ॐ सर्ववेदांतप्रत्ययं चोदनाद्यविशेषात् ॐ ॥
अंतो निर्णयः । उभयोरपि दृष्टोऽंत इति वचनात् । सर्ववेदविनिर्णयोत्पाद्यज्ञानं ब्रह्म । आत्मेत्येवोपासीतेत्यादिवि
धीनांतदुक्तयुक्तीनां चाविशिष्टत्वात् ॥^१॥ ॐ भेदान्नेति चेदेकस्यामपि ॐ ॥ ॥ विज्ञानमानंदं ब्रह्म । सत्यं ज्ञानम
नंतं ब्रह्मेत्यादिप्रतिशाखमुक्तिभेदान्नैकाधिकारिविषयाः सर्वशाखा इति चेन्न । एकस्यामपि शाखायां आत्मेत्येवो
पासीतकं ब्रह्म खं ब्रह्मेत्यादिभेददर्शनात् ॥^२॥ ॐ स्वाध्यायस्य तथात्वेन हि समाचारेधिकाराच्च ॐ ॥ ॥ स्वाध्यायो
ध्येतव्य इति सामान्यविधेः । हिशब्दाद्देदः कृत्स्नोधिगंतव्यः सरहस्यो द्विजन्मनेति स्मृतेः । सर्ववेदोक्तमार्गेण कर्म

भाष्यं.
तृ. तृ.
१ । ३

॥ १३४ ॥

कुर्वीत नित्यशः । आनन्दो हि फलं यस्माच्छाखा भेदो ह्यशक्तिजः । सर्वकर्मकृतौ यस्मादशक्ताः सर्वजंतवः । शाखा
भेदं कर्मभेदं व्यासस्तस्मादचीकृपदिति समाचारे सर्वेषामधिकाराच्च ॥ १ ॥ ॐ सैलिलवच्चतन्नियमः ॐ ॥ ॥ यथा
सर्वसलिलं समुद्रं गच्छति एवं सर्वाणि वचनानि ब्रह्मज्ञानार्थानीति नियमः । आग्नेये च । यथानदीनां सलिलं शक्ये
सागरगं भवेत् । एवं वाक्यानि सर्वाणि पुंशक्त्या ब्रह्मवित्तय इति ॥ २ ॥ ॐ दर्शयति च ॐ ॥ ॥ सर्वैश्च वेदैः परमो हि
देवो जिज्ञास्यो सौ नाल्पवेदैः प्रसिध्येत् । तस्मादेनं सर्ववेदानधीत्यविचार्य च ज्ञातुमिच्छेन्मुमुक्षुरिति चतुर्वेदशि
खायां । सर्वान्वेदान्सेति हासान्सपुराणान्सयुक्तिकान् । सपंचरात्रान्विज्ञाय विष्णुर्ज्ञेयो न चान्यथेति ब्रह्मतर्क
॥ ३ ॥ सर्वैर्वेदैर्ज्ञेयो नोपास्यो शक्यत्वादित्यत आह ॥ ॥ ॐ उपसंहारो र्थाभेदादि विशेषवत्समाने च ॐ ॥ ॥ स
र्ववेदोक्तान्गुणान्दोषाभावांश्चोपसंहृत्यैव परमात्मोपास्यः । उपास्य एकः परतः परो यो वेदैश्च सर्वैः सह चेति हासैः ।
सपंचरात्रैः सपुराणैश्च देवः सर्वैर्गुणैस्तत्र तत्र प्रतीतैरिति बाल्लवेयश्रुतिः । आग्नेये च । विधिशेषाणिकर्माणि सर्ववे
दोदितान्यपि । यथा कार्याणि सर्वैश्च सर्वाण्येवाविशेषतः । एवं सर्वगुणान्सर्वदोषाभावांश्च यत्नतः । योजयित्वैव भ
गवानुपास्यो नान्यथा कचिदिति । समानविषये चोपसंहारः । न तु सोऽरोदीदित्यादीनां । गुणैरेव स तूपास्यो नैव

ब्रह्मसू०

॥ ५३ ॥

दोषैः कथंचन । गुणैरपि न तूपास्यो ये पूर्णत्वविरोधि न इति बृहत्तन्त्रे ॥ १ ॥ ॐ ॐ अन्यथा त्वंच शब्दादिति चेन्नाविशे
षात् ॐ ॥ ॥ आत्मेत्येवोपासीतेति शब्दादुपसंहारस्यान्यथात्वमिति चेन्न । एते गुणानोपास्या इति विशेषवचना
भावात् । सर्वैर्गुणैरेक एवेशिता सावुपासितव्यो न तु दोषैः कदाचिदिति विशेषवचनाच्च । आत्मेत्येवेत्यवधारणम
नात्मत्वनिवृत्त्यर्थं ॥ १ ॥ ॐ नर्वा प्रकरणभेदात्परोवरीयस्त्वादिवत् ॐ ॥ ॥ प्रकरणभेदान्नवोपसंहारः कार्यः । प
रोवरीयस्त्वादिपुतावदेव ह्युक्तं ॥ १ ॥ ॐ संज्ञातश्चेत्तदुक्तमस्तितु तदपि ॐ ॥ ॥ सर्वविद्या उक्त्वा सोहं नाम विदेवा
स्मिनात्मविदितिवचनात्सर्वस्य ब्रह्म नामत्वात्तदुपसंहारः कार्यः । नामत्वात्सर्वविद्यानां गुणानामुपसंहृतिः ।
कार्यैव ब्रह्मणि परेनात्र कार्या विचारणेति ब्रह्मतर्क इति चेत्सत्यं । उक्तो ह्युपसंहारः । तत्प्रमाणमप्यस्येव । नामवा ए
ता ब्रह्मणः सर्वविद्यास्तस्मादेकः सर्वगुणैर्विचिंत्य इति कौंडिन्यश्रुतौ ॥ २ ॥ ॥ ॐ प्राप्तेश्च समंजसं ॐ ॥ ॥ युज्य
ते चोपसंहारो नुपसंहारश्च योग्यताविशेषात् । गुणैस्सर्वैरुपास्यो सौ ब्रह्मणा परमेश्वरः । अन्यैर्यथाक्रमंचैव मानुषैः
कैश्चिदेव त्विति भविष्यत्पर्वणि ॥ ३ ॥ ॥ ॐ सर्वा भेदादन्यत्रैव ॐ ॥ ॥ सर्वगुणयुक्तत्वेनोपासनादन्यत्रैव फले ब्र
ह्मादयो भवन्ति । संपूर्णोपासनाद्ब्रह्मा संपूर्णानंदभाग भवेत् । इतरेतु यथायोगं सम्यङ्मुक्तौ भवन्ति हीति पाद्वे ॥ ४ ॥

भाष्यं.

तृ. तृ.

४।११

॥ १३५ ॥

सर्वेषांमुमुक्षूणांकियन्नियमेनोपास्यमित्यतआह ॥ १॥ ॐ^{१२}आनंदादयःप्रधानस्यॐ ॥ ॥ प्रधानफलस्यमोक्ष
स्यार्थेआनंदोज्ञानंसदात्मेत्युपास्यएव । सच्चिदानंदआत्मेतिब्रह्मोपासाविनिश्चिता । सर्वेषांचमुमुक्षूणांफलसा
म्यादपेक्षितेतिब्रह्मतर्के ॥^{१२}॥ ॥ ॐ^{१३}प्रियंशिरस्खाद्यप्राप्तिरुपचयापचयौहिभेदेॐ ॥ ॥ फलभेदार्थमुपचयाप
चययोर्भावान्नसर्वेषांप्रियशिरस्खादिगुणोपासाप्राप्तिः । नैवसर्वगुणाःसर्वैरुपास्यामुक्तिभेदतः । विरिंचस्यैवय
न्मुक्तावानंदस्यसुपूर्णतेतिवाराहे ॥^{१३}॥ ॥ ॐ^{१४}इतरेत्वर्थसामान्यात्ॐ ॥ ॥ इतरेगुणाःफलसाम्यापेक्षयोप
संहर्तव्या ॥^{१४}॥ ॥ उपसंहारानुपसंहारप्रमाणमाह ॥ ॥ ॐ^{१५}आध्यानायप्रयोजनाभावात्ॐ ॥ ॥ आध्यानार्थहिस
र्वेगुणाउच्यंतेप्रयोजनांतराभावात् । ज्ञानार्थमथध्यानार्थगुणानांसमुदीरणा । ज्ञातव्याश्चैवध्यातव्यागुणाःसर्वे
प्यतोहरेः । नान्यत्प्रयोजनंज्ञानाध्यानात्कर्मकृतेरपि । श्रवणाच्चाथपाठाद्वाविद्याभिःकिंचिदिष्यतइतिपरमसं
हितायां । गुणाःसर्वेपिवेत्तव्याध्यातव्याश्चनसंशयः । नान्यत्प्रयोजनंमुख्यंगुणानांकथनेभवेत् । ज्ञानध्यानसमा
योगाद्गुणानांसर्वशःफलं । मुख्यंभवेन्नचान्येनफलंमुख्यंकचिद्भवेदितिबृहत्तन्त्रे ॥^{१५}॥ ॐ^{१६}आत्मशब्दाच्चॐ ॥ ॥
आत्मेत्येवोपासीतेत्यनुपसंहारेप्रमाणं ॥^{१६}॥ ॥ ॐ^{१७}आत्मगृहीतिरितरवदुत्तरात्ॐ ॥ ॥ नचानंदादयःप्रधान

ब्रह्मसू०
॥ ५४ ॥

स्येत्युक्तिविरोधः। यतः सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति वदेवात्मशब्दगृहीतिः। अत्र ह्येते सर्व एकी भवन्ती
त्युत्तरात्। आनंदानुभवत्वाच्च निर्दोषत्वाच्च भण्यते। नित्यत्वाच्च तथात्मेति वेदवादिभिरीश्वर इति बृहत्तन्त्रे ॥ १९ ॥
॥ ॥ ॐ ॐ न्वयादिति चेत् स्यादवधारणात् ॐ ॥ ॥ सर्वगुणानामन्वय आत्मशब्दे भवति। आप्तव्याप्तेरात्मशब्दः
परमस्य प्रयुज्यत इति वचनादिति चेत् सत्यं। स्याच्चैवं आत्मेत्येवेत्यवधारणात्। अन्यथा सर्वोपसंहारवचनविरो
धात् ॥ १० ॥ ॥ ॐ ॐ कार्याख्यानादपूर्वं ॐ ॥ ॥ अलौकिकास्तस्य गुणा ह्युपास्या अलौकिकं मुक्तिकार्यं यतो
स्येति कार्याख्यानादन्यत्रादृष्टा एव गुणा उपास्याः ॥ ११ ॥ ॥ ॐ ॐ समान एव चाभेदात् ॐ ॥ ॥ अपूर्वत्वेऽपि स
मानानामेवोपसंहारः। न तु त्रिविक्रमत्वादीनां कादाचित्कानां पृथक्त्वेन। नित्यविक्रान्त्यादिष्वंतर्भावात् ॥ २० ॥
॥ ॥ ॐ ॐ संबंधादेव मन्यत्रापि ॐ ॥ ॥ परमात्मसंबन्धित्वेन नित्यत्वात् त्रिविक्रमत्वादिष्वप्युपसंहार्यत्वं युज्यते।
गुणास्त्रैविक्रमाद्यास्तु संहर्तव्यानसंशयः। विरिंचस्यैव नान्येषां सह सर्वगुणाधिक इति बृहत्तन्त्रे ॥ १२ ॥ ॥ ॐ
नैवाविशेषात् ॐ ॥ ॥ नवात्मशब्देन सर्वगुणगृहीतिः। अधिकारिविशेषात् ॥ २२ ॥ ॐ ॐ दर्शयति च ॐ ॥ ॥
सर्वान्गुणानात्मशब्दो ब्रवीति ब्रह्मादीनामितरेषां न चैवेति भाल्लवेयश्रुतिः ॥ १३ ॥ ॥ ॐ ॐ संभूतिद्युव्याप्त्यपि चा

भाष्यं.
तृ. तृ.
१४। २४

॥ १३६ ॥

तःॐ ॥ ॥ संभृतिद्युव्याप्ती अपि देवादीनामुपसंहर्तव्येनान्येषां । अतएव योग्यताविशेषात् । देवादीनामुपास्या
स्तुभृतिव्याध्यादयोगुणाः । आनंदाद्यास्तु सर्वेषामन्यथानर्थकृद्भवेदिति ब्रह्मतर्के ॥ १४ ॥ यस्यां विद्यायां महागु
णा उच्यन्ते सोत्तमानां । इतराऽन्येषामिति चेन्न ॥ ॥ ॐ पुरुषविद्यायामपि चेतरेषामनाम्नानात् ॐ ॥ ॥ पुरुषसू
क्तोक्तविद्यायामपि केषां चिद्गुणानामनाम्नानात् । सर्वतः पौरुषेसूक्ते गुणा विष्णोरुदीरिताः । तत्रापि नैव सर्वेपि
तस्मात्कार्योपसंहतिरिति ब्रह्मतर्के ॥ १५ ॥ ॥ ॐ वेद्यार्थभेदात् ॐ ॥ ॥ भिंधिविद्यश्रुणीहीति फलभेदेन सर्वशः ।
यत्यादीनां तेष्वयोगान्नाधिकारैकता भवेत् । अयोग्योपासनादीयुरनर्थचार्यनाशनमिति बृहत्तन्त्रे ॥ १६ ॥ मुक्त
स्योपासनाकर्तव्यानवेति । अतो ब्रवीति ॥ ॥ ॐ हौ नौ तूपायनशब्दशेषत्वात्कुशाच्छंदस्तुत्युपगानवत्तदुक्तं ॐ ॥
नियतस्वाध्यायानंतरं स्वेच्छया कुशाग्रहणस्तुत्युपगानवदेव मोक्षउपासनादि । ब्रह्मविदाप्नोति परमिति मोक्ष
वाक्यशेषत्वादितरेषां । तच्चोक्तं । एतत्सामगायत्रास्तइत्यादि । ब्रह्मतर्के च । मुक्ता अपि हि कुर्वन्ति स्वेच्छया
पासनं हरेः । नियमानंतरं विप्राः कुशाद्यैरप्यधीयत इति । कृष्णो मुक्तैरिज्यते वीतमोहैरिति च भारते ॥ १७ ॥ ॐ
सांपर्यायेतर्तव्याभावात्तथाह्यन्ये ॐ ॥ ॥ स्वेच्छयैवेत्यंगीकर्तव्यं । मुक्तस्य तीर्णत्वात् । तीर्णो हितदा सर्वाञ्छो

ब्रह्मसू०
॥ ५५ ॥

कान् हृदयस्य भवतीति ह्यन्ये पठन्ति । वायुप्रोक्ते च । स्थितप्रज्ञत्वमाप्ताये ज्ञानेन परमात्मनः । ब्रह्मलोकंगताः सर्वे ब्रह्मणा च परंगताः । तीर्णतर्तव्यभागाश्च स्वेच्छया पासते परमिति ॥ १७ ॥ कर्मापि कुर्वन्ति न वेत्यत आह ॥ ॥ ॐ छन्दो देत उभया विरोधात् ॐ ॥ ॥ स्वेच्छया कुर्वन्ति न वा । बन्धप्रत्यवाययोरभावात् ॥ २९ ॥ ॐ गन्ते रर्थवत्त्वमुभयथान्यथा हि विरोधः ॐ ॥ ॥ बन्धप्रत्यवायाभावे हि मोक्षस्यार्थवत्त्वं । अन्यथा मोक्षत्वमेव न स्यात् । कदाचित् कर्म कुर्वन्ति कदाचिन्नैव कुर्वन्ते । नित्यज्ञानस्वरूपत्वान्नित्यं ध्यायन्ति केशवं । तीर्णतर्तव्यभागाये प्राप्तानंदाः परात्मनः । प्रत्यवायस्य बन्धस्याप्यभावात् स्वेच्छया भवेदिति ब्रह्माण्डे ॥ ३० ॥ ॐ उपपन्नस्तल्लक्षणार्थोपलब्धेर्लोकवत् ॐ ॥ ॥ उपपन्नश्चैवं भावः । प्राप्तत्वात् तल्लक्षणस्य फलस्य । यथा लोके विध्यर्थत्वेन विष्णुक्रमणादिकं कृत्वा समाप्तकर्म स्वेच्छया करोति न करोति च ॥ ३१ ॥ ॥ ॐ अनियमः सर्वेषामविरोधाच्छब्दानुमानाभ्यां ॐ ॥ ॥ प्राप्तज्ञानानामपि केषांचिन्मुक्तिप्राप्तिः केषांचिन्न । यथोपसंहारनियम इति न मन्तव्यं । सर्वे गुणा ब्रह्मणैव ह्युपास्यानान्यैर्देवैः किमु सर्वैर्मनुष्यैरित्युपसंहारे विरोधादन्यत्राविरोधात् । न कश्चिद्ब्रह्मवित्सृतिमनुभवति मुक्तो ह्येव भवति तस्मादाहुः सृतिहेतीति कौण्डिन्यश्रुतेश्च । यथा केषांचिन्मोक्ष एव मन्येषामित्यनुमानाच्च ॥ ३२ ॥ ॥ ॐ यावदधिकारमव

भाष्यं.
तृ. तृ.
२० । ३३

॥ १३७ ॥

स्थितिराधिकारिकाणां ॐ ॥ ॥ यथायथाधिकारोविशिष्यतेएवंमुक्तावानंदोविशिष्यते । मनुष्येभ्योगंधर्वा
णांगंधर्वेभ्यऋषीणामृषिभ्योदेवानांदेवेभ्यइंद्रस्यइंद्राद्भुद्रस्यरुद्राद्ब्रह्मणएपह्येवशतानंदइतिचतुर्वेदशिखायां ।
अध्यात्मेच । ज्ञानंचोपासनंचैवमुक्तावानंदएवच । यथाधिकारंदेवानांभवत्येवोत्तरोत्तरमिति ॥ ३३ ॥ ॐ
ॐक्षरधियांत्वविरोधःसामान्यतद्भावाभ्यामौपसदवत्तदुक्तं ॐ ॥ ॥ नचासमत्वेनविरोधोभवति । ब्रह्मधीत्वा
दोषाभावसाम्यादुत्तमेभ्योन्येषांभावाच्च । औपसदवच्छिष्यवत् । उक्तंचतुरश्रुतौ । नानाविधाजीवसंघाविमु
क्तौनचैवतेषांब्रह्मधियांविरोधः । दोषाभावाद्गुरुशिष्यादिभावाल्लोकेपिनासौकिमुतेषांविमुक्तेरिति ॥ ३४ ॥
॥ ॥ ॐ इयं दामननात् ॐ ॥ ॥ नामाद्यारभ्यप्राणांतमुत्तरोत्तरमुत्तमत्वमुक्तं । नप्राणात्किंचिद्भूयउक्तं । त
थापिपूर्ववत्स्यादिति नवाच्यं । प्राणोवावसर्वेभ्योभूयान्नहिप्राणाद्भूयान्प्राणोह्येवभूयांस्तस्माद्भूयान्नामेतिकौठ
रव्यश्रुतेः ॥ ३५ ॥ ॐ अंतैराभूतग्रामवदितिचेत्तदुक्तं ॐ ॥ ॥ यथाभूतग्रामएकस्मादेकउत्तमोस्त्येव । एवंप्राणा
दपिपरमात्मानमंतराविद्यतइतिचेन्न । प्राणादुत्तमाभावेप्रमाणमुक्तं अन्यत्रोत्तमाभावेनप्रमाणं । दृश्यतेचान्य
त्रोत्तमत्वं ॥ ३६ ॥ ॐ अन्यथाभेदानुपपत्तिरितिचेन्नोपदेशवत् ॐ ॥ ॥ प्राणस्यसर्वोत्तमत्वेपरमात्मनाभेदानुप

ब्रह्मसू०

॥ ५६ ॥

पत्तिरिति चेन्न । श्रुत्युपदिष्टवदुपपत्तेः । अन्येभ्यः प्राणस्योत्तमत्वं तस्मात्परमात्मनोऽप्युपदिष्टं ॥ २१ ॥ नेति चेन्न
॥ ॥ ॐ व्यतिहारो विशिषंति हीतरवत् ॐ ॥ ॥ उक्तं प्राणात्परमात्मन उत्तमत्वं पूर्वोक्ताध्याहारेण । एष तु वा अ
तिवदतीति विशिषंति हि । यथे तरेषु विशेषणं । उत्तमत्वं हि देवानां मुक्तावपि हिमानवात् । तेभ्यः प्राणस्य तस्माच्च
नित्यमुक्तस्य वैहरेरिति बृहत्तन्त्रे ॥ २२ ॥ कृतिर्निष्ठा विज्ञानमित्यादीनां भेदाद्ब्रह्मवत्तमा इति चेन्न ॥ ॥ ॐ सैव हि स
त्यादयः ॐ ॥ ॥ सत्यादिगुणास्तस्या एव परदेवतायाः स्वरूपभूताः । ब्रह्मतर्के च । नामादिप्राणपर्यं ताद्यो हि स
त्यादिरूपवान् । तस्मै नमो भगवते विष्णवे सर्वजिष्णव इति । सत्याद्या अहमात्मांता यद्गुणाः समुदीरिताः । तस्मै
नमो भगवते यस्मादेव विमुच्यत इति चाध्यात्मे ॥ २३ ॥ प्रकृतेरपि जन्मादेः संसारप्राप्तेः किमिति नामादिष्वपाठ इ
त्यत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ कौमादितरत्र तत्र चायतनादिभ्यः ॐ ॥ ॥ स्वेच्छयैव मूलस्थाने स्थिताऽन्यत्रावतारान्करो
तीश्वरेच्छानुसारेण । सर्वायतना सर्वकाला सर्वेच्छा सर्वज्ञानवद्धावंधिका सैषा प्रकृतिरविकृतिरिति वत्स श्रुतेः ।
नामादयस्तु बद्धत्वान्मोचकत्वात्परोपि च । उभयोरप्यभावेन यथाव्यक्तं न तूदितं । श्रुतौ तथा जीवपरावुच्येते किं
चनेतरत् । नोच्येते च तदा तत्त्वद्वयं वै समुदाहृतमिति ब्रह्मतर्के ॥ २४ ॥ ॐ आदिरादलोपः ॐ ॥ ॥ अबद्धत्वेऽपि भक्ति

भाष्यं.

तृ. तृ.

२४ । ४१

॥ १३८ ॥

विशेषादेवोपासनाद्यलोपस्तस्याभवति । यथाश्रीनित्यमुक्तापिप्राप्तकामापिसर्वदा । उपास्तेनित्यशोविष्णुमे
 वंभक्तोहरेर्भवेदितिबृहत्तन्त्रे ॥^{४१}॥ ॐ उपस्थितेस्तद्वचनात् ॐ ॥ ॥ अनादिकालेभगवत्संबंधित्वाद्युज्यतेच
 नित्यमुक्तत्वंतस्याः । द्वावेतावनादिनित्यावनादियुक्तौनित्यमुक्तावनादिकृतौनित्यकृतौयोयंपरमोयाचप्रकृ
 तीरमतेह्यस्यांपरमोरमतेह्यस्मिन्प्रकृतिःस्वस्मिन्निहिरमतेपरमोनस्वस्मिन्प्रकृतिरतएनमाहुःपरमइतीतिगौपव
 नश्रुतिवचनात् ॥^{४२}॥ दर्शनार्थंहुपासनंतच्चश्रवणादेरेवभवति । अतःकिमर्थमित्यत्रोच्यते ॥ ॥ ॐ तन्निर्धा
^{४३}रणार्थनियमस्तदृष्टेःपृथग्ध्यप्रतिबंधःफलं ॐ ॥ ॥ तत्त्वनिश्चयोवेदार्थनियमश्चब्रह्मदृष्टेःपृथगेव । हिशब्दे
 नआत्मावाअरेद्रष्टव्यःश्रोतव्योमंतव्योनिदिध्यासितव्यइतिश्रुतिसूचयति । श्रवणादिफलंचाज्ञानविपर्ययादि
 दर्शनप्रतिबंधनिवृत्तिः । ब्रह्मतर्केच । श्रुत्वामत्वातथाध्यात्वातदज्ञानविपर्ययौ । संशयंचपराणुद्यलभतेब्रह्म
 दर्शनमिति ॥^{४४}॥ ॥ ॐ प्रदानवदेवहितदुक्तं ॐ ॥ ॥ नचश्रवणादिमात्रेणब्रह्मदृष्टिर्भवति । किंतुसे
 तिकर्तव्येन । यथागुरुदत्तंतथैवभवति । आचार्यवान्पुरुषोवेदेतिहुक्तं ॥^{४५}॥ गुरुप्रसादःस्वप्रयत्नोवावलवा
 नितिनिगद्यते ॥ ॥ ॐ लिंगंभूयस्वात्तद्विवलीयस्तदपि ॐ ॥ ॥ ऋषभादिभ्योविद्यांज्ञात्वापिसत्यका

ब्रह्मसू०

॥ ५७ ॥

मेनभगवांस्त्वेवमेकामेब्रूयात् । श्रुतं ह्येवमेभगवद्दृशेभ्यः । आचार्याच्चेवविद्याविदितासाधिष्ठंप्रापयतीतिवच
नात् । अत्रहनकिंचनवीयायेत्यनुज्ञानादुपकोसलवचनाच्च । लिंगभूयस्त्वादुरूपसादएवबलवान् । तर्हिता
वतालमिति नमंतव्यं । श्रोतव्योमंतव्यइत्यादेस्तदपिकर्तव्यं । वाराहेच । गुरुप्रसादोबलवान्नतस्माद्वलवत्तरं ।
तथापिश्रवणादिश्चकर्तव्योमोक्षसिद्धयइति ॥ २७ ॥ ॥ ॐ पूर्वविकल्पः प्रकरणात्स्याक्रियामानसवत् ॐ ॥ ॥
नचपूर्वप्राप्तएवगुरुरिति नियमः । समग्रानुग्रहं चेत्पश्चात्तनः करोति स्वयमेव तदा विकल्पः स्यात् । मानसक्रियाव
त् । यथोभयोर्ध्यानयोः समयोः । पूर्वस्मादुत्तमोलब्धः स्वयमेव गुरुर्यदि । गृहीयादविचारेण विकल्पः समयो
र्भवेत् । समग्रानुग्रहाभावात्सत्यकामः स्वकंगुरुं । ऋपभाद्यनुज्ञयाचैवप्रापतस्माद्वियुज्यतइतिबृहत्तन्त्रे । सम
ग्रानुग्रहंकश्चित्स्वयमेवसमोयदि । कुर्यात्पुनश्चगृहीयादविरोधेनकामतः । ध्यानयोः समयोर्यद्वद्विकल्पः का
मतोभवेत् । एवंगुरोर्द्वितीयस्यविकल्पोग्रहणेपिचेतिमहासंहितायां ॥ २६ ॥ ॐ अतिदेशाच्च ॐ ॥ ॥ ब्रह्मोपा
स्वब्रह्मोपचरस्वतच्छृणुहितत्त्वामवतु । यथाब्रह्मोपचरेयथामामुपचरेयैवान्येस्मद्विधाः श्रेयसश्चतानुपास्वता
नुपचरस्वतेभ्यः शृणुहितेत्वामवंत्वितिपौष्यायणश्रुतावतिदेशाच्च ॥ २८ ॥ नचकर्मणैवहिसंसिद्धिमास्थिता

भाष्यं.

तृ. तृ.

२९। ४८

॥ १३९ ॥

जनकादय इत्यादिनाऽन्यन्मोक्षसाधनं ॥ ॥ ॐ विद्यैर्वैतुनिर्धारणात् ॐ ॥ ॥ तमेवंविदित्वातिमृत्युमेतिना
न्यःपंथाविद्यतेअयनायेतिनिर्धारणाद्विद्यैवमोक्षः ॥ १८ ॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ॥ नकेवलंविद्ययाकिंत्वपरोक्ष
ज्ञानेनैवच । सर्वान्परोमाययायंसिनीतेदृष्ट्वैवतमुच्यतेनापरेणेतिकौशिकश्रुतेः ॥ १९ ॥ ॥ ॐ श्रुत्यादिवली
यस्वाच्चनबाधः ॐ ॥ ॥ सावधारणावलवतीश्रुतिः । इन्द्रोश्वमेधाञ्छतमिष्ट्वापिराजाब्रह्माणमीज्यंसमुवाचोप
सन्नः । नकर्मभिर्नधनैर्नैवचान्यैःपश्येत्सुखंतेनतत्त्वंब्रवीहीतिवलवल्लिंगं । नास्त्यकृतःकृतेनेत्युपपत्तिश्च । कर्म
णावध्यतेजंतुर्विद्ययाचविमुच्यते । तस्मात्कर्मनकुर्वतियतयःपारदर्शिन इतियुक्तिमद्भगवद्वचनं । अतो न प्रमा
णांतरबाधः । कर्मणैवेत्ययोगव्यवच्छेदः ॥ २० ॥ ॥ ॐ अंनुबंधादिभ्यश्च ॐ ॥ ॥ नकेवलंश्रवणादिभिर्गुरु
प्रसादेनचब्रह्मदर्शनं । किंतुभक्त्यादिभिश्च । सर्वलक्षणसंपन्नःसर्वज्ञोविष्णुतत्परः । यद्गुरुःसुप्रसन्नःसन्दद्यात्त
न्नान्यथाभवेत् । तथाप्यनादिसंसिद्धभक्त्यादिगुणपूगतः । लभेद्गुरुप्रसादंचतस्मादेवचतद्भवेदिति । भक्तिर्वि
ष्णौगुरौचैवगुरोर्नित्यप्रसन्नतां । दद्याच्छमदमादिश्चतेनचैतेगुणाःपुनः । तैःसर्वैर्दर्शनंविष्णोःश्रवणादिकृतं
भवेदितिचनारायणतंत्रे ॥ २१ ॥ ॥ ॐ प्रज्ञांतरपृथक्त्ववदृष्टिश्चतदुक्तं ॐ ॥ ॥ उपासनाभेदवत्तद्दर्शनभेदः । त

ब्रह्मसू०
॥ ५८ ॥

चोक्तंकमठश्रुतौ । अंतर्दृष्ट्यो बहिर्दृष्ट्योऽवतारदृष्टयः सर्वदृष्टय इति । देवावाव सर्वदृष्टयस्तेषु चोत्तरोत्तरमा ब्रह्म
णोन्येषु यथा योगं यथा ह्याचार्या आचक्षत इति । अध्यात्मे च । दृष्ट्वैव ह्यवताराणां मुच्यंते केचिदंजसा । दर्शनेनांत
रेणान्ये देवाः सर्वत्र दर्शनात् । तेषां विशेषमाचार्यो वेत्ति सर्वज्ञतां गत इति ॥ ३२ ॥ ॥ ॐ न सामान्यादप्युपलब्धेर्मृत्यु
वन्नहिलोकापत्तिः ॐ ॥ ॥ न सामान्यदर्शनमात्रेण मुक्तिः । यथामृत्युमात्रात् । नहिलोकापत्तिमात्रं मुक्तिः ।
सामान्यदर्शनाल्लोकामुक्तियोग्यात्मदर्शनादिति नारायणतंत्रे । मुच्यते नात्र संदेहो दृष्ट्या तु स्वात्मयोग्ययेति
च । दर्शनेनात्मयोग्येन मुक्तिर्नान्येन केनचिदिति चाध्यात्मे ॥ ३३ ॥ भक्तिरेवैनं नयति भक्तिरेवैनं दर्शयति भक्ति
वशः पुरुषो भक्तिरेव भूयसीति माठरश्रुतेर्न परमात्मना दर्शनमिति चेन्न । तस्यैष आत्मा विशते ब्रह्मधामेति श्रुतेः ।
कथं तर्ह्येषा श्रुतिः ॥ ॥ ॐ परेणैव शब्दस्य ताद्विध्यं भूयस्त्वात्त्वनुबन्धः ॐ ॥ ॥ परमात्मैव भक्त्या दर्शनं प्राप्य मुक्तिं द
दातीति प्रधानसाधनत्वाद्भक्तिः करणत्वेनोच्यते । मायावैभवे च भक्तिस्थः परमो विष्णुस्तयैवैनं वशं नयेत् । त
यैव दर्शनं यातः प्रदद्यान्मुक्तिमेतया । स्नेहानुबन्धो यस्तस्मिन्बहुमानपुरस्सरः । भक्तिरित्युच्यते सैव करणं परमी
शितुरिति । सर्वशब्दानां ब्रह्मणि प्रवृत्तेश्च ॥ ३४ ॥ जीवांशानां पृथगुत्पत्तेर्नानादियोग्यतापेक्षेति नमंतव्यं । कु

भाष्यं.

तृ. तृ.

३५।५५

॥ १४० ॥

तः॥॥ॐॐकैआत्मनःशरीरेभावात्ॐ॥॥अंशांशिनोरेकत्वमेव।अंशिकर्मविनिर्मितेशरीरएवांशस्यभावा
त्॥॥ॐॐव्यतिरेकस्तद्भावभावित्वान्नतूपलब्धिवत्ॐ॥॥ज्ञानादिभेदेविद्यमानेपिनांशांशिनोःपृथग्भाव
एव।तदुपासनादिभोगादंशस्य।परमसंहितायांच अंशिनस्तुपृथग्जाताअंशास्तस्यैवकर्मणा।पुनरैक्यंप्र
पद्यंतेनात्रकार्याविचारणेति॥३५॥॥ॐअंगावंबद्धास्तुनशाखासुहिप्रतिवेदंॐ॥॥ब्रह्माद्यंगदेवतावबद्धो
पासनादिप्रतिशाखंप्रतिवेदंचनोपसंह्रियते।हिशब्दात्समत्वाद्भोक्तृमत्वाद्भानांगदेवाद्युपासनं।उपसंहार्यमि
त्याहुर्वेदसिद्धांतवेदिनइतिब्रह्मतर्कवचनात्॥॥ॐमंत्रादिवद्वाऽविरोधःॐ॥॥सर्वदेवतामंत्रायथाऽधीयं
तेएवमविरोधोवा।उपासनांगदेवानांपरमांगतयाभवेत्।उपसंहतिर्विशेषेतुफलानामन्यथानतु।पुरुषाणांवि
शेषाद्वायथायोगंभविष्यतीतिबृहत्तंत्रे॥३६॥॥ॐभूमःऋतुवज्यायस्त्वंतथाचदर्शयतिॐ॥॥सर्वगुणेषुभू
मगुणस्यज्यायस्त्वंऋतुवत्।सर्वत्रसहभावात्।दीक्षाप्रायणीयोदयनीयसवनत्रयावभृथात्मकःऋतुः।भूमैवदे
वःपरमोद्युपास्योनैवाभूमाफलमेपांविधत्ते।तस्माद्भूमागुणतोवैविशिष्टोयथाऋतुःकर्ममध्येविशिष्टइतिगौपव
नश्रुतिः॥३७॥॥ॐनानाशब्दादिभेदात्ॐ॥॥शब्दोनुमातथैवाक्षोयोग्यताभेदतःसदा।ब्रह्मादीनामेकम

ब्रह्मसू०

॥ ५९ ॥

र्थबहुधादर्शयंतिहि । अतःपूर्णत्वमीशस्यनानैवैषांप्रदृश्यते । अतःफलस्यनानात्वंनानैवोपासनायतइतिब्रह्मतर्कं । अतोभूमत्वमपिनानैवोपास्यते ॥^{६०}॥ ॥ ॐविकल्पोविशिष्टफलत्वात् ॐ ॥ ॥ स्वयोग्योपासनानंतरंसामान्यस्यापिकस्यचिदुपासनंविकल्पेनभवतिविशिष्टफलापेक्षया । मुक्त्यर्थमात्मयोग्यंहिकार्यमेवह्युपासनं । नृसिंहादिकमन्यच्चदुरितादिनिवृत्तये । उपास्यतेयथायोगंनवाफलविभेदतइतिब्रह्मतर्कं ॥^{६१}॥ ॥ ॐकौम्यास्तुयथाकामंसमुच्चीयेरन्नवापूर्वहेत्वभावात् ॐ ॥ ॥ यस्ययस्यहियःकामस्तस्यतस्यह्युपासनं । तादृशानांगुणानांचसमाहारंप्रकल्पयेत् । अकामत्वान्मुमुक्षूणांनवातेषामुपासनं । तुष्ट्यर्थमीश्वरस्यैवैवोपासाविदुष्यतीतिबृहत्तंत्रे ॥^{६२}॥ ॥ ॐअंगेपुंयथाश्रयभावः ॐ ॥ ॥ अंगदेवतानांयथायथापरमेश्वरांगाश्रयत्वं । चक्षोःसूर्योअजायतेत्यादितथाभावनाकर्तव्या ॥^{६३}॥ ॐशिष्टेश्च ॐ ॥ ॥ यस्मिन्यस्मिन्योहिचांगेनिविष्टःपरस्यचिंत्यःसतथातथैवेतिपौत्रायणश्रुतेः ॥^{६४}॥ ॐसमाहारात् ॐ ॥ ॥ अंगैःपराद्येहिदेवाविसृष्टास्तत्तद्गुणान्परमेसंहरेत् । तांश्चापितत्रैवविचिंत्यदेवान्स्थानंमुमुक्षुःपरमं व्रजेतेतिकाषायणश्रुतौसमाहारवचनाच्च ॥^{६५}॥ ॐगुणसाधारण्यश्रुतेश्च ॐ ॥ ॥ साधारण्यात्सर्वगुणाःपरस्यसमाहार्यास्तत्त्वदृशोमुमुक्षोरितिमां

भाष्यं.

तृ. तृ.

४१ । ६६

॥ १४१ ॥

डव्यश्रुतेश्च ॥४१॥ ॥ ॐ नवातत्सहभावश्रुतेः ॐ ॥ ॥ नवांगदेवतोपसंहारः कार्यः । उपसंहारस्यसहाश्र
वणात् ॥४२॥ ॐ दर्शनाच्च ॐ ॥ ॥ सत्योज्ञानः परमानंदरूपआत्मेत्येवंनित्यदोपासनं स्यात् । नान्यत्किंचि
त्समुपासीतधीरः सर्वैर्गुणैर्देवगणाउपासतइतिकमठश्रुतौ ॥४३॥ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसू
त्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेतृतीयाध्यायस्यतृतीयः पादः ॥ ३ ॥ ३ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ ज्ञानसामर्थ्यमस्मिन्पादउच्यते ॥ ॥ ॐ पुरुषार्थोतः शब्दादितिवादरायणः ॐ ॥ ॥ यद्दर्शनार्थमुपास
नोक्तातस्माद्दर्शनात्सर्वपुरुषार्थप्राप्तिरितिवादरायणोमन्यते । यंयंलोकंमनसासंविभातिविशुद्धसत्त्वःकामय
तेयांश्चकामान् । तंतंलोकंजयतेतांश्चकामांस्तस्मादात्मज्ञं ह्यर्चयेद्भूतिकामइतिशब्दात् ॥१॥ ॐ शेषत्वात्पुरुषा
र्थवादोयथान्येष्वितिजैमिनिः ॐ ॥ ॥ अस्येवमोक्षसाधनत्वंज्ञानस्यस्वर्गादिषुतत्साधनकर्मशेषत्वेन । स्वर्गध
नाद्देहतोवैगृहाच्चप्राप्स्यंतिधीरानत्वधीराः कुतश्चिदिति वदतिजैमिनिः ॥२॥ ॐ आचारदर्शनात् ॐ ॥ ॥ ज्ञा
निनामेवदेवादीनामाचारदर्शनात् ॥३॥ ॐ तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ॥ यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयोपनिपदात्तदेववीर्य
वत्तरंभवतीतिशेषत्वश्रुतेः ॥४॥ ॐ समन्वारंभणात् ॐ ॥ ॥ कर्मैवदेहंदैविकंमानुषंवाप्यन्वारभेन्नापरस्तत्र

ब्रह्मसू०

॥ ६० ॥

हेतुः । भोगांस्तदीयांश्च यथाविभागं ददातिकर्मेव शुभाशुभं यदि तिमाठरश्रुतेश्च । संशब्दः प्राधान्यं दर्शयति ॥ १ ॥ ॐ तद्वतो विधानात् ॐ ॥ ॥ ज्ञानी च कर्माणि सदोदितानि कुर्यादकामः स ततं भवेतेति कमठश्रुतौ ज्ञानवतोऽपि विधानात् ॥ १ ॥ ॐ नियमाच्च ॐ ॥ ॥ कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतः समाः । एवं त्वयि नान्यथेतोस्ति न कर्मलिप्यते नर इति ॥ १ ॥ ॐ अधिकोपदेशाच्च वादरायणस्यैवं तद्दर्शनात् ॐ ॥ ॥ ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवापवर्गो ज्ञानादेव सर्वे कामाः संपद्यन्ते । तथापि यथायथा कर्म कुरुते तथा तथा अधिको भवतीति कौंठरव्यश्रुतेः । युधिष्ठिरादीनां राजसूयादिना फलाधिक्यदर्शनाच्चेति वादरायणस्य मतं ॥ १ ॥ ॐ तुल्यं तु दर्शनं ॐ ॥ ॥ राजसूयादिकृतावकृतौ च सममेव तेषां विज्ञानं । विज्ञातमेतत्सर्वेषां मुनीनां ब्रह्मदर्शनात् । स्यादेव मोक्षो नान्यस्मादिति तत्रापि चित्रता । स्वर्गादयः कर्मणैव नान्येनेत्यपरे विदुः । ज्ञानेनाधिक्यमित्याहुर्जैर्मिन्याद्यास्तु केचन । अदृष्टमेव ज्ञानेन दृष्टं नैवोपलभ्यते । इति केचिद्विदः प्राहुर्व्यासशिष्या इमेऽखिलाः । यस्माद्व्यासमतं सर्वसत्यमेव ततोऽखिलं । यथाऽऽकाशस्त्वनंतोऽपि व्यामोहस्तावधिस्तथा । प्रादेशोऽपि हि सत्येन तथैतेषां मतानि तु । स्वयं तु भगवान्व्यासो व्यासज्ञानमहाशुमान् । अनन्ताकाशवत्पश्यन्निखिलं पुरुषोत्तमः । ज्ञानेनैवाप्यते सर्वकर्मणा

भाष्यं.

तृ. च.

११९

॥ १४२ ॥

त्वधिकं भवेत् । इति प्राह महायोगी पुमर्थानां विनिर्णयमिति भविष्यत्पर्वणि । ज्ञानिनामपि देवानां विशेषः कर्म
भिर्भवेत् । चीर्णेऽकृते वा ज्ञानस्य न विशेषोऽस्ति कर्मणीति ब्रह्मतर्के ॥^{११}॥ सर्वेषां पुरुषार्थापेक्षित्वा ज्ञानाधिकारि
तेत्यत आह ॥ ॥ ॐ अं सार्वत्रिकी ॐ ॥ ॥ न सर्वेषामधिकारः ॥^{१२}॥ ॐ विभागः शतवत् ॐ ॥ ॥ नवकोट्यो हि
देवानां तेषां मध्ये शतस्य तु । सोमाधिकारो वेदोक्तो ब्रह्मणी द्विशताधिके । यथा तथैवासंख्येयाः प्रजास्तासु किया
ञ्जनः । ज्ञानाधिकारी संप्रोक्तो विष्णुपादैकसंश्रय इति वचनात्सुखापेक्षा साम्येऽपि विभाग इष्यते धिकारार्थं ॥^{१३}॥
कस्याधिकारः ॥ ॥ ॐ अं अध्ययनमात्रवत् ॐ ॥ ॥ अवैष्णवस्य वेदेऽपि ह्यधिकारो न विद्यते । गुरुभक्तिविहीनस्य
शमादिरहितस्य च । न च वर्णावरस्यापि तस्मादध्ययनान्वितः । ब्रह्मज्ञाने तु वेदोक्ते ह्यधिकारी सतां मत इति ब्रह्म
तर्के । पठेद्वेदानथार्थानधीयीताथ विचार्य ब्रह्मविंदेदिति कौपारवश्रुतिः ॥^{१४}॥ ॥ ॐ नानाविशेषात् ॐ ॥ ॥ न सा
मान्येनाधिकारो देवादीनां । अथ पुमर्थसाधनान्यथो धर्मो ज्ञानमित्युत्तरोत्तरं तत्राधिकारिणो मनुष्या ऋषयो दे
वा इत्युत्तरोत्तरमिति कौण्डिन्यश्रुतिः ॥^{१५}॥ ॥ अथ मुनिरमौनं च मौनं च निर्विद्याथ ब्राह्मणः स ब्राह्मणः केन स्याद्येन
स्यात्तेनेदृश एवेति ज्ञानिनो यथेष्टाचरणं विधीयत इत्यत आह ॥ ॥ ॐ स्तुतये नुमतिर्वा ॐ ॥ ॥ न विधिः । ज्ञानि

ब्रह्मसू०

॥ ६१ ॥

नःस्तुतयेऽनुमतिमात्रंवा । युज्यतेच ॥^{१४}॥ ॐ कौंमकारेणचैके ॐ ॥ ॥ कामचाराः कामभक्षाः कामवादाः कामेनैवेमंदेहमुत्सृज्याथपरात्परमीयुरनारंभणमितिचैकेपठंति ॥^{१५}॥ ॐ उपमर्दच ॐ ॥ ॥ ओमित्युच्चार्यांतरिममात्मानमभिपश्योपमृद्यपुण्यंचपापंचकाममाचरंतोब्रह्मानुव्रजंतीतिचतुरश्रुतौ ॥^{१६}॥ ॐ ऊर्ध्वरेतः सुचशब्देहि ॐ ॥ ॥ नतावताकामचाराणांज्ञानेऽधिकारः । य इमंपरमंगुह्यमूर्ध्वरेतस्सुभाषयेत् । नतथाविद्यतेभूयान्यंप्राप्या न्येपिभूयसइतिमाठरश्रुतेः ॥^{१७}॥ ॐ परामर्शजैमिनिरचोदनाचापवदतिहि ॐ ॥ ॥ प्रातरुत्थायसंध्यामुपासीतयत्संध्यामुपासतेब्रह्मैवतदुपासतेऽथदेवान्नमेजुहुयाद्वेदानावर्तयीतनान्यत्किंचिदाचरेन्नसुरांपिबेन्नपलां डुंभक्षयीतनभृशंवदेन्नविस्मरेदात्मानंसोमंपिबेद्धुतशेषेणवर्तयेदित्युक्ताचारपरामर्शेनविधिवंधवर्जितत्वेन कामतएवतस्यचरणंकामचारइतिजैमिनिर्मन्यते । नचनिपिद्धंकर्मकर्तव्यमेवेतिचोदना । ब्राह्मणोनहंतव्यइत्याद्यपवादश्च ॥^{१८}॥ ॐ अनुष्ठेयंवादरायणः साम्यश्रुतेः ॐ ॥ ॥ अनुष्ठेयानांमध्यएवकामतश्चरणंकामतोनिवृत्तिरितिवादरायणोमन्यते । केनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशएवेतिसाम्यश्रुतेः । यस्त्वात्मरतिरेवस्यांदात्मतृप्तश्चमानवः । आत्मन्येवचसंतुष्टस्तस्यकार्यंनविद्यतइतिभगवद्रचनाच्च ॥^{१९}॥ ॐ विधिर्वाधौरणवत् ॐ ॥ ॥ के

भाष्यं.

तृ. च.

४। २०

॥ १४३ ॥

नस्याद्येनस्यादिति विधिर्वा । यथावेदधारणं त्रैवर्णिकानां विहितं नान्येषां । एवं स्वमतानुसारिणी प्रवृत्तिर्ज्ञा-
निनां विहिता । न तत्राधर्मशंकाकार्या । नान्येषामिति वा । स्वेच्छयैव प्रवृत्तिस्तु ब्रह्मणो विधिचोदिता । ना-
शंक्यं तन्मतं कापि विष्णोः प्रत्यक्षचोदना । इतरेषां न विहिता स्वेच्छावृत्तिः कथंचनेति ब्राह्मे ॥^{२०} ॥ ॐ स्तुतिमा-
त्रमुपादानादिति चेन्नापूर्वत्वात् ॐ ॥ ॥ स्तुतिमात्रमेव स्वेच्छाचरणं न विधिः । तैरपि सामान्यविधिस्वीकारा-
दिति चेन्न । अपूर्वत्वात् । परवशत्वात् । सर्वविध्यतिक्रमेण स्तुतिमात्रविषयत्वं परब्रह्मण एव हि । विधीना-
विषयास्त्वन्ये ब्रह्मणः स्वेच्छया कृतौ । परस्य ब्रह्मणो ह्येव सर्वविध्यतिदूरतेति ब्रह्मतर्के ॥^{२१} ॥ ॐ भौ वशब्दाच्च
ॐ ॥ ॥ यथाविधानमपरे विधिर्भावे प्रजापतेः । ब्रह्मणः परमस्यैव सर्वविध्यतिदूरतेति चतुरश्रुतौ ॥^{२२} ॥ ॐ पौ-
रिप्लवार्था इति चेन्न विशेषितत्वात् ॐ ॥ ॥ केन स्याद्येन स्यादित्यादयः स्थिरत्वनिवृत्त्यर्था इति चेन्न । त्रेधा हि ज्ञानानि
नो ह वाव भवंति विधिनियता अनियताः स्वेच्छानियता इति विधिनियता मनुष्या अनियता हि देवा ब्रह्मैव स्वे-
च्छानियत इति गौपवनश्रुतौ विशेषितत्वात् ॥^{२३} ॥ ॐ तैथा चैकवाक्योपबन्धात् ॐ ॥ ॥ एवं सति विधिवाक्या-
नां स्वेच्छावृत्तिवाक्यानां च संबंधो भवति ॥^{२४} ॥ ॐ अतएव चाग्नीधनाद्यनपेक्षा ॐ ॥ ॥ अतएव ज्ञानस्य मोक्ष-

ब्रह्मसू०

॥ ६२ ॥

दाने नाग्निहोत्राद्यपेक्षा । ब्रह्मतर्के च । येषां ज्ञानं समुत्पन्नं तेषां मोक्षो विनिश्चितः । शुभकर्मभिराधिक्यं विपरी-
तैर्विपर्ययः । स्वेच्छानुवृत्त्यैव भवेद्ब्रह्मणः प्रायशस्तथा । देवानामपि सर्वेषां विशेषादुत्तरोत्तरमिति ॥^{२५}॥ ॐ^{२६}सर्वा
पेक्षा च यज्ञादिश्रुतेरश्वत् ॐ ॥ ॥ सर्वधर्मापेक्षा च ज्ञानस्योत्पत्तौ विविदिपंतियज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेनेति
श्रुतेः । यथा गतिनिष्पत्त्यर्थमश्वदयोपेक्ष्यंते न निष्पन्नगतेर्ग्रामादिप्राप्तौ ॥^{२६}॥ ॐ^{२७}शमदमाद्युपेतः स्यात्तथापितु
तद्विधेस्तदंगतया तेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् ॐ ॥ यद्यपि ज्ञानेनैव मोक्षो नियतस्तथापि ज्ञानी शमदमाद्युपेतः स्यात् ।
आचार्याद्विद्यामवाप्यैतमात्मानमभिपश्यन् शांतो भवेद्दांतो भवेदनुकूलो भवेदाचार्यपरिचरेत्परिचरेदाचार्य
मिति माठरश्रुतौ ज्ञानिनोपि तद्विधेः । ब्राह्मीं वा वत उपनिषदमब्रूमेति तस्यैतपोदमः कर्मेति प्रतिष्ठा वेदाः सर्वांगा
निसत्यमायतनं यो वा एतामुपनिषदमेवं वेदेति ज्ञानांगतया तेषामवश्यानुष्ठेयत्वात् । यस्य ज्ञानं तस्य मोक्ष इति ना-
त्र विचारणा । तस्य शांत्या दयों गानि तस्मात्तेषामनुष्ठितिः । अवश्य करणीया स्यादन्यथा ल्पफलं भवेदित्याभेदे ।
तु शब्दः पूर्णफलार्थत्वं सूचयति ॥^{२७}॥ ॐ^{२८}सर्वान्नानुमतिश्च प्राणात्यये तद्दर्शनात् ॐ ॥ ॥ यदि ह वा अप्येवं विनिश्चि-
लं भक्ष्यीतैवमेव स भवतीति सर्वान्नानुमतिः प्राणात्ययविषया । न वा अजीविष्यमिमान् खादन्निति होवाच का

भाष्यं-

तृ. च.

४।२८

॥१४४॥

मोमउदपानमितिदर्शनात्॥^{२८}॥ॐॐवाधाच्चॐ॥ ॥अन्याय्यचरणाभावेनहिज्ञानस्यबाधनं।अतोविद्वान
पिन्याय्यंवर्तेतोत्कर्षसिद्धयइतिब्रह्मतर्के॥^{२९}॥ॐॐपिस्मर्यतेॐ॥॥अतीतानागतज्ञानीत्रैलोक्योद्धरणक्षमः।
एतादृशोपिनाचारंश्रौतंस्मार्तंपरित्यजेदितिहरिवंशेषु॥^{३०}॥ॐशब्दश्चातोकांमचारेॐ॥॥सयएतदेवंविदेवं
मन्वानएवंपश्यन्नकामचरितंचरेन्नकामंभक्षयितनकाममनुवर्तेतेतिकौण्डिन्यश्रुतौ।अतइत्यल्पफलत्वंसूचय
ति।ननिपिद्धानिवर्तेतपूर्णज्ञानफलेच्छयेतिपाद्मे॥^{३१}॥ॐविहितत्वाच्चाश्रमकर्मापिॐ॥॥नकेवलंनिपिद्धा
करणेनपूर्यते।कर्तव्यंचवर्णाश्रमविहितंकर्म।पश्यन्नपीममात्मानंकुर्यात्कर्माविचारयन्।यदात्मनःसुनियत
मानंदोत्कर्षमाप्नुयादितिकौपारवश्रुतौविहितत्वाच्च।अपिशब्दोवर्णधर्मसमुच्चयार्थः॥^{३२}॥ॐसहकारित्वेनच
ॐ॥॥यथाराज्ञःसहकार्येवमंत्रीतथाप्यृतेतंक्षितिपःकार्यमृच्छेत्।एवंज्ञानंकर्मविनापिकार्यसहायभूतंनवि
चारःकुतश्चिदितिकमठश्रुतौसहकारित्वोक्तेश्च।ज्ञानान्मोक्षोभवत्येवसर्वाकार्यकृतोपितु।आनंदोहसतेऽकार्या
च्छुभंकृत्वातुवर्धतइतिब्रह्मांडे।सर्वदुःखनिवृत्तिस्तुज्ञानिनोनिश्चितैवहि।उपासयाकर्मभिश्चभक्त्याचानंदचि
त्रतेतिबृहत्तंत्रे।धर्मस्वरूपचित्रत्वाद्योयोदेवमनोगतः।सएवधर्मोविज्ञेयो न ह्येतेलोकसंमिताइतिचपाद्मे॥^{३३}॥

ब्रह्मसू०

॥ ६३ ॥

॥ ॥ ॐ सर्वथापितुतएवोभयलिङ्गात् ॐ ॥ ॥ सर्वप्रकारेणोत्साहेपियेज्ञानयोग्यास्तएवज्ञानंप्राप्नुवंतिना
त्ये । यआत्माऽपहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघित्सोपिपासःसत्यकामःसत्यसंकल्पःसोन्वेष्टव्यःस
विजिज्ञासितव्यइतिश्रुत्याऽऽचार्योपदेशसाम्येपिविरोचनोविपरीतज्ञानमापेद्रःसम्यग्ज्ञानमित्युभयविधलिङ्गा
त् ॥ ३४ ॥ ॐ ॐ नभिभवंचदर्शयति ॐ ॥ ॥ दैवीमेवसंपत्तिदेवाअभिगच्छंत्यासुरीमेवचासुरानैवैतयोरभिभवःक
दाचित्स्वभावएवह्यवतिष्ठतइतिस्वभावानभिभवंचदर्शयति ॥ ३५ ॥ ॐ अंतैराचापितुतदृष्टेः ॐ ॥ ॥ सम्यग्ज्ञान
विपरीतज्ञानयोरंतरास्थितानामपिदेवासुरभावयोर्दार्ढ्यदृष्टेः ॥ ३६ ॥ ॐ ॐ पिस्मर्यते ॐ ॥ ॥ असुराआ
सुरेणैवस्वभावेनचकर्मणा । ज्ञानेनविपरीतेनतमोयांतिविनिश्चयात् । देवादैवस्वभावेनकर्मणाचाप्यसंशयं ।
सम्यग्ज्ञानेनपरमांगतिंगच्छंतिवैष्णवीं । नानयोरन्यथाभावःकदाचित्कापिविद्यते । मानुषामिश्रमतयोविमि
श्रगतयोपिचेतिस्कांदे ॥ ३७ ॥ ॐ विशेषानुग्रहंच ॐ ॥ ॥ शृण्वेवीरउग्रमुग्रंदमायन्नन्यमन्यमतिनेनीयमानः ।
एधमानद्विबुभयस्यराजाचोष्कूयतेविशइंद्रोमनुष्यान्इतिविशेषानुग्रहंचदर्शयतिदेवेषुपरमेश्वरस्य । असुरा
न्दमयन्विष्णुःस्वपदंचसुरान्नयन् । पुनःपुनर्मानुषांस्तुसृतावावर्तयत्यसावितिभविष्यत्पर्वणि ॥ ३८ ॥ ॐ अंतस्वि

भाष्यं.

तृ. च.

५। ३९

॥ १४५ ॥

तरज्यायोलिंगाच्चॐ ॥ ॥ देवभागादसुरभागएवबहुलः । तस्मान्नजनतामियादिति लिंगात् । चशब्दात्ततः क
नीयसाएवदेवाज्यायसाअसुरा इति श्रुतेश्च । असुराबहुलायस्मात्तस्मान्नजनतामियादिति च ब्राह्मे ॥ ३९ ॥ ॐ तं
द्रुतस्य तु तद्भावाजैमिनेरपि नियमात्तद्रूपाभावेभ्यः ॐ ॥ ॥ असुरजातेरेवासुरत्वं देवजातेरेव देवत्वं जैमिनेरपि
सिद्धमेव । नासुरादैवीं न देवा आसुरीं न मनुष्यादैवी मासुरीं च गतिमीयुरात्मीयामेव जातिमनुभवन्तीति नियमश्च
तेः । नासुराणां देवं रूपं न देवानामासुरं न चोभयं मनुष्याणां यो यद्रूपः स तद्रूपो निसर्गो ह्येष भवतीत्यतद्रूपत्वश्चुतेः ।
तं भूतिरिति देवा उपासां च क्रिरेतेव भूवुस्तस्माद्वाऽप्येतर्हि सुप्तो भूर्भूरित्येव प्रथमित्यभूरित्यसुरास्ते ह पराव भूवुरि
ति देवासुराणां भावाभावश्चुतेश्च । देवानां भूतिरित्येव मनोविष्णौ स्वभावतः । असुराणामभूतित्वेनैतन्नेयमतो
न्यथा । देवाः शापाभिभूतत्वात्प्रह्लादाद्याव भूविरे । अतः सुगतिरेतेषां नान्यथा व्यत्ययो भवेदिति चाध्यात्मे ॥ ४० ॥
॥ ॥ ॐ नैवाधिकारिकमपि पतनानुमानात्तदयोगात् ॐ ॥ ॥ न च परमात्मैश्वर्यादिकमाकांक्षं । ब्रह्मादी
नामपि नाकांक्षं किमुपरस्येति सूचयितुमपिशब्दः । चशब्दस्तु ज्ञानार्थिनां पूर्वोक्तादित्थं भावांतरसूचकः । अ
योग्यमारोहं प्रयतन् प्रपतन् हि दृश्यते । एवमयोग्यस्य परमात्मैश्वर्यस्य ब्रह्मादिपदस्य चाकांक्षायां पतनमनुमीयते ।

ब्रह्मसू०

॥ ६४ ॥

नदेवपदमन्विच्छेत्कुतएवहरेर्गुणान् । इच्छन्पततिपूर्वस्मादधस्ताद्यत्रनोत्थितिरितिब्रह्मांडे । स्वकीयमिच्छमा
नंतुराजाद्याःपातयंतिहि । एवमेवसुराद्याश्चहरिश्चस्वपदेच्छुकमित्याद्यनुमानरूपवाक्याच्च । मायाभिरुत्तिसृ
प्सतइंद्रद्यामारुरुक्षतः । अवदस्यूरधूनुथाइतिश्रुतिः ॥^{४१}॥ ॐ^{४२}उपपूर्वमपीत्येकेभावशमनवत्तदुक्तंॐ ॥ ॥ उ
पदेवपदंचनाकांक्ष्यमित्येके । भावशमनवदपिपदवदेव । तच्चोक्तमिंद्रद्युम्नश्रुतौ । अथयथर्पीन्प्रजापतीन्नाकांक्षे
देवंनगंधर्वान्नविद्याधरान्नसिद्धानिति । बृहत्संहितायांच । नदैवानभिकांक्षेतकुतएवहरेर्गुणान् । प्राजापत्यान्न
चार्पाश्चगांधर्वादीनपिकचित् । ऋष्यादिषुविशेषेतुदोषोनैवाविशेषतइतिविशेषदर्शनार्थमेकइत्युक्तं ॥^{४२}॥ ॐ
वहिर्स्तूभयथापिस्मृतेराचाराच्चॐ ॥ ॥ देवर्षिगंधर्वादिपदेभ्योन्यत्रशुभविषयआकांक्षायामनाकांक्षायंचन
पतनं । देवर्षिगंधर्वाणांपदाकांक्षीपतेद्भुवं । अन्यत्रशुभमाकांक्षन्नपतेदविरोधतइतिस्मृतेः । नानात्वमेवकामा
नानाकामःकचदृश्यते । अतोऽविरुद्धकामःस्यादकामस्तेनभण्यतइत्याचाराच्च ॥^{४३}॥ ॐस्वामिनःफलश्रुते
रित्यात्रेयःॐ ॥ ॥ ब्रह्मविदाप्नोतिपरमित्यादिफलंस्वामिनादेवानामेवभवति । यदुकिंचेमाःप्रजाःशुभमाचरं
तिदेवाएवतदाचरंतियदुकिंचेमाःप्रजाविजानतेदेवाएवतद्विजानतेदेवानांहेतद्भवतिस्वामीहिफलमश्रुतेना

भाष्यं.

तृ. च.

७।४४

॥ १४६ ॥

स्वामीकर्मकुर्वाण इति माध्यंदिनायनश्रुतेरित्यात्रेयोमन्यते ॥^{४४}॥ ॐ ॐ त्विज्यमित्यौडुलोमिस्तस्मै हि परि
क्रियते ॐ ॥ ॥ सत्रयागेष्वृत्विजामपि फलदर्शनादल्पं फलं प्रजानामपि भवतीत्यौडुलोमिर्मन्यते । तदर्थं देवैः
क्रियमाणत्वात् ॥^{४५}॥ ॐ सहकार्यं तरविधिः पक्षेण तृतीयं तद्वतो विध्यादिवत् ॐ ॥ ॥ तृतीयः स्वपक्षः । देवानां ज्ञा
नादिकर्मणिसहकार्यं तरत्वेन प्रजाविधीयंते । यथा प्रजावतो राज्ञः प्रजाः सहकारित्वेन विधीयंते । यथा वाचार्य
स्य शिष्याः । वाराहे च ज्ञानादिदानं देवानां विष्णुना साधुचोदितं । वेदेषु तेषां विहितं तत्राचार्यो महत्तरः । वि
हितः सहकारित्वे सहकार्यं तरं प्रजाः । पातृत्वेन यथाराज्ञो यथा शिष्या गुरोरपि । तस्माच्छ्रुतं फलं तासामाचार्याणां
महत्तरं । ततो महत्तरं प्रोक्तं देवानामुत्तरोत्तरमिति ॥^{४६}॥ ॥ ॐ कृत्स्नभावात्तु गृहिणोपसंहारः ॐ ॥ ॥ कुटुंबी
शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिकान्विदधदित्युक्त्वानच पुनरावर्तते न च पुनरावर्तत इति गृहिणोपसंहारः
क्रियते । तस्माद्गृहस्थस्यैवोत्तमत्वमिति न वाच्यं । यतः कृत्स्नगृहस्थान् देवानपेक्ष्यैवोपसंहारः क्रियते । कृत्स्नाह्येते
गृहिणो देवाः कृत्स्नाह्येते यत यो त एतेषां न पुत्रादाय मुपयंति न चैते गृहान्विसृजंत्यरागा अद्वेषा अलोभाः सर्वभो
गाः सर्वज्ञाः सर्वकर्तार इति पौत्रायणश्रुतिः ॥^{४७}॥ ॐ मौनं न वदितरेषामप्युपदेशात् ॐ ॥ ॥ न चाश्रमद्वयमेव देवा

॥ ६५ ॥

भाष्यं.
तृ. च.
१०।५०

11 28911

त्कार्यं न संशयः । यावद्दूरे स्थितो गम्यात्तावद्दंतव्यमेव हि । इह जन्मांतरे वा पितावत्यैव तु दर्शनं । श्रवणं मननं चैव
निदिध्यासनमेव च । परे गुरौ च या भक्तिः परिचर्यादिकं हरेः । एपासेवेति संप्रोक्ता यया तद्दर्शनं भवेदिति बृहत्संहि
तायां ॥१०॥ ॥ ॐ ॥ एवं मुक्तिफलानियमस्तदवस्थावधृतेस्तदवस्थावधृतेः ॐ ॥ ॥ एवमेव प्रारब्धकर्माभावे
शरीरपातानंतरमेव मोक्षः । तद्भावे जन्मांतराणीत्यनियमः । धर्मी स्वर्गविधर्मी निरयमेत्येव ब्रह्मसंस्थोऽमृतमेत्येव
ब्रह्मसंस्थोऽमृतमेत्येवेति ब्रह्मसंस्थस्य मोक्षस्यैवावधारणात् । विद्वानमृतमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा । अवसन्नं
यदारब्धं कर्म तत्रैव गच्छति । न चेद्ब्रह्म निजन्मानि प्राप्यैवांतेन संशय इति नारायणाध्यात्मे ॥११॥ इति श्रीमत्कृष्ण
द्वैपायनकृत ब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ ३ ॥ ४ ॥

ब्रह्मसू०

॥ ६६ ॥

श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॐ ॥ फलं निगद्यते स्मिन्नध्याये । कर्मनाशाख्यं फलमस्मिन्पादे । नित्यशः कार्यं सर्वथा भाव्यं
साधनं प्रथमत उच्यते । प्रायिकत्वाच्चाध्यायानां पादानां च न विरोधः ॥ ॥ ॐ ॐ आवृत्तिरसकृदुपदेशात् ॐ ॥ ॥ आ
त्मा वा अरेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इत्यादीनां नामिष्टो मादिवदेकवारैर्णैव फलप्राप्तिः । किंत्वावृ
त्तिः कर्तव्या । स एषोऽणिमैतदात्म्यमिदं सर्वमित्याद्यसकृदुपदेशात् ॥ १ ॥ ॐ लिङ्गाच्च ॐ ॥ ॥ सतपो तप्यत पुनरे
व वरुणं पितरमुपससारेत्याद्यावर्तनलिङ्गाच्च । नित्यशः श्रवणं चैव मननं ध्यानमेव च । कर्तव्यमेव पुरुषैर्ब्रह्मदर्शन
मिच्छुभिरिति बृहत्तन्त्रे ॥ १ ॥ ॥ ॐ आत्मेति तूपगच्छंति ग्राहयंति च ॐ ॥ ॥ आत्मेत्युपदेश उपासनं च मोक्षार्थिभिः
सर्वथा कार्यमेव । नान्यं विचिंतय आत्मानमेवाहं विजानीयामात्मानमुपास आत्मा हि ममैव भवतीति ह्युपगच्छं
ति । आत्मेत्येवोपास्व आत्मेत्येव विजानीहि नान्यं किंच न विजानथ आत्मा ह्येवैव भवतीति ग्राहयंति च । आत्मे
त्युपासनं कार्यं सर्वथैव मुमुक्षुभिः । नानाक्लेशसमायुक्तोप्येतावन्नैव विस्मरेदिति भविष्यत्पर्वणि । आत्मा विष्णु
रिति ध्यानं विशेषणविशेष्यतः । सर्वेषां च मुमुक्षूणामुपदेशश्च तादृशः । कर्तव्यो नास्य हानेन कस्यचिन्मोक्ष इष्य
त इति ब्राह्मे ॥ २ ॥ ॥ ॐ नैप्रतीकेन हि सः ॐ ॥ ॥ नाम ब्रह्मेत्युपासीतेत्यादिना शब्दभ्रान्त्या न प्रतीके ब्रह्मदृष्टिः का

भाष्यं.

च. प्र.

३।४

॥ १४८ ॥

र्या । किंतु तत्स्थत्वेनैवोपासनं कार्यं । ब्रह्मतर्के च । नामादिप्राणपर्यंतमुभयोः प्रथमा त्वतः । ऐक्यदृष्टिरिति भ्रा-
तिरबुधानां भविष्यति । नामादिस्थितिरेवात्र ब्रह्मणो हि विधीयते । सर्वार्थाप्रथमा यस्मात्सप्तम्यर्थात्ततो मतेति
॥३॥ ॥ ॐ ब्रह्मदृष्टिरुत्कर्षात् ॐ ॥ ॥ ब्रह्मदृष्टिश्च सर्वथा कार्यैव परमेश्वरे । उत्कृष्टत्वात् । ब्रह्मदृष्ट्या सदोपास्यो वि-
ष्णुः सर्वैरपि ध्रुवं । महत्त्ववाची शब्दोऽयं महत्त्वज्ञानमेव हि । सर्वतः प्रीतिजनकमतस्तत्सर्वथा भवेत् । आत्मेत्येव य-
दोपासात्तदा ब्रह्मत्वसंयुता । कार्यैव सर्वथा विष्णोर्ब्रह्मत्वं न परित्यजेदिति ब्रह्मतर्के ॥४॥ ॥ ॐ आदित्यादिमतय-
श्चांग उपपत्तेः ॐ ॥ ॥ चक्षोः सूर्यो अजायतेत्याद्युपासनं च देवानां कार्यमेव । स्वोत्पत्तिस्थानत्वात् स्वाश्रयत्वान्मु-
क्तौ तत्र लयस्यापेक्षितत्वाच्चोपपन्नं तेषां तथोपासनं । नारायणतंत्रे । आधिव्याधिनिमित्तेन विक्षिप्तमनसोऽपि
तु । गुणानां स्मरणाशक्तौ विष्णोर्ब्रह्मत्वमेव तु । स्मर्तव्यं सततं तत्तु न कदाचित् परित्यजेत् । अत्र सर्वगुणानां च
यतोऽंतर्भाव इष्यते । स्वोत्पत्त्यंगं च देवानां विष्णोश्चित्यं सदैव तु । तेषां तत्र प्रवेशो हि मुक्तिरित्युच्यते बुधैः ।
तदा श्रिताश्च ते नित्यं तत्तश्चित्यं विशेषत इति ॥ ५ ॥ ॥ ॐ आसीनः संभवात् ॐ ॥ ॥ सर्वदोपासनं कुर्वन्नप्या-
सीनो विशेषतः कुर्यात् । तदा विक्षेपाल्पत्वेन संभवात् ॥ ६ ॥ ॐ ध्यानाच्च ॐ ॥ ॥ स्मरणोपासनं चैव ध्याना-

ब्रह्मसू०

॥ ६७ ॥

त्मकमिति द्विधा । स्मरणं सर्वदा योग्यं ध्यानोपासनमासने । नैरंतर्यमनो वृत्ते ध्यानमित्युच्यते बुधैः । आसीनस्य
भवेत्तत्तु न शयानस्य निद्रया । स्थितस्य गच्छतो वापि विक्षेपस्यैव संभवात् । स्मरणात्परमं ज्ञेयं ध्यानं नास्त्यत्र संश
य इति नारायणतंत्रे । अतो ध्यानत्वाच्च ॥ १ ॥ ॐ अचलत्वं चापेक्ष्य ॐ ॥ ॥ अचलं चेच्छरीरं स्यान्मनसश्चाप्यचा
लनं । चलने तु शरीरस्य चंचलं च मनो भवेदिति ब्रह्मांडे ॥ १ ॥ ॐ स्मरंति च ॐ ॥ ॥ समं कायशिरो ग्रीवं धारयन्नचलं
स्थिरः । संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन्नित्यादि ॥ १ ॥ ॐ र्यत्रैकाग्रता तत्राविशेषात् ॐ ॥ ॥ देशकाला
वस्थादिषु यत्रैकाग्रता भवति तत्रैव स्यात्तव्यं । तमेव देशं सेवेत तं कालं तामवस्थितिं । तानेव भोगान्भुंजीत मनो य
त्र प्रसीदति । न हि देशादिभिः कश्चिद्विशेषः समुदीरितः । मनः प्रसादनार्थं हि देशकालादि चिंतनेति वाराहे ॥ १ ॥
॥ ॐ ॐ प्रायणात्तत्रापि हि दृष्टं ॐ ॥ ॥ यावन्मोक्षस्तावदुपासनादिकार्यं । स यो ह वै तद्भगवन्मनुष्येषु प्रायणांत
मोंकारमभिध्यायीतेति हि श्रुतिः । सर्वदेनमुपासीत यावद्विमुक्तिर्मुक्ता अपि ह्येनमुपासत इति सौपर्णश्रुतिः ।
शृणुयाद्यावदज्ञानं मतिर्यावदयुक्तता । ध्यानं च यावदीक्षास्यान्नेक्षाक्चनवाध्यते । दृष्टतत्त्वस्य च ध्यानं यदा
दृष्टिर्न विद्यते । भक्तिश्चानंतकालीना परमेव ब्रह्मणि स्फुटा । आविमुक्तेर्विधिर्नित्यं स्वतएव ततः परमिति ब्रह्मांडे

भाष्यं.

च. प्र.

७।१२

॥ १४९ ॥

॥^{१२}॥ ॥ ॐ^{१३}तदधिगमउत्तरपूर्वाधयोरश्लेषविनाशौतद्यपदेशात् ॐ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शनउत्तराधस्याश्लेषःपूर्वस्य
विनाशश्च । तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यते ॥ तद्यथेपीकातूलमग्नौप्रो
तंप्रदूयतेएवंहैवास्यसर्वेपाप्मानःप्रदूयंतइतितद्यपदेशात् ॥^{१३}॥ ॐ^{१४}इतरस्याप्येवमसंश्लेषःपातेतु ॐ ॥ ॥ पुण्य
स्याप्येवमसंश्लेषःपाते।तुशब्दोनुत्थानवाची।यथाऽश्लेषोविनाशश्चमुक्तस्यतुविकर्मणः । एवंसुकर्मणश्चापिपत
तस्तमसिध्रुवमित्याग्नेये ॥^{१४}॥ ॐ^{१५}अनारब्धकार्येएवतुपूर्वेतदवधेः ॐ ॥ ॥ अनारब्धकार्येएवपूर्वेपुण्यपापेवि
नश्यतः । तस्यतावदेवचिरंयावन्नविमोक्ष्येथसंपत्स्यतइतितदवधेः । तुशब्दःस्मृतिद्योतकः । यदनारब्धपापं
स्यात्तद्विनश्यतिनिश्चयात् । पश्यतोब्रह्मनिर्द्वंद्वहीनंचब्रह्मपश्यतः । द्विषतोवाभवेत्पुण्यनाशोनास्त्यत्रसंशयः ।
तस्याप्यारब्धकार्यस्यनविनाशोस्तिकुत्रचित् । आरब्धयोश्चनाशःस्यादल्पयोःपुण्यपापयोरितिनारायणतं
त्रे ॥^{१५}॥ ॐ^{१६}अग्निहोत्रादितुतत्कार्यायैवतद्दर्शनात् ॐ ॥ ॥ अग्निहोत्राद्यपितुमोक्षानुभवायैवातुशब्दाद्ब्रह्मदर्श
नवतः । सएनमविदितोनभुनक्तियथावेदोवाअननूक्तोन्यद्वाकर्मकृतं । यदिहवाअप्यनेवंविन्महत्पुण्यंकर्म
करोतितद्धास्यांततःक्षीयतएवात्मानमेवलोकमुपासीतसयआत्मानमेवलोकमुपास्तेनहास्यकर्मक्षीयतेऽस्मा

ब्रह्मसू०

॥ ६८ ॥

ध्येवात्मनोयद्यत्कामयतेतत्तत्सृजतइतितद्दर्शनात् ॥^{१६}॥ ॐ अंतोन्यदपीत्येकेषामुभयोः ॐ ॥ ॥ मुक्तावनु
भवकारणाद्यदन्यत्तत्पुण्यमपिविनश्यति । अप्रारब्धमनभीष्टं च । तथा ह्येकेषां पाठ उभयोस्त्यागेन । तस्य पुत्रादा
यमुपयंतिसुहृदः साधुकृत्यां द्विपंतः पापकृत्यामिति । अनभीष्टमनारब्धं पुण्यमप्यस्य नश्यति । किमुपापंपरब्र
ह्मज्ञानिनो नात्र संशय इति पादौ ॥^{१७}॥ ॐ र्यदेवविद्ययेति हि ॐ ॥ ॥ ब्रह्मदर्शिकृतमल्पमपि पुण्यं महत्तममनंतं
च भवति । यदेवविद्यया करोति श्रद्धयोपनिषदात्तदेव वीर्यवत्तरं भवतीति श्रुतेः । न हास्यकर्मक्षीयत इति च । अ
ल्पमात्रकृतो धर्मो भवेज्ज्ञानवतो महान् । महानपि कृतो धर्मो ह्यज्ञानानिष्फलो भवेदिति च भारते ॥^{१८}॥ ॐ भोगेन
त्वितरेक्षपयित्वाथ संपत्स्यते ॐ ॥ ॥ आरब्धपुण्यपापे भोगेन क्षपयित्वा ब्रह्मसंपत्स्यते । अथेति नियमसूचकः ।
आरब्धपुण्यपापस्य भोगेन क्षपणादनु । प्राप्नोत्येव तमोघोरं ब्रह्मवानात्र संशयः । ब्रह्मणां शतकालात्तु पूर्वमारब्ध
संशयः । नियमेन भवेन्नात्र कार्याकाचिद्विचारणेति च नारायणतंत्रे ॥^{१९}॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसू
त्रभाष्ये श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थाध्यायस्य प्रथमः पादः ॥ ४ ॥ १ ॥ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ देवानां मोक्ष उत्क्रांतिश्चास्मिन्पाद उच्यते ॥ ॥ ॐ वाङ्मनसि दर्शनाच्छब्दाच्च ॐ ॥ ॥ वागभिमानिन्यु

भाष्यं.

च. द्वि.

१।१

॥१५०॥

मामनोभिमानीनिरुद्रेविलीयते । वाचोमनोवशत्वदर्शनात् । तस्ययावन्नवाङ्मनसिसंपद्यतइतिशब्दाच्च । उमा
वैवाक्रसमुद्दिष्टामनोरुद्रउदाहृतः । तदेतन्मिथुनंज्ञात्वानदांपत्याद्विहीयतइतिस्कांदे ॥ १ ॥ ॐ अतएवचसर्वाण्य
नु ॐ ॥ ॥ अतएवचशब्दात्सर्वाणिदैवतानियथानुकूलंविलीयंतेअग्नौसर्वेदेवाविलीयंतेअग्निरिंद्रेइंद्रउमायांउ
मारुद्रेविलीयतेएवमन्यानिदैवतानियथानुकूलमितिहिगौपवनश्रुतिः ॥ १ ॥ ॐ तन्मनःप्राणउत्तरात् ॐ ॥ ॥ म
नःप्राणइत्युत्तराद्वचनान्मनोभिमानीरुद्रःप्राणेवायौविलीयते । वायोर्वावरुद्रउदेतिवायौविलीयंतेतस्मादाहु
र्वायुर्देवानांश्रेष्ठइतिचकौडिन्यश्रुतिः ॥ १ ॥ ॐ सोऽयक्षेतदुपगमादिभ्यः ॐ ॥ ॥ सप्राणःपरमात्मनिविलीयते ।
सर्वेप्राणमुपगच्छंतिप्राणःपरमुपगच्छतिप्राणंदेवाअनुप्राणंतिप्राणःपरमनुप्राणितितस्मादाहुःप्राणस्यप्राणइ
तिप्राणःपरस्यादेवतायां । मुक्ताःसंतोभिमाविश्यदेवाःसर्वेपिभुंजते । अग्निरिंद्रंतथेन्द्रश्चवायुमाविश्यसोपितु ।
आविश्यपरमात्मानंभुंक्तेभोगांस्तुवाह्यकान् । नह्यानंदोनिजस्तेषांपरैर्लभ्यःकथंचन । किमुविष्णोःपरानंदो
नतेविष्णावितिश्रुतेः । प्राणस्यतेजसिलयोमार्गमात्रमुदाहृतं । सर्वेशितुश्चसर्वादेस्तस्यान्यत्रलयःकथमित्या
दिश्रुतिस्मृतिभ्यः ॥ १ ॥ ॥ ॐ भूतेषुतच्छ्रुतेः ॐ ॥ ॥ भूतेष्वन्येषांदेवानांलयः । भूतेषुदेवाविलीयंतेभूतानि

ब्रह्मसू०

॥ ६९ ॥

परेनपरउदेतिनास्तमेत्येकलएवमभ्येस्थातेतिबृहच्छ्रुतेः ॥४॥ ॥ ॐ नैकस्मिन्दर्शयतोहि ॐ ॥ ॥ नैकस्मि
न्भूतेसर्वेषां देवानां लयः । पृथिव्यामृभवो विलीयन्ते वरुणेऽश्विनावन्नावन्नयोवायाविन्द्रः सोम आदित्यो बृहस्पतिरि
त्याकाश एव साध्या विलीयन्ते । ऋभवः पृथिव्यां वरुण आपो न्यस्तेजसि मरुतो मारुत आकाशे विनायका विलीयन्
त इति महोपनिषच्चतुर्वेदशिखा च दर्शयतः । अतो गौ देवा विलीयन्त इत्यत्र निर्दिष्टानामेव ॥५॥ ॐ समना चा
सृत्युपक्रमादमृतत्वं चानुपोष्य ॐ ॥ ॥ देशतः कालतश्च व्यास्या समो नापरमपुरुषो यस्याः सा समना । संसारानु
पक्रमात्स्वत एवामृतत्वं तस्याः । बृहच्छ्रुतिश्च । द्वौ वाव सृत्यनुपक्रमौ प्रकृतिश्च परमश्च द्वावेतौ नित्यमुक्तौ नित्यौ
च सर्वगतौ चैतौ ज्ञात्वा विमुच्यत इति । नैतावता साम्यं ॥१॥ ॐ तदपीतेः संसारव्यपदेशात् ॐ ॥ ॥ समावेतौ प्र
कृतिश्च परमश्च नित्यौ सर्वगतौ नित्यमुक्तौ असमावेतौ प्रकृतिश्च परमश्च विलीनो हि प्रकृतौ संसारमेति विलीनः प
रमेह्यमृतत्वमेतीति सौपर्णश्रुतेः ॥१॥ ॐ सूक्ष्मं प्रमाणतश्च तथोपलब्धेः ॐ ॥ ॥ सूक्ष्मत्वं चाधिकं ब्रह्मणः प्रकृतेः ।
ज्ञानानन्दैश्वर्यादिप्रमाणाधिक्यं च । सर्वतः प्रकृतिः सूक्ष्मा प्रकृतेः परमेश्वरः । ज्ञानानन्दौ तथैश्वर्यगुणाश्चान्येधिकाः
प्रभोरिति चतुरश्रुतिः ॥१॥ ॐ नोपमर्देनातः ॐ ॥ ॥ अतस्तस्य ये विशेषगुणास्तेषामनुपमर्दनैव साम्यं । देश

भाष्यं.

च. द्वि.

६। १०

॥ १५१ ॥

तःकालतश्चैवसमाप्रकृतिरीश्वरे । उभयोरप्यवद्धत्वंतदबंधःपरात्मनः । स्वतएवपरेशस्यसाचोपास्तेसदाहरिं ।
प्रकृतेःप्राकृतस्यापियेगुणास्तेतुविष्णुना । नियतानैवकेनापिनियताहिहरेर्गुणाइतिभविष्यत्पर्वणि ॥^{१०} ॥ ॐ
ॐस्यैवचोपपत्तेरूष्मा ॐ ॥ ॥ द्विधाहीदमवदृश्यतेऊष्मावदनूष्मावच्च । तत्रोष्मावत्परं ब्रह्मयन्नजिघ्रंतिनपश्यंति
नशृण्वंतिनविजानंति । अथानूष्मावत्प्रकृतिश्चप्राकृतंचयन्नजिघ्रंतिजिघ्रंतिचयन्नपश्यंतिपश्यंतिचयन्नशृण्वं
तिशृण्वंतिचयन्नजानंतिजानंतिचेतिसौपर्णश्रुतेःकिंचित्साम्योपपत्तेः ॥^{११} ॥ ॐप्रतिपेधादितिचेन्नशारीरात्
ॐ ॥ ॥ असमोवाएपपरोनहिकश्चिदेवंदृश्यतेसर्वेह्येतेऽणवोजायंतेचप्रियंतेचच्छिद्राह्येतेभवन्तिअथपरोनजाय
तेनप्रियतेपूर्णश्चैवभवतीतिचतुर्वेदशिखायांसाम्यप्रतिपेधान्नेतिचेन्न । शारीराद्विसाम्यंप्रतिपिध्यते^{१२} । कुतः ॥
॥ ॐस्पष्टोह्येकेपां ॐ ॥ ॥ अथातःसमाश्वासमाश्वाभिधीयंतेसमासमाश्वाथसमानिब्रह्मणोरूपाणियैरुत्पत्तिः
स्थितिल्योनियतिरायतिश्चैकंह्येवैतद्भवत्यथासमाःब्रह्मेन्द्रोरुद्रःप्रजापतिर्बृहस्पतिर्येकेचदेवागंधर्वामनुष्याः
पितरोसुरायात्किंचेदंचरमचरंचाथसमासमाप्रकृतिर्वाविसमासमासैषाहिनित्याअजरातद्वशाचेतिस्पष्टोहिमा
ध्यंदिनायनानांसमादिवादः ॥^{१३} ॥ ॐस्मर्यते ॐ ॥ ॥ मत्स्यकूर्मवराहाद्याःसमाविष्णोरभेदतः । ब्रह्माद्यास्त्वसमाः

ब्रह्मसू०
॥ ७० ॥

प्रोक्ताः प्रकृतिश्च समासमेति वाराहे ॥ ६४ ॥ ॐ तानि परेतथा ह्याह ॐ ॥ प्राणद्वारेण सर्वाणि दैवतानि परमात्मनि वि-
लीयन्ते । सर्वे देवाः प्राणमाविश्य देवे मुक्ता लयं परमेयां त्यजित्य इति कौपारवश्रुतिः ॥ ६५ ॥ ॐ अविभागो वचनात्
ॐ ॥ एते देवा एतमात्मानमनुविश्य सत्याः सत्यकामाः सत्यसंकल्पा यथानि काममन्तर्बहिः परिचरन्तीति गौपव-
नश्रुतिः । तत्परमेश्वरकामाद्यविभागेनैव तेषां सत्यकामत्वं । कामेन मे काम आगाद्धृदयाद्धृदयं मृत्योरिति वचना-
त् । मुक्तानां सत्यकामत्वं सामर्थ्यं च परस्य तु । कामानुकूलकामत्वं नान्यत्तेषां विधीयत इति ब्राह्मे ॥ ६६ ॥ ॐ तदो को
ग्रंज्वलनं तत्प्रकाशितद्वारो विद्यासामर्थ्यात्तच्छेषगत्यनुस्मृतियोगाच्च हार्दानुगृहीतः शताधिकया ॐ ॥ उक्तां-
तिकाले हृदयस्याग्रे ज्वलनं भवति । तस्य हेतुस्य हृदयस्याग्रं प्रद्योतत इति श्रुतेः । तत्प्रकाशितद्वारो निष्क्रामति ।
विद्यासामर्थ्यात् यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेवरं । तन्तमेवैति कौतैयसदा तद्भावभावित इति स्मृतेर्विद्याशे-
षगत्यनुस्मरणयोगाच्च । आचार्यस्तु ते गतिं वक्तेति हिलिंगं । हृदि स्थेनैव हरिणा तस्यैवानुग्रहेण तु । उक्तांति ब्रह्म-
रंध्रेण तमेवोपासतो भवेदिति चाध्यात्मे । शतं चैकाच हृदयस्य नाड्यस्तासां मूर्धानि मभिनिःसृतैका । तयोर्ध्वमा-
यन्नमृतत्वमेति विष्वगन्या उक्ता मणे भवन्तीति च ॥ ६७ ॥ ॐ रश्म्यनुसारी ॐ ॥ निष्क्रामति । सहस्रं वा आदि-

भाष्यं.
च. द्वि.
९।३८

॥१५२॥

त्यस्य रश्मय आसुनाडीष्वाततास्तत्र श्वेतः सुपुम्नो ब्रह्मयानः सुपुम्नायामाततस्तत्प्रकाशेनैष निर्गच्छतीति पौत्रा
यणश्रुतिः ॥^{१८} ॥ ॐ निशिनेति चेन्न संबन्धात् ॐ ॥ ॥ रश्म्यभावाद्भिज्ञानिन उत्क्रमणं न युक्तमिति चेन्न । सर्वदा
संबन्धाद्रश्मीनां^{१९} । कियत्कालं ॥ ॥ ॐ यौवदेहभावित्वाद्दर्शयति च ॐ ॥ ॥ यावदेहो विद्यते तावद्रश्मि संबन्धोऽस्ये
व । संसृष्टावा एते रश्मयश्चनाड्यश्च नैषां वियोगो यावदिदं शरीरमत एतैः पश्यत्येतैरुत्क्रामत्येतैः प्रवर्तत इति माध्यं
दिनायनश्रुतिः ॥^{२०} ॥ ॐ अतश्चायनेपि हि दक्षिणे ॐ ॥ ॥ दक्षिणे मरणाद्यातिस्वर्गं ब्रह्मोत्तरायण इत्युक्तेऽपि ज्ञानि
नो दक्षिणायनोत्क्रांतियुज्यते । शतं पंचैव सूर्यस्य दक्षिणायन रश्मयः । तावन्त एव निर्दिष्टा उत्तरायण रश्मयः । ते स
र्वदेहसंबद्धाः सर्वदा सर्वदेहिनां । महर्लोकादिगन्तार उत्तरायण रश्मिभिः । निर्गच्छन्ती तैश्चापि यैरेष्टव्ये तराग
तिः । उत्तरं दक्षिणमिति त एव तु निगद्यते । न तु कालविशेषोऽस्ति ज्ञानिनां नियमात्फलं । ददाति काले नुगुणे फलं
किञ्चिद्विशिष्यते । अत्युत्तमानां केषां चिन्नविशेषोऽस्ति कालत इति हि नारायणाध्यात्मे ॥^{२१} ॥ ॥ ॐ योगिनैः प्रति
स्मर्येते स्मात्तैश्चैते ॐ ॥ ॥ न केवलं कालादिकृते ब्रह्मचंद्रगती स्मर्येते । किंतु ज्ञानयोगिनः कर्मयोगिनश्च । अग्निज्यो
तिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणं । तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः । धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासाद

ब्रह्मसू०

॥ ७१ ॥

क्षिणायनं । तत्रचांद्रमसंज्योतिर्योगीप्राप्यनिवर्ततइत्यत्रयोगीतिविशेषणात्स्मरणनिमित्तेचैतेगती । गत्यनु
स्मरणाद्ब्रह्मचंद्रंवागच्छतिध्रुवं । अननुस्मरतःकालेस्मरणंप्राप्यवैगतिरित्यध्यात्मे ॥१०॥ ॥ इतिश्रीमत्कृष्णद्वै
पायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्येश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेचतुर्थाध्यायस्यद्वितीयःपादः ॥ ४ ॥ २ ॥
ॐ ॥ मार्गोगम्यंचास्मिन्पादउच्यते ॥ ॥ ॐ अर्चिरादिनातत्प्रथितेः ॐ ॥ ॥ तेऽर्चिषमभिसंभवंत्यर्चिषोहरह
आपूर्यमाणपक्षमित्यर्चिषःप्राथम्यंश्रूयते । यदाहवैपुरुषोस्मालोकात्प्रैतिसवायुमागच्छतीतिवायोः । तत्रार्चि
षःप्राप्तिरेवप्रथमा । द्वावेवमार्गौप्रथितावर्चिरादिर्विपश्चितां । धूमादिःकर्मिणांचैवसर्ववेदविनिर्णयात् । अग्नि
ज्योतिरितिद्वेधैवार्चिषःसंप्रतिष्ठितिः । अग्निगत्वाज्योतिरेतिप्रथमंब्रह्मसंब्रजन्निति । एकस्मिंस्तुपुरेसंस्थोद्विरू
पोन्नेःसुतोमहानितिब्रह्मतर्के ॥१॥ ॥ ॐ वायुशब्दादविशेषविशेषाभ्यां ॐ ॥ ॥ अर्चिषोवायुंगच्छतिसवायुमा
गच्छतीतिसामान्यवचनात् । सइतोगतोद्वितीयांगतिंवायुमागच्छतिवायोरहरह्रआपूर्यमाणपक्षमितिविशे
षवचनाच्च ॥२॥ ॥ ॐ तदितो धिवरुणःसंबंधात् ॐ ॥ ॥ मासेभ्यःसंवत्सरंसंवत्सराद्वरुणलोकंवरुणलोकात्प्रजा
पतिलोकमितिकौंडिन्यश्रुतिः । संवत्सरात्तदितमागच्छतितदितःप्रजापतिलोकमितिचगौपवनश्रुतिः । तत्र

भाष्यं.

च. तृ.

३।३

॥१५३॥

तटितोवरुणंगच्छति । तटिताहूयतेवरुणलोकस्तटिदुपरिमुक्तामयोराजतेतत्रासौवरुणोराजासत्यानृतेवि
विंचतीत्युपरिसंबंधत्वश्रुतेः ॥३॥ ॥ ॐ आतिवाहिकस्तल्लिंगात् ॐ ॥ ॥ पूर्वोक्तस्वातिवाहिकोवायुः । पूर्वगम
नल्लिंगात् । कुतः ॥ ॥ ॐ उभयव्यामोहात्तत्सिद्धेः ॐ ॥ ॥ सवायुमागच्छतीतिप्रथममुच्यते । उत्क्रांतोविद्रा
न्परमभिगच्छन्विद्युत्तमेवांततउपगच्छतिद्यौर्वावविद्युत्तत्पतिंवायुमुपगम्यतेनैवब्रह्मगच्छतीत्यंतेपिवायुगम
नश्रुतेः । पूर्वोक्तआतिवाहिकःपरोवेतिव्यामोहेउत्तरेदिवस्पतिरितिविशेषणात्पूर्वत्रातिवाहिकस्यैवसिद्धेः ।
ब्रह्मतर्केच उत्क्रांतस्तुशरीरात्स्वादूच्छत्यर्चिषमेवतु । ततोहिवायोःपुत्रंचयोसौनाम्नातिवाहिकः । ततोहःपूर्व
पक्षंचाप्युदक्संवत्सरंतथा । तटितंवरुणंचैवप्रजापंसूर्यमेवच । सोमंवैश्वानरंचेंद्रंध्रुवंदेवींदिवंतथा । ततोवायुं
परंप्राप्यतेनैतिपुरुषोत्तममिति ॥४॥ ॥ ॐ वैद्युतेनैवतच्छ्रुतेः ॐ ॥ ॥ प्रकारांतरेणतत्रतत्रोच्यमानत्वाद्वायोर
पिपरतोब्रह्मणोर्वागंतव्योस्तीतिनाशंकनीयं । विद्युत्पतिनावायुनैव । सएनान्ब्रह्मगमयतीतिब्रह्मगमनश्रु
तेः । विद्युत्पतिर्वायुरेवनयेद्ब्रह्मनचापरः । कुतोऽन्यस्यभवेच्छक्तिस्तस्मृतेप्राणनायकमितिबृहत्तंत्रे ॥ ५ ॥ ॥ ॐ
कार्यवादरिरस्यगत्युपपत्तेः ॐ ॥ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयतीतिकार्यब्रह्मगमयतीतिवादरिर्मन्यते । ऋतेदेवान्परं

ब्रह्मसू०

॥ ७२ ॥

ब्रह्मकः पुमान्प्राप्नुयात्कचित् । यद्यपि ब्रह्मदृष्टिः स्याद्ब्रह्मलोकमवाप्नुयादित्यध्यात्मवचनात्तस्यैव गत्युपपत्तेः ॥^१॥
ॐ विशोषितत्वाच्च ॐ ॥ ॥ यदि हवावपरमभिपश्यति प्राप्नोति ब्रह्माणं चतुर्मुखं प्राप्नोति ब्रह्माणं चतुर्मुखमिति कौ
पारवश्रुतौ ॥^१॥ ॐ सामीप्याचुतद्व्यपदेशः ॐ ॥ ॥ ब्रह्मविदाप्नोति परमितितद्व्यपदेशस्तु समीपतएव परमपि
प्राप्नोतीत्येतदर्थ एव ।^१ कदा ॥ ॥ ॐ कार्यालयेतदध्यक्षेण सहातः परमभिधानात् ॐ ॥ ॥ ते ह ब्रह्माणमभिसं
पद्ययदैतद्विलीयतेऽथ सह ब्रह्मणा परमभिगच्छंतीति सौपर्णश्रुतेर्महाप्रलयेतदध्यक्षेण ब्रह्मणा सह गच्छंति ॥^१॥
ॐ स्मृतेश्च ॐ ॥ ॥ ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे । परस्यांति परात्मानः प्रविशंति परंपदमिति ॥^१॥ ॐ
रं जैमिनिर्मुख्यत्वात् ॐ ॥ ॥ ब्रह्मशब्दस्य तत्रैव मुख्यत्वात् परमेव ब्रह्म गमयतीति जैमिनिर्मन्यते ॥^१॥ ॐ दर्श
नाच्च ॐ ॥ ॥ दृष्टत्वाच्च परब्रह्मणः ॥^१॥ ॐ न च कार्ये प्रतिपत्त्यभिसंधिः ॐ ॥ ॥ न हि कार्ये प्रतिपत्तिः प्राप्नवानी
त्यभिसंधिश्च । यदुपास्ते पुमान्जीवन्यत्प्राप्नुमभिवांछति । यच्च पश्यति तृप्तः संस्तु प्राप्नोति मृते रन्विति पाद्मे
॥^१॥ ॐ अप्रतीकालंबनान्नयतीति वादरायण उभयथा च दोषात्तत्कृतुश्च ॐ ॥ ॥ प्रतीकं देह उद्दिष्टो येषां तत्रैव
दर्शनं । न तु व्याप्ततया कापि प्रतीकालंबनास्तुते । अप्रतीका देवतास्तु ऋषीणां शतमेव च । राज्ञां च शतमुद्दिष्टं

भाष्यं.

च. तृ.

६।१५

॥१५४॥

गंधर्वाणां शतं तथा । एते धिकारिणो व्याप्तदर्शिनो न्येन तु क्वचित् । अयोग्यदर्शने यत्नाद्भ्रंशः पूर्वस्य चापितु । अप्र
तीकाश्रया ये हिते यांति परमेव तु । स्वदेहे ब्रह्मदृष्ट्यैव गच्छेद्ब्रह्मसलोकतां । ब्रह्मणा सह संप्राप्ते संहारे परमं पदमि
ति गारुडवचनात् उभयत्रोक्तदोषाच्चाप्रतीकालंबनान्परं नयति । स यथा कामो भवति तत्कृतुर्भवति यत्कृतुर्भवति
तत्कर्म कुरुते यत्कर्म कुरुते तदभिसंपद्यत इति श्रुतेश्च । अत्र कर्मोपासनमेव । अन्यान्कार्यं नयतीति भगवन्मतं
॥ १५ ॥ ॐ विशेषं च दर्शयति ॐ ॥ ॥ अंतः प्रकाशा वहिः प्रकाशाः सर्वप्रकाशा देवा वाव सर्वप्रकाशा ऋषयोऽंतः
प्रकाशा मनुष्या एव वहिः प्रकाशा इति चतुर्वेदशिखायां ॥ १६ ॥ इति श्रीमत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्री
मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थाध्यायस्य तृतीयः पादः ॥ ४ ॥ ३ ॥ ॥ ॥
॥ ॐ ॥ भोगमाहात्मिन्पादे ॥ ॥ ॐ संपद्या विहाय स्वेन शब्दात् ॥ ॥ स य एवं विदेवं मन्वान एव पश्यन्नात्मा
नमभिसंपद्यैतेनात्मना यथा कामं सर्वान्कामाननुभवतीति सौपर्णश्रुतेः । परं ज्योतिरूपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनि
ष्पद्यत इति च । एतं सेतुं तीर्त्वा धस्सन्नं धो भवतीति च । तत्र तरणं नाम तत्प्राप्तयेऽन्यतरणमेव । इमां घोरा मशि
वां नदीं तीर्त्वेतं सेतुमाप्यैते नैव सेतुना मोदते प्रमोदत आनंदी भवतीति मौद्गल्यश्रुतेः ॥ १७ ॥ ॥ ॐ मुक्तः प्र

ब्रह्मसू०

॥ ७३ ॥

तिज्ञानात् ॐ ॥ ॥ मुक्तएवात्रोच्यते । अहरहरेनमनुप्रविशत्युपसंक्रमतेचनतत्रमोदतेनप्रमोदतेनकामाननुभव
तिबद्धोह्येषतदाभवत्यथयदैनंमुक्तोनुप्रविशतिमोदतेचप्रमोदतेचकामांश्चैवानुभवतीतिबृहच्छ्रुतौप्रतिज्ञाना
त् ॥ ३ ॥ ॥ ॐ आत्माप्रकरणात् ॐ ॥ ॥ परंज्योतिःशब्देनपरमात्मैवोच्यते । तत्प्रकरणात् । परंज्योतिःपरं
ब्रह्मपरमात्मादिकागिरः । सर्वत्रहरिमेवैकं ब्रूयुर्नान्यंकथंचनेतिब्रह्मांडे ॥ ३ ॥ ॥ ॐ अविभागेनदृष्टत्वात् ॐ ॥ ॥
येभोगाःपरमात्मनाभुज्यंतेतएवमुक्तैर्भुज्यंते । यानेवाहंशृणोमियान्पश्यामियान्जिघ्रामितानेवैतद्दंशरी
रंविमुच्यानुभवंतीतिदृष्टत्वाच्चतुर्वेदशिखायां । भविष्यत्पुराणेच मुक्ताःप्राप्यपरंविष्णुंतद्भोगंलेशतःक
चित् । वहिष्ठान्भुंजतेनित्यंनानंदादीन्कथंचनेति ॥ ४ ॥ ॥ ॐ ब्राह्मेणजैमिनिरुपन्यासादिभ्यः ॐ ॥ ॥ सर्व
देहपरित्यागेनमुक्ताःसंतोब्राह्मेणैवदेहेनभोगान्भुंजतइतिजैमिनिर्मन्यते । संवाएषब्रह्मनिष्ठदंशरीरंमर्त्यम
तिसृज्यब्रह्माभिसंपद्यब्रह्मणापश्यतिब्रह्मणाशृणोतिब्रह्मणैवेदंसर्वमनुभवतीतिमाध्यंदिनायनश्रुतावुपन्यासा
त् । आदत्तेहरिहस्तेनहरिदृष्ट्यैवपश्यति । गच्छेच्चहरिपादाभ्यामुक्तस्यैवास्थितिर्भवेदितिस्मृतेः । गच्छामि
विष्णुपादाभ्यांविष्णुदृष्ट्याचदर्शनं । इत्यादिपूर्वस्मरणान्मुक्तस्यैतद्भविष्यतीतिबृहत्तंत्रोक्तयुक्तेश्च ॥ ॥ ॐ चि

भाष्यं.

च. च.

५ । ६

॥ १५५ ॥

तिमात्रेण तदात्मकत्वादित्यौडुलोमिः ॐ ॥ ॥ चितिमात्रोदेहो मुक्तानां पृथग्विद्यते तेन भुंजते । सर्ववा एतदचि
त्परित्यज्य चिन्मात्र एवैष भवति चिन्मात्र एवावतिष्ठते तां मेतां मुक्तिरित्याचक्षत इत्युद्दालकश्रुतेऽपि दात्मकत्वा
दित्यौडुलोमिर्मन्यते ॥ १ ॥ ॐ एवमप्युपन्यासात्पूर्वभावादविरोधं वादरायणः ॥ ॥ सवा एष एतस्मान्मर्त्यादिमु
क्तश्चिन्मात्री भवत्यथ तेनैव रूपेणाभिपश्यत्यभिभृणोत्यभिमानुतेऽभिविजानातितामाहुर्मुक्तिरिति सौपर्णश्रु
तौ चिन्मात्रेणाप्युपन्यासाज्जैमिन्युक्तस्य च भावादुभयत्राप्यविरोधं वादरायणो मन्यते । नारायणाध्यात्मे च ।
मर्त्यदेहं परित्यज्य चितिमात्रात्मदेहिनः । चितिमात्रेन्द्रियाश्चैव प्रविष्टा विष्णुमव्ययं । तदंगानुगृहीतैश्च स्वांगैरेव
प्रवर्तनं । कुर्वति भुंजते भोगांस्तदंतर्बहिरेव वा । यथेष्टं परिवर्तते तस्यैवानुग्रहेरिता इति ॥ ५ ॥ ॥ ॐ संकल्पादेव च
तच्छ्रुतेः ॐ ॥ ॥ न तेषां भोगादिषु प्रयत्नापेक्षा । स यदि पितृलोककामो भवति संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठंती
त्यादिश्रुतेः ॥ ६ ॥ ॥ ॐ अतएव चानन्याधिपतिः ॐ ॥ ॥ सत्यसंकल्पादेव । परमोधिपतिस्तेषां विष्णुरेव न संश
यः । ब्रह्मादिमानुषांतानां सर्वेषां विशेषतः । ततः प्राणादिनामांताः सर्वेऽपि पतयः क्रमात् । आचार्याश्चैव सर्वेऽपि
यैर्ज्ञानं सुप्रतिष्ठितं । एतेभ्यो न्यः पतिर्नैव मुक्तानां नात्र संशय इति वाराहे ॥ ७ ॥ ॥ ॐ अं भावं वादरिराह ह्येवं ॐ ॥

ब्रह्मसू०

॥ ७४ ॥

॥ चिन्मात्रं विनान्यो देहस्तेषां न विद्यत इति वादरिः । अशरीरो वाव तदा भवत्यशरीरं वाव संतं न प्रिया प्रिये स्पृश
तो याभ्यां ह्येष उन्मथ्यत इत्येवं कौंठरव्यश्रुता वाह हि ॥^{१०}॥ ॐ भावं जैमिनिर्विकल्पामानात् ॐ ॥ स वा एष एवं वि
त्परमं भिपश्यत्यभिज्ञो तिज्योतिरूपेण चिता वा चिता वानित्येन वानित्येन वाथानंदी ह्येवैष भवति नानंदं कं
चिदुपस्पृशतीत्यौद्दालकश्रुतौ विकल्पामानादन्यदेहस्यापि भावं जैमिनिर्मन्यते ॥^{११}॥ ॐ द्वादशाहवदुभयवि
धं वादरायणोतः ॐ ॥ ॥ यथा द्वादशाहः कृत्वात्मकः सत्रात्मकश्च भवति । एवं मुक्तभोगो वा ह्यशरीरकृतश्चिन्मा
त्रकृतश्च भवतीति वादरायणो मन्यते ॥^{१२}॥ उपपत्तिश्च ॥ ॥ ॐ तं न्वभावे संध्यवदुपपत्तेः ॐ ॥ ॥ संध्यं स्वप्नः संध्यं
तृतीयं स्वप्नस्थानमिति श्रुतेः ॥^{१३}॥ ॐ भावे जाग्रदुत् ॐ ॥ ॥ ब्रह्मैव तेन च स्वप्नस्थानां यथा भोगो विना देहेन यु
ज्यते । एवं मुक्तावपि भवेद्विना देहेन भोजनं । स्वेच्छया वा शरीराणिते जोरूपाणिकानि चित् । स्वीकृत्य जागरि
तवद्बुक्ता त्यागः कदाचनेति ॥ ॥ ॐ प्रदीपवदावेशस्तथा हि दर्शयति ॐ ॥ ॥ शरीरमनुविश्यापितत्प्रकाशयंतः
पुण्यानेव भोगाननुभवन्ति न तु दुःखादीन् । यथा प्रदीपो दीपिकादिषु प्रविष्टस्तत्स्थं तैलाद्येव भुंक्ते न तु काष्ण्या
दि । तीर्णो हितदा सर्वाञ्छोकान् हृदयस्य भवतीति हि दर्शयति श्रुतिः । न च स्वर्गे लोके न भयं किंच नास्तीत्या

भाष्यं.

च. च.

८।१५

॥१५६॥

दिनास्वर्गादिस्थस्यैवतदितिवाच्यं ।^{१५} यतः ॥ ॥ ॐ स्वाप्ययसंपत्तयोरन्यतरापेक्षमाविष्कृतं हि ॐ ॥ ॥ सुप्तौ
 मोक्षेवातदुच्यते । अत्र पिताऽपिता भवत्यनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेनेत्याद्याविष्कृतत्वात् । ब्रह्मवैवर्ते च
 ज्योतिर्मयेषु देहेषु स्वेच्छया विश्वमोक्षिणः । भुञ्जते सुसुखान्ये वनदुःखादीन् कदाचन । तीर्णा हि सर्वशोकांस्ते पु
 ण्यपापादिवर्जिताः । निवृत्तसर्वदोषास्ते गुणमात्रस्वरूपिण इति ॥^{१६} ॥ ॐ जगद्ध्यापारवर्जं ॐ ॥ ॥ सर्वान्का
 मानां ह्वाऽमृतः समभवदित्युच्यते । तत्र सृष्ट्यादिभ्योन्यान्व्यापारानाप्नोति ।^{१७} कुतः ॥ ॥ ॐ प्रकर्षणादसन्नि
 हितत्वाच्च ॐ ॥ ॥ जीवप्रकरणत्वाजीवानां तादृक्सामर्थ्यविदूरत्वाच्च । वाराहे च । स्वाधिकानन्दसंप्राप्तौ सृष्ट्या
 दिव्यापृतिष्वपि । मुक्तानां नैव कामः स्यादन्यान्कामांस्तु भुञ्जते । तद्योग्यतानैव तेषां कदाचित्कापि विद्यते । नचा
 योग्यं विमुक्तोऽपि प्राप्नुयान्न च कामयेदिति ॥^{१८} ॥ ॐ प्रत्यक्षोपदेशादिति चेन्नाधिकारिकमंडलस्थोक्तेः ॐ ॥ ॥
 ता यो वेद स वेद ब्रह्म सर्वे स्मै देवा बलिमावहंतीति प्रत्यक्षोपदेशाज्जगदैश्वर्यमप्यस्तीति चेन्न । आधिकारिकमंडला
 धिपतिर्ब्रह्मा हितत्रोच्यते । गारुडे च आत्मेत्येव परं देवमुपास्य हरि मव्ययं । केचिदत्रैव मुच्यन्ते नो कामंति कदा
 चन । अत्रैव च स्थितिस्तेषां मंतरिक्षेतुके चन । केचित्स्वर्गे महर्लोके जने तपसि चापरे । केचित्सत्ये महाज्ञानागच्छं

ब्रह्मसू०
॥ ७५ ॥

तिक्षीरसागरं । तत्रापिक्रमयोगेनज्ञानाधिव्यात्समीपगाः । सालोक्यंचसरूपत्वंसामीप्ययोगएवच । इमामा
रभ्यसर्वत्रयावत्सुक्षीरसागरे । पुरुषोनंतशयनःश्रीमान्नारायणाभिधः । मानुषावर्णभेदेनतथैवाश्रमभेदतः ।
क्षितिपामनुष्यगंधर्वादेवाश्चपितरश्चिराः । आजानजाःकर्मजाश्चतात्त्विकाश्चशचीपतिः । रुद्रोब्रह्मेतिक्रमशस्ते
षुचैवोत्तरोत्तराः । नित्यानंदेचभोगेचज्ञानैश्वर्यगुणेषुच । सर्वेशतगुणोद्रिक्ताः पूर्वस्मादुत्तरोत्तरं । पूज्यंतेचावरैस्ते
तुसर्वपूज्यश्चतुर्मुखः । स्वजगद्व्यापृतिस्तेषांपूर्ववत्समुदीरिता । सयुजःपरमात्मानंप्रविश्यचबहिर्गताः । चिद्रूपा
न्प्राकृतांश्चापिविनाभोगांस्तुकांश्चन । भुंजतेमुक्तिरेवंतेविस्पष्टंसमुदाहृतेति ॥ १० ॥ ॐ विकारावर्तिचतथाहिद
र्शयति ॐ ॥ विकारावर्तिव्यापारोमुक्तानांनविद्यते । इमंमानवमावर्तनावर्ततइतिश्रुतिः । वाराहेचस्वाधिकारे
णवर्ततेदेवामुक्तावपिस्फुटं । बलिहरंतिमुक्तायविरिंचायतुपूर्ववत् । सब्रह्मकास्तुतेदेवांविष्णवेचविशेषतः । न
विकाराधिकारस्तुमुक्तानामन्यएवतु । विकाराधिकृताज्ञेयायेनियुक्तास्तुविष्णुनेति ॥ ११ ॥ ॐ स्थितिर्माहदर्श
यतश्चैवंप्रत्यक्षानुमाने ॐ ॥ ॥ एतत्सामगायन्नास्तइत्युच्यते । तत्रानंदादीनांवृद्धिर्हासश्चनविद्यते । किंत्वेकंप्र
कारेणैवसर्वदास्थितिः । सएषएतस्मिन्ब्रह्मणिसंपन्नोनजायतेनप्रियतेनहीयतेस्थितएवसर्वदाभवतिदर्शने

भाष्यं
च. च.
१०।२१

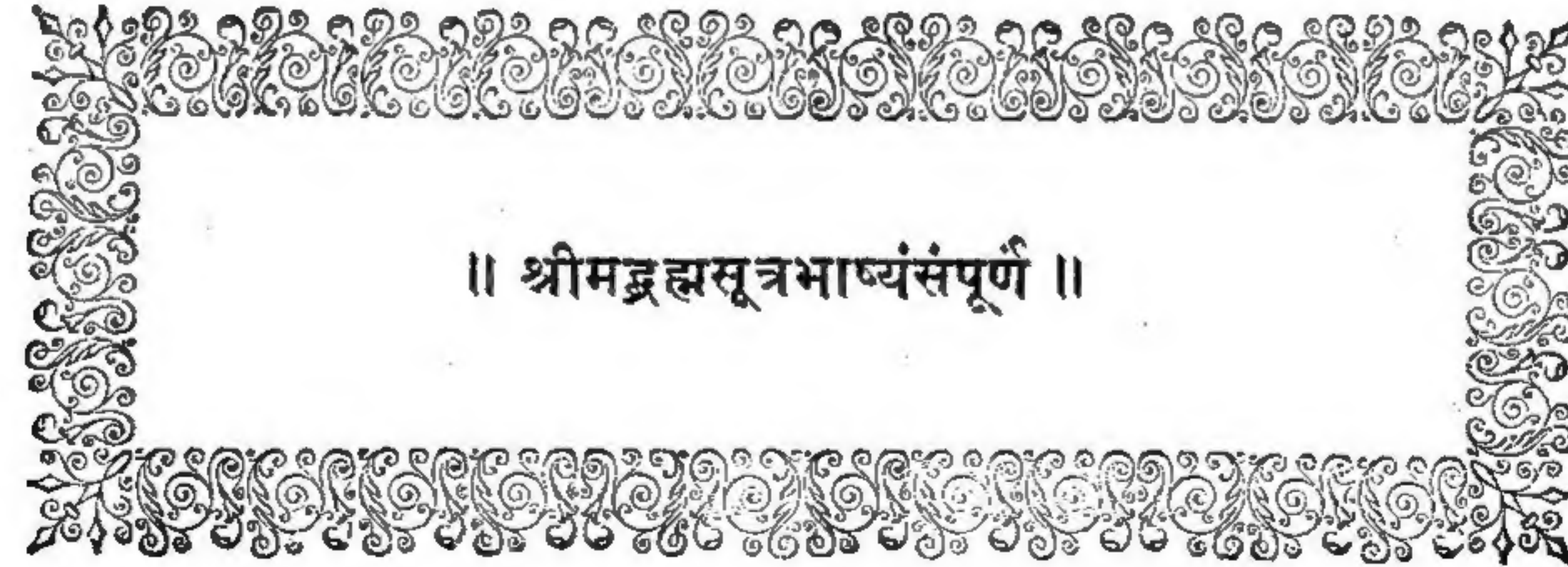
॥ १५७ ॥

वब्रह्मदर्शनेवात्मानंतस्यैवंदर्शयतोनापत्तिर्नविपत्तिरित्याहजाबालश्रुतौ । यत्रगत्वानप्रियतेयत्रगत्वानजा
यते । नहीयतेयत्रगत्वायत्रगत्वानवर्धतइतिमोक्षधर्मे । विद्वत्प्रत्यक्षात्कारणाभावलिङ्गाच्च । ब्रह्मवैवर्तेच
नद्वासोनचवृद्धिर्वामुक्तानांविद्यतेकचित् । विद्वत्प्रत्यक्षसिद्धत्वात्कारणाभावतोनुमा । हरेरुपासनाचात्रसदै
वसुखरूपिणी । नतुसाधनभूतासासिद्धिरेवात्रसायतइति ॥ ^{२१} ॥ ॐ भोगैर्मात्रसाम्यलिङ्गाच्च ॐ ॥ ॥ नचभो
गविशेषादिविरोधः । एतमानंदमयमात्मानमनुविश्यनजायतेनप्रियतेनहसतेनवर्धतेयथाकामंचरतियथा
कामंपिबतियथाकामंरमतेयथाकाममुपरमतइतिभोगमात्रसाम्यलिङ्गात् । अवृद्धिहासरूपत्वंमुक्तानांप्रापि
कंभवेत् । कादाचित्कविशेषस्तुनैवतेषांनिषिध्यतइतिकौर्मे । प्रवाहतस्तुवृद्धिर्वाहासोवानैवकुत्रचित् । नाप्रि
यंकिंचिदपितुमुक्तानांविद्यतेकचित् । कुतएवतुदुःखंस्यात्सुखमेवसदोदितं । भोगानांतुविशेषेतुवैचित्र्यंलभ्य
तेकचिदितिनारायणतंत्रे ॥ ^{२२} ॥ ॥ ॐ अनावृत्तिःशब्दादनावृत्तिःशब्दात् ॐ ॥ ॥ नचपुनरावर्ततेनचपु
नरावर्ततेसर्वान्कामानास्वाऽमृतःसमभवत्समभवदित्यादिश्रुतिभ्यः ॥ ^{२३} ॥ ॥ ज्ञानानंदादिभिःसर्वैर्गुणैःपूर्णाय
विष्णवे ॥ नमोस्तुगुरवेनित्यंसर्वथाऽतिप्रियायमे ॥ यस्यत्रीण्युदितानिवेदवचनेरूपाणिदिव्यान्यलंबदतद्दर्श

ब्रह्मसू०

॥ ७६ ॥

तमित्थमेवनिहितं देवस्य भर्गो महत् ॥ वायो रामवचो नयं प्रथमकं पृक्षो द्वितीयं वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयकं कृतमिदं भा
ष्यं हरौ तेन हि ॥ नित्यानन्दो हरिः पूर्णो नित्यदा प्रीयतां मम ॥ नमस्तस्मै नमस्तस्मै नमस्तस्मै च विष्णवे ॥ इति श्री
मत्कृष्णद्वैपायनकृतब्रह्मसूत्रभाष्ये श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते चतुर्थाध्यायस्य चतुर्थः पादः ४ ॥
॥ ४ ॥ संपूर्णोऽयं चतुर्थाध्यायः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मीहयग्रीवार्पणमस्तु ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

॥ श्रीमद्ब्रह्मसूत्रभाष्यसंपूर्णं ॥

भाष्यं

च. च.

११।२३

॥१५८॥

**The Credit of getting the Sarvamoola Books Scanned goes to Panditavareenya ityaadi
birudankita Shreemajjalihaala Shreenivaasaachaaryasya Vidyaa Suta, "Gomanjari" Udgrantha
kartru, (Raghunatha suri virachita Manikya manjari granthasya Khandana Grantha) Veda
Shaastra Puraanaartha Vishaarada, Panditavareenya Shree Dwarakaanaathaachaaryaru.
My heartfelt salute for him to provide me such a wonderful opportunity to work on this
project.**

Project Started on : 21 December 2009

Project Completed on : 20 March 2011

Scanned By : Aravindacharya Haranahalli, aravindbharadwajhs@gmail.com